ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

Gal 9 O. d

ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS THEBANI

TABULA.

Quâ Contextu toto recenti curâ de Græco ad verbum expresso, atque in subsidium puerorum in ordinem Constructionis redacto, sententiisque Græcam elocutionem sapientibus elegantiori ad calcem paginæ versione donatis, nova expeditiorque via ad Græcas Literas aperitur.

Adjecto INDICE trilingui copiosissimo.

Studio atque Operâ

THOMÆ NUGENT.

In Usum SCHOLARUM.

Ἡ ῥιζα της παιδειας πικρα, ὁ δε καρπος γλυκυς. Isocrates.

LONDINI:

Impensis JOSEPHI DAVIDSON, ad Insigne Angeli, in vico vulgò dicto *the Poultry*, propè *Cheapside*. MDCCXLV.

235/8

MVSEVM
BRITAN
NICVM

Henrico Spencer,

ARMIGERO,

Viro Claritudine Generis,
Linguarum Peritiâ,
Morum Comitate,
Magnitudineque Animi,
Summè conſpicuo;

NOvam hanc TABULÆ CEBETIS Editionem, recenſq; Græcæ Linguæ promovendæ Specimen, in publicum Obſervantiæ Teſtimonium, æternumqne grati Animi Monumentum,

Votivam veluti Tabellam

Humillimo Obſequio

Offert conſecratque,

THOMAS NUGENT.

Lectori Salutem.

NON eram nescius, Lector, cum primùm hoc mihi oneris negotiique amicorum consilia persuaserint, complures fore, quibus institutum hoc omne, recensque interpretandi via summopere displiceret. Nam quosdam, quos in Græcis scriptis Accentiuncularum pulchritudo tantopere allicit, vitio mihi facilè versuros putabam, quòd crepundia et delicias suas in opere puerilibus destinato ingeniis omisissem. Alii vero, quibus levicula hæc atque haud ægrè condonanda videantur, Constructionis ordinem utrique linguæ superinductum indigniùs ferent, quodque hujusce instituti in Latinis literis observantioribus haud semel objectum memini, periculosam me scholis consuetudinem juvenilique ignaviæ lenocinantem invexisse accusabunt. Postremò quosdam, eosque utrisque Literis haud mediocriter excultos, futuros vereor, qui reum me fortasse acturi sint, quòd verbum verbo reddendo, sermonemque assequendo à Romanâ consuetudine alienum, pravitate adeò ac insolentiâ styli cerea puerorum ingenia inquinaverim. Quarum ego criminationum ut omnem à me amoliar invidiam, præfandum mihi hic longiusculè existimo.

Quanquam Accentiuncularum ſtudioſis ſatìs reſponſum eſſe arbitror, in præfatione ad Libellum nuper à nobis editum, cui titulum *Medullæ Linguæ Græcæ* inſcripſimus ; ubi ſic omnem de Græcorum apicum uſu atque authoritate diſputationem ventilavimus, ut argumenta nos omnia quæ hujuſmodi notulis in puerorum ſaltem uſum retinendis favent, fudiſſe ac profligaſſe videamur. Qui quidem libellus cum præ manibus omnium ſit, nolo hic crambem recoctam ingerere, ne actum ſcilicet agendo, nec patientiæ, Lector, tuæ, nec otio ipſe meo conſulerem.

Iis verò, qui Conſtructionis Ordinem à me uſurpatum reprehenſuri ſint, tanquam puerorum ignaviæ inſervientem, quanquam abundè ab his ſatisfactum arbitror, qui eandem in Latinis Literis, non parvo Juventutis emolumento, operam locarunt, quorum vel ſola authoritas totum hoc obtrectandi genus facilè convelleret, tamen in re tanto ſæpe ſtudio odiiſque inter viros alioqui doctos decertatâ, non omninò ſilendum duxi. Atque id ſanè ab hominibus iſtis petendum velim, quibus omnis hæc levandi puerorum onera novitas inviſa eſt, quique conatum id genus omnem in crimen vertunt, cur non eodem planè argumento, ſi ſibi ipſi conſentiant, in cæteris humanæ vitæ inſtitutis, novitatem pariter et facilitatem incuſant? Cur, ſi quis navigando pelago, tranſvehendis mercibus, effodiendo metallo, pectendo velleri, aliiſque in mortalium uſus miniſtrantibus inventis, operam ſtudiumque utiliùs cæteris impenderit, non ejuſdem pariter criminis agetur reus, quòd artes ſcilicet reconditiores audaci molimine reſerando, humanæ ſocordiæ perfugium invenerit? An reliquo in omni vitæ genere, laborem artium diſciplinarumque imminuere ducetur laudi, ſola hæc in teneris levandis ingeniis cura reprehendetur? Quaſi verò majori cæteris adjumento pue-

ritia

ritia non egeat, quantoque illa ſtudio ſeu naturæ vitio à ſeverioribus Literis Diſciplinisque abhorreat, tanto impenſiori labore offendicula omnia per lubrica incedentibus amolienda ſint, atque inamæna itineris amaritudo ductoris arte induſtriàque ſublevanda. Eò verò haud parum, meâ quidem ſententiâ, Ordinis illa digeſtio confert, quâ diſpoſitis ſuo quâque loco vocibus, ac veluti ſitum naturæ ſortientibus, multum juniorum labori parcitur, qui alioqui expiſcandæ vocum ſtructuræ, involucris periodorum retexendis, legibuſque et numeris Carminum reſolvendis, non ſine gravi temporis jacturâ faſtidioque impenderetur. Quid, quod adultis ingeniis hac etiam viâ conſultum exiſtimo, quibus ad Græcas Latinaſve Literas proprio ductu properantibus, nihil æque impedimento eſt, ac inſueta illa vocum tranſpoſitio, quæ prima jam limina ſalutantibus adeò inſuavis eſt, ut pæne omnem in Diſciplinis promovendis ſpem deſideriumque deſperantibus excutiat.

Venio igitur ad eos, qui poſtremo nos loco incuſant, quorum difficilior paulò videatur refutatio. Nam cum in formando Juniorum ſtylo excolendâque oratione præcipuæ Inſtitutionis partes verſentur, haud inficias iverim, quin factæ ad verbum interpretationes, quas elegantiâ nitoreque ſermonis vacare neceſſe eſt, inficiendo magis ſtylo, quàm perpoliendis ingeniis aptæ eſſe videantur. Quippe proclivi in deteriora puerorum indole, inquinata vocum colluvies periculoſiſſimo exemplo eſt. Dum verò in hanc me conceſſionem deduci ſino, rogatos eos velim, quos in hac diſceptatione inſenſos habeo, pari candore quæ pro me faciunt agnoſcant ipſi potiùs, quàm extorqueri velint. Quamvis nulla me dubitatio ſubit, quin in partes meas, quos amor veritatis allicit, pertracturus ſim, dum in eam me ſententiam propendere fateor, quæ in primis Diſciplina-

rum incunabulis, potiorem Græci quàm Latini sermonis curam inculcat. Cum enim tenera puerorum ætatula, adulto nondum judicio, cujusvis sermonis elegantiis minùs sit idonea, curandum imprimis moderatori eorum est, ut quâ in re maximè excellunt, operam omnem in excolendâ adhuc viridi florentique memoriâ insumant. Quâ in palæstrâ desudatur pueris rectè, dum in vocum notionibus memoriæ commendandis, nominumque et verborum inflexionibus perdiscendis, ineuntem ætatem ducunt. Jam verò quantam sibi partem laboris hujus Græca lingua asciscat, nemo qui ipsam vel à limine salutaverit, ignorat. Quippe cujus summa pænè difficultas in vocum copiâ, formandique artificio sita est, tantoque hac parte Latinum eloquium vincit, quanto ab hoc comprehensione atque ambitu verborum, mirisque sententiæ tornandæ lenociniis superatur. Quocirca primam pueris viam aperientibus ponendum in eo studium est, ut quos erudiendos habent tyrones, non tam de sermonis elegantiâ leporêque sollicitos reddant, quàm ut vocum in eâ cui incumbunt linguâ copiam ac varietatem acquirant. Quarum partâ deinde ubertate, adolescenteque paulatim ingenio, offeret illa se ultrò maturioribus apta Eloquentia, surgenteque ætate, politior sermonis elegantia ac magniloquentia unà assurget. Quanquam hæc ita intelligi velim, modò ad paratam verborum copiam frequens deinde oratorum veterumque poetarum lectio accedat, *Quorum*, ut inquit Tullius, *sermoni assuefacti qui erunt, ne cupientes quidem poterunt loqui, nisi Latinè* *.

Nobis igitur, qui hæc qualia illa cunque sint in eorum præcipuè commoda deproperavimus, qui adhuc in vestibulo Literarum versantur, non est pertimescendum adeò, ne depravati notâ eloquii in-

* Cic. de Orat. *l.* 3.

uramur.

uramur. Cum ea quidem in eorum manus tradenda ſint, quibus aſſequendæ magis vocum ubertati, quàm expoliendo ſtylo opera propemodum omnis impendenda eſt. Cui certè inſtituto conſultiùs allaboratum arbitror hoc noſtro interpretandi modo, quàm eo quem plerique hactenus Græcarum Literarum magiſtri adoptarunt. His enim in vertendis Græcis libris ſtyli potiſſimùm elegantiam perſequentibus, eam quam maximè captant ex venuſtate ſermonis gloriam facilè conceſſerim: quod verò in horum laboribus peroptandum erat, rudiorum nempe Græcæ Linguæ inſervire commodis, næ id quidem vehementer in ipſis deſideraverim. Græcarum quippe Literarum ſcientiâ imbutis interpretatio omnis ſupervacua eſt, earum verò ignaris tam eleganter conſcriptæ verſiones nullo vel exiguo uſui ſunt. Atque mihi quidem hac de re diſſerenti illud in mentem venit, quod peremunctæ cæteroqui naris viro teſtis ſum ipſemet contigiſſe. Hunc igitur Latinis licèt Literis haud mediocriter excultum, adulto jam ævo cupido inceſſerat, Græcis Literis navandi operam, quas ineunte ætate neglexerat. Ergo poſt delibata prima ejus linguæ, ut à Grammaticis traduntur, elementa, hortatu amici in Græcis apprimè verſati, Herodiani hiſtoriam unà cum Politiani verſione in manus ſumit, quòd poſtrema hæc facilitate elegantiaque ſtyli omnibus maximè probaretur. Ille primo interpretationem oculis perluſtrare, mirari elegantiam ſermonis, facilitatem hominis in vertendo probare, laudare. Gaudere deinde ſibi, quòd tam gnavum elegantemque nactus eſſet interpretem, cujus in perdiſcendo venuſtiſſimo Græco ſcriptore ductum filumque ſequeretur. Poſtquam verò Græca pariter conferre cæperat, multoque demum ſtudio ſenſerat, quàm non Latina Græcis reſponderent, quantulamque in tantis tenebris dubitanti terſiſſima interpretatio lucem præferret, ſubiit

eum

eum tædium incepti operis, pauculisque deinde in fastidiosissimo labore comsumptis mensibus, ac paulatim nobilissimæ linguæ remisso studio, oleum, quod aiunt, et operam infelicissimè perdidit. Neque verò dubito, quin res fermè eadem innumeris etiam aliis usu quotidie eveniat, ut in versionibus è Græco Latinè redditis, subsidium persæpe quærentes, otio operâque in inutili labore abutantur.

Huic igitur communium interpretationum malo, ut, quoad ejus fieri posset, occurrerem, eam mihi statui ineundam viam, quam nunc tibi, Lector, in experimentum rei sisto. Quo in opere consilio me fateor adjutum pereruditi in humanioribus literis viri, cujus famæ judicioque non pauci mecum assurgunt. Rationem vero processumque instituti, ut totum me tibi aperiam (quanquam longiùs me nunc sentiam provectum) in medio paucissimis ponam.

Principio periculum operis facere in Tabulâ Cebetis placuit, quippe quam parvitate molis, perspicuitate styli, ac dialogorum varietate puerilibus ingeniis accommodatiorem censui. Ea deinde cura fuit ut textum ederemus quàm emendatissimum, quo consilio variis collatis editionibus, ad optimorum eum codicum fidem recensuimus. Licèt haud inficias iverim paucula me ex conjecturâ vel meâ vel aliorum subinde mutasse (ut conferentibus liquebit) ubi textus Authoris Amanuensium incuriâ, injuriave temporum depravatus appareret. In vertendis Græcis hæc à me ratio inita est, ut verbum verbo, quoad posset, responderet; eo animo ut pueris interpretationem cujuslibet vocis inquirentibus nulla ex incerta vagâque vocum positione, erroris occasio præberetur. Præterea ut singula apertiora pueris forent, utrumque textum in Constructionis ordinem redegimus, ut suo quasi Marte, nulloque vel exiguo præceptoris ductu, rectam vocum structuram, seriemque legitimam percalleant. Deinde verò ut eorum im-

imbecillitati morem gererem, quos inquinatæ orationis ſollicitudo affligeret, placuit eos quidem locos, quos, ut vis elocutionis Græcæ in interpretatione eluceſceret, minùs Latinè vertimus, ſecundâ curâ adhibitâ, elegantiori Latiniorique verſione perpolire. Magnâ tandem curâ totius operis Indicem locupletiſſimum contexuimus, quem eò quidem utiliorem fore credidimus, quòd Græcis in libris id genus ſubſidia à pleriſque hactenus deſiderentur. Igitur ſingulas voces in proprias claſſes digeſſimus, varias ſignificationes diſtinximus, flexiones nominum, variationes Adjectivorum, verborumque præcipuas temporum formationes indicavimus, ut hoc quaſi Lexicon pueri haberent, in quo citra faſtidium vel moleſtam præceptoris interpellationem, Grammaticas vocum notiones inquirant. Quid, quod uſui permagno Græca limina ſalutantibus foret, ſi (quod in Latinis Literis ſummo cum fructu obſervari comperimus) certum quendam vocum numerum memoriæ quotidie mandarent, quò faciliùs ex hoc quaſi penu in perlegendo poſtmodum authore ſingulas vocum ſignificationes expromant.

Atque hæc initiamenta Græcarum Literarum velim; in poſtprincipiis deinde ſuo quiſque judicio utatur: non enim in re tam vaſtâ ac propemodum infinitâ, totius hic Diſciplinæ modus tradi poteſt. Quanquam mihi hæc de inſtitutione puerorum latiùs explicanti, non ideo expectandum fuit, ut quæ à me proponuntur (neque enim tanti in docendo ſumus) ad omnium ſtudium plauſumque adhæreſcant; ſed ut ea à me exprimi ſentiret quiſque, quæ maximè mihi ipſi in re quidem tantâ probarentur. Cæterùm ſi quid me in operis molimine ſucceſſuve hallucinatum deprehenderis, Lector, eò mihi ignoſcas velim, quòd rem perutilem pulcherrimo conſilio aggreſſo, tibi magis placere in animo erat, quàm meis commodis inſervire.

VALE.

ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ.

Διαλόγε Πρόσωπα, ΞΕΝΟΣ καὶ ΓΕΡΩΝ.

Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν· ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθεν τοῦ νεὼ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη, μύθους ἔχουσα ἰδίους· οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν, ὅ,τι καὶ τίνες, καὶ πότε ἦσαν. οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον· ἀλλὰ περίβολος

ἦν,

[illegible]

K

Ξ.

πι
κ̀
λει
το

Πρ

Κ Ε Β Η Τ Ο Σ

Θ Η Β Α Ι Ο Υ

Π Ι Ν Α Ξ.

Διαλογȣ Προσωπα, ΞΕΝΟΣ ϗ ΓΕΡΩΝ.

Ξ. Ετυγχανομεν [a] περιπατουντες εν τω τȣ Κρονȣ ἱερῷ, εν ᾧ [b] πολλα μεν ϗ αλλα αναθηματα εθεωρουμεν· ανεκειτο δε και πιναξ τις εμπροσθε τȣ νεω, εν ᾧ ην γραφη τις ξενη, ϗ μυθȣς εχȣσα ιδιȣς· ȣ̔ς ουκ ηδυναμεθα συμβαλειν, τινες, ϗ ποτε ησαν. ȣτε γαρ πολις εδοκει ἡμιν το [c] γεγραμμενον, ȣτε στρατοπεδον· αλλα περιβολος ην,

Προσωπα Διαλογου, ΞΕΝΟΣ και ΓΕΡΩΝ.

Ξ. Ετυγχανομεν περιπατουντες εν τῳ ἱερῳ του χρονου, εν ᾡ εθεωρουμεν μεν πολλα και αλλα αναθηματα· δε και τις πιναξ ανεκειτο εμπροσθε του νεω, εν ᾡ τις γραφη ξενη, και εχουσα ιδιους μυθους ους ουκ ηδυναμεθα συμβαλειν, τινες και ποτε ησαν. Γαρ το γεγραμμενον ουτε εδοκει ἡμιν ειναι πολις, ουτε στρατοπεδον· αλλα ην περιβο-

Perſonæ Dialogi, Hospes et Senex.

H. Eramus deambulantes in templo Saturni, in quo intuebamur quidem *multa et alia* donaria; ſed et quædam tabula erat ſuſpenſa pro templo, in quâ quædam pictura peregrina, et habens peculiares fabulas erat; quas non poteramus conjicere, quænam tandem erant. Nam *depictum* neque videbatur nobis eſſe civitas, neque Caſtra; ſed erat ſeptum,

---

[a] Ετυγχανομεν περιπατουντες. Caſu evenerat ut deambularemus.
[b] Πολλα και αλλα. Complura alia.
[c] Το γεγραμμενον. Pictura.

ην, εν αυτῳ εχων ἑτερȣς περιϐολους δυο, τον μεν μειζω, τον δε ελατ]ω. ην δε και πυλη επι του πρωτου περιϐολου· προς δε τῃ πυλῃ οχλος εδοκει ἡμιν πολυς εφεσταναι. ενδον δε του περιϐολου, πληθος τι γυναικων ἑωρατο. επι δε της εισοδου του πρωτου πυλωνος και περιϐολου γερων τις ἑστως, εμφασιν εποιει, ὡς προστατ]ων τι τῳ εισιοντι οχλῳ. Αποϱουν]ων ουν ἡμων περι της μυθολογιας προς αλληλους πολυν χρονον, πρεσϐυτης τις παρεστως.

Γ. Ουδεν [d] δεινον πασχετε, ω ξενοι, εφη, αποϱουντες περι της γραφης ταυτης· ουδε γαρ των επιχωριων πολλοι οιδασι, τι [e] ποτε ἁυτη ἡ μυθολογια δυναιτο. ουδε γαρ εστι πολι]ικον αναθημα, αλλα ξενος

λος, εχων ει αυτῳ δυο ἑτερους περιϐολους, μεν τον μειζω, δε τον ελατ]ω. Δε και πυλη ην επι του πρωτου περιϐολου· δε πολυς οχλος εδοκει ἡμιν εφεσταναι προς τῃ πυλῃ. Δε τι πληθος γυναικων ἑωρα]ο ενδον του περιϐολου. Δε τις γερων ἑστως επι της εισοδου του πρωτου πυλωνος και περιϐολου, εποιει εμφασιν, ὡς προστατ]ων τι τῳ οχλῳ εισιοντι. Ουν ἡμων αποϱουντων πολυν χρονον προς αλληλους περι της μυθολογιας, τις πρεσϐυτης παρεστως εφη.

Γ. Ω ξενοι, αποϱουντες περι ταυτης της γραφης, πασχετε ουδεν δεινον. γαρ πολλοι των επιχωριων ουδε οιδασι, τι ποτε ἁυτη ἡ μυθολογια δυναιτο. Γαρ ουδε εστι πολιτικον αναθημα, αλλα τις ξενος,

habens in ſe duo alia ſepta, quidem hoc majus, ſed illud minus. Verùm et porta erat ad primum ſeptum; et multa turba videbatur nobis aſtare ad portam. At quædam multitudo mulierum conſpiciebatur intra ſeptum. Sed quidam ſenex aſtans ad ingreſſum primæ portæ et ſepti, ferebat ſpeciem, ut imperans aliquid turbæ ingredienti. Igitur nobis addubitantibus multum tempus inter nos de Mythologiâ, quidam ſenex aſſiſtens dixit.

S. O hoſpites, dubitantes de hac pictură, *patimini nihil dirum*: nam multi indigenæ nec norunt, quid tandem hæc Mythologia *valeat*. Nam neque eſt civilis oblatio, ſed quidam peregrinus, vir prudens,

[d] Ουδεν δεινον πασχετε. Nequaquam abſurdè facitis.
[e] Τι ἁυτη ἡ μυθολογια δυναιτο. Quid hæc fabula ſibi velit.

et

[illegible] ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ Πυθαγόρειόν τινα καὶ Παρμενίδειον ἐζηλωκὼς βίον, ὅς τό τε ἱερὸν τοῦτο καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρόνῳ.

Ξ. Πότερον οὖν, ἔφην ἐγώ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γεγνωκὼς ἑώρακας;

Γ. Καὶ ἐθαύμασά γε, ἔφη, αὐτὸν πολὺν χρόνον νεώτερος ὤν. Πολλὰ γὰρ καὶ σπουδαῖα διελέγετο, καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτοῦ ἤκουον διεξιόντος.

Ξ. Πρὸς Διὸς τοίνυν, ἔφην ἐγώ, εἰ μή τις σε μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν·

[illegible]

χων ἐν αὐτῷ ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν μείζω, τὸν δὲ ἐλάττω· ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου· πρὸς δὲ τῇ πύλῃ ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι. ἔνδον δὲ τοῦ περιβόλου, πλῆθός τι γυναικῶν ἑώρατο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πυλῶνος καὶ περιβόλου γέρων τις ἑστὼς, ἐμφάσιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ. Ἀπορούντων οὖν ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, πρεσβύτης τις προσελθών.

Γ. Οὐδὲν [2] δεινὸν πάσχετε, ὦ ξένοι, ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ οἴδασι, τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναται. οὐδὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξέ-

νος

[illegible]

habens in se duo alia septa, quidem hoc majus, sed illud minus. [illegible] porta [illegible] ad primum [illegible] porta[illegible] At quaedam multitudo [illegible] intra septum [illegible]

[illegible]

[illegible]

νος τις παλαι ποτε αφικετο δευρο, ανηρ εμφρων, και δεινος [f] περι σοφιαν, λογῳ δε και εργῳ Πυθαγορειον τινα και Παρμενιδειον εζηλωκως βιον, ὁς το, τε ἱερον τουτο και την γραφην ανεθηκε τω Κρονῳ.

Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, και αυτον τον ανδρα γιγνωσκεις [g] ἑωρακως;

Γ. Και εθαυμασα γε, εφη, αυτον πολυν χρονον νεωτερος [h] ων. Πολλα γαρ και σπουδαια διελεγετο. και περι ταυτης δε της μυθολογιας πολλακις αυτου ηκηκοειν διεξιοντος.

Ξ. Προς Διος τοινυν, εφην εγω, ει μη τις σοι μεγαλη ασχολια [i] τυγχανει ουσα, διηγησαι ἡμιν.

πανυ

ανηρ εμφρων, και δεινος περι σοφιαν, εζηλωκως τινα Πυθαγορειον και Παρμενιδειον βιον λογῳ και εργῳ, παλαι ποτε αφικετο δευρο, ὃς ανεθηκε τε τουτο το ἱερον και την γραφην τῳ Κρονῳ.

Ξ. Εγω εφην, ποτερον ουν και ἑωρακως γιγνωσκεις αυτον τον ανδρα.

Γ. Εφη, και ων νεωτερος εθαυμασα γε αυτον πολυν χρονον. Γαρ διελεγετο πολλα και σπουδαια· δε και πολλακις ηκηκοειν αυτου διεξιοντος περι ταυτης της μυθολογιας.

Ξ. Εγω εφην, τοινυν προς Διος διηγησαι ἡμιν, ει μη τις μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα σοι. Γαρ

et *peritus circa sapientiam*, æmulatus quandam Pythagoricam et Parmenidicam vitam sermone et opere, olim aliquando venit huc, qui consecravit et hoc templum et picturam Saturno.

H. Ego dixi, utrum igitur et *intuitus cognoscis* ipsum hominem.

S. Inquit, imò *existens juvenis* admiratus sum ipsum multum tempus. Nam disserebat multa et studiosa; sed et sæpe audiveram ipsum disserentem de hac mythologia.

H. Ego dixi, igitur per Jovem, expone nobis, si non aliqua magna occupatio *est exi-*

---

[f] Δεινος περι Σοφιαν. Magnâ sapientiâ præditus.
[g] Γιγνωσκεις ἑωρακως. De facie nosti.
[h] Νεωτερος ων. Adolescens adhuc.
[i] Ασχολια σοι τυγχανει ουσα. Occupatio te detinet.

παnu γαρ επιθυμουμεν ακουσαι, τι ποτε εστιν ὁ μυθος.

Γ. Ουδεις[k] φθονος, ὠ ξενοι, εφη. αλλα τουτι πρωτον δει ὑμας ακουσαι, ὁτι επικινδυνον τι εχει ἡ εξηγησις.

Ξ. Ὁιον τι; εφην εγω.

Γ. Ὁτι, ει μεν προσεξητε, εφη, και συνησητε τα λεγομενα, φρονιμοι και ευδαιμονες εσεσθε. ει δε μη, αφρονες, και κακοδαιμονες, και πικροι, και αμαθεις γενομενοι, κακως βιωσεσθε. Εστι γαρ ἡ εξηγησις εοικυια τῳ κης Σφιγγος αινιγματι, ὁ εκεινη προυβαλλετο τοις ανθρωποις. ει μεν ουν αυτο συνιῃ τις, εσωζετο· ει δε μη συνιῃ, απωλλυτο ὑπο της Σφιγγος. ὡσαυτως δε και επι της εξηγησεως ταυτης.

επιθυμουμεν πανυ ακουσαι, τι ποτι ὁ μυθος εστι.

Γ. Εφη, ω ξενοι, ουδεις φθονος. αλλα δει ὑμας ακουσαι τουτι πρωτον, ὁτι ἡ εξηγησις εχει τι επικινδυνον.

Ξ. Εγω εφην, τι ὁιον;

Γ. Εφη, ὁτι, ει μεν προσεξητε, και συνησητε τα λεγομενα, εσεσθε φρονιμοι και ευδαιμονες· δε ει μη, γενομενοι αφρονες, και κακοδαιμονες, και πικροι, και αμαθεις, βιωσεσθε κακως. Γαρ ἡ εξηγησις εστιν εοικυια τῳ αινιγματι της Σφιγγος, ὁ εκεινη προυβαλλετο τοις ανθρωποις. Ουν ει μεν τις συνιῃ αυτο, εσωζετο· δε ει μη συνιῃ, απωλλυτο ὑπο της Σφιγγος. Δε και ὡσαυ-

ſtens tibi. Nam cupimus omnino audire, quid tandem fabula eſt.

S. Inquit, O hoſpites, *nulla invidia*; ſed oportet vos audire hoc primum, quòd enarratio habet aliquid periculoſum.

H. Ego inquam, quale?

S. Inquit, quoniam ſi quidem attenderitis, et intellexeritis dicta, eritis prudentes atque felices; ſin minus, facti inſipientes, et infelices, et acerbi, atque indocti, vivetis malè. Nam hæc expoſitio eſt ſimilis ænigmati Sphingis, quod illa proponebat hominibus. Igitur ſi quidem aliquis intelligat illud, ſervabatur; ſed ſi non intelligat, occidebatur à Sphinge. Sed et ſimiliter in

[k] Ουδεις φθονος. Non invitus; perlibenter.

hac

[illegible] Ὑμεῖς οὖν προσέχετε, καὶ μὴ [illegible]

Ξ. Ὦ Ἡράκλεις, [illegible]

ΑΛΛ

[illegible]

της. ἡ γαρ Αφροσυνη τοις ανθρωποις Σφιγξ εστιν. αινιττεται δε και ταδε, τι αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον, ουτε κακον εστιν εν τῳ βιῳ. ταυτα ουν εαν μεν τις μη συνιῃ, απολλυται ὑπ αυτης ουκ εισαπαξ, ὡσπερ ὁ ὑπο της Σφιγγος καταβρωθεις απεθνησκεν· αλλα κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ καταφθειρεται καθαπερ ὁι τιμωριᾳ παραδιδομενοι. αν δε τις γνῳ, αναπαλιν ἡ μεν Αφροσυνη απολλυται, αυτος δε σωζεται και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ. Ὑμεις ουν προσεχετε, και μη παρακουετε.

Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει[1] ταυθ' ὁυτως εχει!

Γ. Αλλ'

τως επι ταυτης της εξηγησεως. Γαρ ἡ Αφροσυνη εστι Σφιγξ τοις ανθρωποις. Δε και αινιττεται ταδε, τι εστιν αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον, ουτε κακον εν τῳ βιῳ. Ουν εαν μεν τις μη συνιῃ ταυτα, απολλυται ὑπ αυτης ουκ εισαπαξ, ὡσπερ ὁ μεταβρωθεις ὑπο της Σφιγγος απεθνησκεν· αλλα καταφθειρεται κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ, καθαπερ ὁι παραδιδομενοι τιμωριᾳ. Δε αν τις γνῳ, αναπαλιν μεν ἡ Αφροσυνη απολλυται, ὁι αυτος σωζεται, και γιγνεται μακαριος και ευδαιμων εν παντι τῳ βιῳ. Ουν ὑμεις προσεχετε, και μη παρακουετε.

Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις τινα μεγαλην επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει ταυτ εχει ὁυτως.

hac enarratione. Nam Insipientia est Sphinx hominibus. Verùm et obscurè innuit hæc, quid est bonum, quid malum; quid neque bonum, neque malum in vitâ. Igitur si quidem quis non intelligat hæc, interimitur ab illâ non semel, sicut devoratus a Sphinge moriebatur: sed consumitur paulatim in totâ vitâ, sicut traditi supplicio. Sed si quis agnoverit, contra quidem insipientia perit, sed ipse servatur, et redditur felix et beatus in totâ vitâ. Igitur vos advertite, et non negligenter audite.

H. O Hercules, ut in quandam magnam cupiditatem conjecisti nos, *si hæc habent ita!*

---

1 Ει ταυθ' ὁυτως εχει. Si hæc ita se habent.

S. In-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

της. ἡ γαρ Αφροσυνη τοις ανθρωποις Σφιγξ εστιν. αινιττεται δε και ταδε, τι αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον, ουτε κακον εστιν εν τῳ βιῳ. ταυτα ουν εαν μεν τις μη συνιῃ, απολλυται ὑπ αυτης ουκ εισαπαξ, ὡσπερ ὁ ὑπο της Σφιγγος καταβρωθεις απεθνησκεν· αλλα κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ καταφθειρεται καθαπερ ὁι τιμωριᾳ παραδιδομενοι. αν δε τις γνῳ, αναπαλιν ἡ μεν Αφροσυνη απολλυται, αυτος δε ζωζεται και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ. Ὑμεις ουν προσεχετε, και μη παρακουετε.

Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει[1] ταυθ' ὁυτως εχει!

Γ. Αλλ'

τως επι ταυτης της εξηγησεως. Γαρ ἡ Αφροσυνη εστι Σφιγξ τοις ανθρωποις. Δε και αινιττεται ταδε, τι εστιν αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον, ουτε κακον εν τῳ βιῳ. Ουν εαν μεν τις μη συνιῃ ταυτα, απολλυται ὑπ αυτης ουκ εισαπαξ, ὡσπερ ὁ καταβρωθεις ὑπο της Σφιγγος απεθνησκεν· αλλα καταφθειρεται κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ, καθαπερ ὁι παραδιδομενοι τιμωριᾳ. Δε αν τις γνῳ, αναπαλιν μεν ἡ Αφροσυνη απολλυται, δε αυτος σωζεται, και γιγνεται μακαριος και ευδαιμων εν παντι τῳ βιῳ. Ουν ὑμεις προσεχετε, και μη παρακουετε.

Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις τινα μεγαλην επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει ταυτ ἐχει ὁυτως.

hac enarratione. Nam Insipientia est Sphinx hominibus. Verùm et obscurè innuit hæc, quid est bonum, quid malum; quid neque bonum, neque malum in vitâ. Igitur si quidem quis non intelligat hæc, interimitur ab illâ non semel, sicut devoratus a Sphinge moriebatur: sed consumitur paulatim in totâ vitâ, sicut traditi supplicio. Sed si quis agnoverit, contra quidem insipientia perit, sed ipse servatur, et redditur felix et beatus in totâ vitâ. Igitur vos advertite, et non negligenter audite.

H. O Hercules, ut in quandam magnam cupiditatem conjecisti nos, *si hæc habent ita!*

[1] Ει ταυθ' ὁυτως εχει. Si hæc ita se habent.

Γ. Αλλ᾽ [m] εστιν, εφη, ὁυτως εχοντα.

Ξ. Ουκ [n] αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν.

Γ. Αναλαϐων ουν ῥαϐδον τινα, και εκτεινας προς την γραφην, Ὁρατε, εφη, τον περιϐολον τουτον;

Ξ. Ὁρωμεν.

Γ. Τουτο πρωτον δει ειδεναι ὑμας, ὁτι καλειται ὁ τοπος ὁυτος, Βιος, και ὁ οχλος ὁ πολυς, ὁ παρα την πυλην εφεστως, ὁι [o] μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον, ὁυτοι εισιν. ὁ δε γερων, ὁ ανω ἑστηκως, εχων χαρτην τινα εν τῃ χειρι, και τῃ ετερᾳ ὡσπερ δεικνυων

Γ. Εφη, Αλλ᾽ εστιν εχοντα ὁυτως.

Ξ. Τοινυν ουκ αν φθανοις διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον εστι τοιουτον.

Γ. Ουν αναλαϐων τινα ῥαϐδον, και εκτεινας προς την γραφην, εφη, ὁρατε τουτον τον περιϐολον;

Ξ. Ὁρωμεν.

Γ. Δει ὑμας ειδεναι τουτο πρωτον, ὁτι ὁυτος ὁ τοπος καλειται βιος. Και ὁ πολυς ὁ οχλος εφεστως παρα την πυλην εισιν ὁυτοι ὁι μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον. Δε ὁ γερων ὁ ἑστηκως ανω, εχων τινα χαρτην εν τῃ χειρι, και ὡσπερ δεικνυων τι τῃ ἑτερᾳ, ὁυτος καλει-

S. Inquit, sed *sunt habentia ita.*

H. Igitur *non prævenias enarrans*, quàm nobis audituris non perfunctoriè, quandoquidem et merces est talis.

S. Igitur sumens quandam virgam, et protendens ad picturam, dixit, videtis hoc septum?

H. Videmus.

S. Oportet vos scire hoc primum, quòd hic locus appellatur vita. Porrò multa turba astans ad portam sunt hi *futuri ingredi* in vitam. Verùm senex stans supernè, habens quandam chartam hac manu, et quasi ostendens ali-

---

[m] Αλλ᾽ εστιν ὁυτως εχοντα. Atqui ita se habent.

[n] Ουκ αν φθανοις διηγουμενος. Nequaquam nos oratio tua præveniat.

[o] Ὁι μελλοντες εισπορευεσθαι. Qui ingressuri sunt.

quid

[illegible] Δαίμων καλεῖται. προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον· καὶ δείκνυσι ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ.

Ξ. Ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν, ἢ πῶς; ἔφην ἐγώ.

Γ. Ὁρᾷς, εἶπε, ἐπάνω τῆς πύλης θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἤθει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτήριόν τι.

Ξ. Ὁρῶ. ἀλλὰ τίς ἐστιν αὕτη; ἔφην.

Γ. Ἀπάτη καλεῖται, φησὶν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα.

Ξ. Ἐγὼ

[illegible]

quid aiunt. [illegible] vocatur [illegible]. [illegible] praecipit ingredientibus, quid oporteat illos facere, ubi ingressi fuerint in vitam: et ostendit qualem viam oporteat pergere, si salvi fieri velint in vita.

H. Ergo dixi, ipsius qualem viam jubet pergere, aut quomodo?

S. [illegible] videsne quoddam solium positum juxta portam ad locum, [illegible] quem turba ingreditur, in quo sedet [illegible] [illegible] pro[illegible], quae habens quoddam poculum [illegible]. Videsne?

H. [illegible] [illegible] haec quaenam est?

S. [illegible] vocatur Fallacia, [illegible] omnes homines seducit.

Γ. Ἀλλ' * ἐρῶ, ἔφη, αὐτίκ' ἀρξάμενος.

Ξ. Οὐκ' * ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος, ὡς ἡμῶν προσεξόντων σοι παρέργως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν.

Γ. Ἀπολαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, Ὁρᾶτε, ἔφη, τὸν περίβολον τοῦτον;

Ξ. Ὁρῶμεν.

Γ. Τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι * καλεῖται ὁ τόπος οὗτος, Βίος, καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς, ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς, οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν βίον, οὗτοί εἰσιν. ὁ δὲ γέρων, ὁ ἄνω ἑστηκὼς, ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὥσπερ δεικ-

νυων

[illegible]

[illegible]

* [illegible]

* [illegible]

* [illegible]

νυων τι, όυτος Δαιμων καλειται. προστατ]ει δε τοις εισπορευομενοις, τι δει αυτους ποιειν, ώς αν εισελθωσιν εις τον βιον· και δεικνυει ποιαν όδον αυτους δει βαδιζειν, ει [p] σωζεσθαι μελλουσιν εν τῳ βιῳ.

Ξ. Ποιαν ουν όδον κελευει βαδιζειν, η πως; εφην εγω.

Γ. Ὁρας, ειπε, παρα την πυλην θρονον τινα κειμενον κατα τον τοπον τουτον, καθ' όν εισπορευεται ό οχλος, εφ' όυ καθηται γυνη πεπλασμενη τῳ ειδει, και πιθανη φαινομενη, και εν τῃ χειρι εχουσα ποτηριον τι.

Ξ. Ὁρω. αλλα τις εστιν άυτη; εφην.

Γ. Απατη καλειται, φησιν, ή παντας τους ανθρωπους πλανωσα.

Ξ. Ειτα

ται Δαιμων. Δι προστατ]ει τοις εισπορευομενοις, τι δει αυτους ποιειν, ώς αν εισελθωσιν εις τον βιον' Και δεικνυει ποιαν ὁδον δει αυτους βαδιζειν, ει μελλουσι σωζεσθαι εν τῳ βιῳ.

Ξ. Εγω εφην, ουν ποιαν ὁδον κελευει βαδιζειν, η πως;

Γ. Ειπε, ὁρας τινα θρονον κειμενον παρα την πυλην κατα τουτον τον τοπον, καθ' ὃν ὁ οχλος εισπορευεται, εφ' ὃν γυνη πεπλασμενη τῳ ειδει, και φαινομενη πιθανη, και εχουσα τι ποτηριον εν τη χειρι, καθηται;

Ξ. Εφην, ὁρω. Αλλ' ἁυτη τις εστι;

Γ. Φησι, καλειται Απατη, ἡ πλανωσα παντας τους ανθρωπους.

quid alterâ, hic vocatur Genius. Sed præcipit ingredientibus, quid oportet illos facere, ubi ingressi fuerint in vitam: et ostendit qualem viam oportet pergere, *si futuri sunt servari* in vitâ.

H. Ego dixi, igitur qualem viam jubet pergere, aut quomodo?

S. Dixit, videsne quoddam solium positum juxta portam ad hunc locum, ad quem turba ingreditur, in quo mulier fucata vultu, & apparens pellax, atque habens quoddam poculum manu, sedet?

H. Dixi, video. Sed hæc quænam est?

S. Inquit, vocatur Fallacia, illa seducens omnes homines.

---

[p] Ει μελλουσι σωζεσθαι. Ad salutem consequendam.

Ξ. Ειτα τι πραττει αὑτη;

Γ. Τους εισπορευομενους εις τον βιον ποτιζει τη[q] ἑαυτης δυναμει.

Ξ. Τουτο δε τι εστι το ποτον;

Γ. Πλανη, εφη, και Αγνοια.

Ξ. Ειτα τι;

Γ. Πιοντες τουτο πορευονται εις τον βιον.

Ξ. Ποτερον ουν παντες πινουσι τον πλανον, η ου;

Γ. Παντες πινουσιν, εφη· αλλ' ὁι μεν πλειον, ὁι δε ἡττον. ετι δε ουχ' ὁρας ενδον της πυλης πληθος τι γυναικων, ἑταιρων παντοδαπας μορφας εχουσων;

Ξ. Ὁρω.

Γ. Αυται

Ξ. Ἀυτη τι πραττει ειτα;

Γ. Ποτιζει τους εισπορευομενους εις τον βιον τη δυναμει ἑαυτης.

Ξ. Δε τουτο το ποτον τι εστι;

Γ. Εφη, Πλανη, και Αγνοια.

Ξ. Τι ειτα;

Γ. Πιοντες τουτο πορευονται εις τον βιον.

Ξ. Ουν ποτερον παντες πινουσι τον πλανον, η ου;

Γ. Εφη, παντες πινουσιν· αλλ' ὁι μεν πλειον, ὁι ὁι ἡττον. Δε ετι ουχ' ὁρας ενδον της πυλης τι πληθος γυναικων, εχουσων παντοδαπας μορφας ἑταιρων;

Ξ. Ὁρω.

H. Hæc quid facit deinde?

S. Præbet potandam ingredientibus in vitam *vim sui ipsius.*

H. Verùm hæc potio quid est?

S. Inquit, Error, et Ignorantia.

H. Quid tum?

S. Ebibentes hanc proficiscuntur in vitam.

H. Igitur num omnes bibunt errorem, vel non?

S. Inquit, omnes bibunt; at hi quidem plus, sed illi minus. Verùm insuper nonne vides intra portam quandam turbam mulierum, habentium multifarias formas meretricum?

H. Video.

---

q Τη ἑαυτης δυναμει. Vim suam.

S, Igitur

[illegible]

οτιζει

ανον,

λειον,
πλη-
ρφας

λυται

einde ?
ingre-
sui ip-

quid

Igno-

roficis-

bibunt

nt ; at
minus.
des in-
urbam
multi-
?

Igitur

Γ. Ἁυται τοινυν, Δοξαι, και Επιθυμιαι, και Ἡδοναι καλουνται. Ὁταν ουν εισπορευηται ὁ οχλος, αναπηδωσιν ἁυται, και πλεκονται [r] προς ἑκαστον, ειτα απαγουσι.

Ξ. Που δε απαγουσιν αυτους;

Γ. Ἁι μεν εις [s] το σωζεσθαι, εφη· ἁι δε εις [t] το απολλυσθαι δια την απατην.

Ξ. Ω δαιμονιε, ὡς χαλεπον το πομα λεγεις!

Γ. Και πασαι γε, εφη, επαγγελλονται ὡς επι τα βελτιστα αξουσαι, και εις βιον ευδαιμονα και λυσιτελη. ὁ δε δια την αγνοιαν, και τον πλανον, ὁν πεπωκασι παρα της Απατης, ουχ ἑυρισκουσι ποια εστιν ἡ αληθινη ὁδος ἡ εν τῳ βιῳ, αλλα πλανωνται εικη

Γ. Τοινυν αὑται καλουνται Δοξαι, και Επιθυμιαι, και Ἡδοναι. Ὁταν ουν ὁ οχλος εισπορευηται, αὑται αναπηδωσι, και πλεκονται προς ἑκαστον, ειτα απαγουσι.

Ξ. Δε που απαγουσιν αυτους;

Γ. Εφη, ἁι μεν εις το σωζεσθαι· δε ἁι εις το απολλυσθαι δια την Απατην.

Ξ. Ω δαιμονιε, ὡς χαλεπον το πομα λεγεις!

Γ. Εφη, και πασαι γε επαγγελλονται ὡς αξουσαι επι τα βελτιστα, και εις ευδαιμονα και λυσιτελη βιον. Δε ὁι ουχ ἑυρισκουσι ποια εστιν ἡ αληθινη ὁδος ἡ εν τῳ βιῳ, δια την αγνοιαν και τον πλανον, ὁν πεπωκασι παρα της Απατης, αλλα πλανωνται εικη, ὡσπερ

S. Igitur hæ vocantur opiniones, et cupiditates, atque voluptates. Cum igitur turba ingreditur, hæ insiliunt, et *nectuntur ad unumquemque*, postea abducunt.

H. Sed quò abducunt eos?

S. Inquit, hæ quidem ad *servari*; sed illæ *ad interimi* per fallaciam.

H. O Divine, quam gravem potionem narras!

S. Inquit, et omnes quidem pollicentur ut perducturæ ad optima, et ad beatam atque conducibilem vitam. Sed illi non inveniunt qualis est vera via in vitâ, per ignorantiam atque errorem, quem hauserunt â fallaciâ, sed errant temerè,

[r] Πλεκονται προς ἑκαστον. Unumquemque amplectuntur.
[s] Εις το σωζεσθαι. Ad salutem.
[t] Εις το απολλυσθαι. Ad interitum.

 quem

εικη, ὡσπερ ὁρᾳς και τους προτερον εισπορευομενους, ὡς περιαγονται ὁπη αν ἁυται δεικνυωσιν.

Ξ. Ὁρω τουτο, εφην. ἡ δε γυνη εκεινη τις εστιν, ἡ ὡσπερ τυφλη και μαινομενη τις ειναι δοκουσα, και ἑστηκυια επι λιθου τινος στρογγυλου;

Γ. Καλειται μεν, εφη, Τυχη. εστι δε ου μονον τυφλη, αλλα και μαινομενη και κωφη.

Ξ. Ἁυτη ουν τι εργον εχει;

Γ. Περιπορευεται πανταχου, εφη· και παρ᾽ ὡν μεν ἁρπαζει τα ὑπαρχοντα, και ἑτεροις διδωσι. παρα δε των αυτων παλιν αφαιρειται παραχρημα ἁ δεδωκε, και αλλοις διδωσιν εικη και αβεβαιως· διο και το σημειον καλως μηνυει την φυσιν αυτης.

Ξ.

ὁρᾳς και τους εισπορευομενους προτερον, ὡς περιαγονται ὁπη αν ἁυται δεικνυωσι.

Ξ. Εφην, ὁρω τουτο. Δε τις εστιν εκεινη ἡ γυνη, ἡ δοκουσα ειναι ὡσπερ τις τυφλη και μαινομενη, και ἑστηκυια επι τινος στρογγυλου λιθου;

Γ. Εφη, μεν καλειται Τυχη· δε ου μονον εστι τυφλη, αλλα και μαινομενη, και κωφη.

Ξ. Ουν τι εργον ἁυτη εχει;

Γ. Εφη, περιπορευεται πανταχου· και μεν ἁρπαζει τα ὑπαρχοντα παρ᾽ ὡν, και διδωσιν ἑτεροις· δε παλιν παραχρημα αφαιρειται παρα των αυτων ἁ δεδωκε, και διδωσιν αλλοις εικη και αβεβαιως· διο και το σημειον μηνυει καλως την φυσιν αυτης.

quemadmodum vides ingressos priùs, ut circumaguntur quò hæ commonstrent.

H. Inquam, cerno hoc. Verùm quænam est illa mulier, visa esse velut quædam cæca et furens, et stans super quodam rotundo lapide?

S. Dixit, equidem vocatur Fortuna; atqui non tantùm est cæca, sed etiam insana, et surda.

H. Ergo quod opus hæc habet?

S. Inquit, obambulat undique; et quidem rapit facultates ab his, et donat aliis: sed rursus illico aufert ab iisdem quæ dedit, et donat aliis temerè et instabiliter; quapropter et id signum indicat rectè naturam illius.

H. Ergo

9. παρ' ὧν μεν αρπαζει &c.
Horat. L. I. Od. 35. ad Fortunam
Praesens vel imo tollere de gradu
Mortale corpus, vel superbos
Vertere funeribus triumphos.
Menander. δυσκολος. ap. Stob. XVI.
Αυτη γαρ αλλῳ τυχον αναξιῳ τινι
Παρελομενη σου παντα, προσθησει παλιν.
et in γεωργ: ap. Stob. CV.
Το της τυχης γαρ ρευμα μεταπιπτει ταχυ
Sallust. Bell. Catil.
Sed profecto fortuna in omni re dominatur;
ea res cunctas ex lubidine magis, quam ex
vero, celebrat obscuratque.
Horat. L. 1. Od. 34. 12
Valet ima summis
Mutare et insignem attenuat
Deus, obscura promens &c.

[illegible]

Ξ. Ποιον τουτο; εφην εγω.

Γ. Ὁτι επι στρογγυλου λιθου ἑστηκεν.

Ξ. Ειτα τι τουτο σημαινει;

Γ. Οτι ουκ ασφαλης, ουδε βεβαια εστιν ἡ παρ᾽ αυτης δοσις· εκπτωσεις γαρ μεγαλαι και σκληραι γιγνονται, ὁταν τις αυτῃ πιστευσῃ.

Ξ. Ὁ δε των ανθρωπων οχλος ὁ πολυς ὁυτος, ὁ περι αυτην ἑστηκως, τι βουλεται, και τινες καλουνται;

Γ. Καλουνται μεν ὁυτοι Απροβουλευτοι· αιτουσι δε ἑκαστος αυτων ἁ ῥιπτει.

Ξ. Πως ουν ουχ ὁμοιαν εχουσι την μορφην, αλλ᾽ ὁι μεν αυτων δοκουσι χαιρειν, ὁι δε αθυμουσιν, εκτετακοτες τας χειρας;

Γ.

Ξ. Εγω εφην, τουτο ποιον;

Γ. Ὁτι ἑστηκεν επι στρογγυλου λιθου.

Ξ. Τι τουτο σημαινει ειτα;

Γ. Ὁτι ἡ δοσις παρ᾽ αυτης ουκ εστιν ασφαλης, ουδε βεβαια· γαρ μεγαλαι και σκληραι εκπτωσεις γιγνονται, ὁταν τις πιστευσῃ αυτῃ.

Ξ. Δε ὁυτος ὁ πολυς ὁ οχλος των ανθρωπων, ὁ ἑστηκως περι αυτην, τι βουλεται, και τινες καλουνται;

Γ. Ὁυτοι μεν καλουνται Απροβουλευτοι· δε ἑκαστος αυτων αιτουσιν, ἁ ῥιπτει.

Ξ. Ουν πως ουκ εχουσι την μορφην ὁμοιαν, αλλ᾽ ὁι αυτων μεν δοκουσι χαιρειν, δε ὁι εκτετακοτες τας χειρας αθυμουσι;

H. Ego dixi, hoc quale?

S. Quòd insistit in rotundo saxo.

H. Quid hoc significat postea?

S. Quòd munus ab illâ non est certum, neque stabile; nam magni et difficiles casus fiunt, ubi quis crediderit ipsi.

H. Sed hæc multa turba hominum, astans circùm ipsam, quid vult, et quinam vocantur?

S. Hi quidem vocantur Inconsulti; sed singuli ipsorum petunt, quæ projicit.

H. Ergo quomodo non habent aspectum similem, sed alii illorum quidem videntur lætari, at alii tendentes manus tristantur?

Γ. Ὁι [u] μεν δοκουντες, εφη, χαιρειν, και γελᾷν αυτων, ὁι ειληφοτες τι παρα της Τυχης εισιν· ὁυτοι δε και Αγαθην Τυχην αυτην καλουσιν. ὁι δε δοκουντες κλαιειν, και τας χειρας εκτετακοτες, εισι παρ᾽ ὧν αφειλετο ἁ δεδωκε προτερον αυτοις. ὁυτοι παλιν Κακην Τυχην αυτην καλουσι.

Ξ, Τινα ουν εστιν ἁ διδωσιν αυτοις, ὁτι ὁυτως ὁι μεν λαμβανοντες χαιρουσιν, ὁι δε αποβαλλαντες κλαιουσι;

Γ. Ταυτα, εφη, ἁ παρα [x] τοις πολλοις ανθρωποις δοκει ειναι αγαθα.

Ξ. Ταυτα ουν τινα εστι;

Γ. Πλουτος δηλαδη, και Δοξα, και Ευγενεια, και

Γ. Εφη, ὁι αυτων δοκουντες χαιρειν και γελᾷν μεν εισιν ὁι ειληφοτες τι παρα της Τυχης· δε ὁυτοι και καλουσιν αυτην Αγαθην Τυχην. Δε ὁι δοκουντες κλαιειν, και εκτετακοτες τας χειρας εισι, παρ᾽ ὧν αφειλετο ἁ δεδωκε προτερον αυτοις. Ὁυτοι παλιν καλουσιν αυτην κακην Τυχην.

Ξ. Ουν τινα εστιν, ἁ διδωσιν αυτοις, ὁτι ὁι λαμβανοντες χαιρουσι μεν ὁυτως, δε ὁι αποβαλλοντες κλαιουσι;

Γ. Εφη, ταυτα, ἁ δοκει παρα τοις πολλοις ανθρωποις ειναι αγαθα.

Ξ. Ουν ταυτα τινα εστι;

Γ. Δηλαδη Πλουτος, και Δο-

S. Inquit, *illi ipsorum* visi lætari ac ridere quidem sunt accipientes aliquid a Fortunâ: sed hi etiam vocant ipsam bonam Fortunam. Verùm visi flere, et protendentes manus sunt, a quibus abstulit quæ dedit prius ipsis. Hi contrà appellant ipsam Malam Fortunam.

H. Igitur quænam sunt, quæ donat ipsis, quòd accipientes lætantur quidem tantopere, sed amittentes plorant?

S. Inquit, hæc quæ videntur *apud multos homines* esse bona.

H. Igitur hæc quænam sunt?

S. Scilicet divitiæ, et gloria,

---

[u] Ὁι αυτων. Ex ipsis.

[x] Παρα τοις πολλοις ανθρωποις. Plerisque hominibus; vulgo.

et

[illegible]

Ξ. [illegible]

Γ. [illegible]

Ξ. [illegible]

Γ. [illegible]

Ξ. Πάνυ μάλα.

Γ. Αὗται τοίνυν, ἡ μὲν Ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ Ἀσωτία, ἡ δὲ Ἀπληστία, ἡ δὲ Κολακεία.

[illegible]

[illegible]

Ξ. Ταυτα ουν τινα λεγεις;

Γ. Πλουτον, δηλαδη, και δοξαν, και ευγενειαν, και

[illegible]

και Τεκνα, και Τυραννιδες, και Βασιλεια, και τἀλλα ὁσα τουτοις παραπλησια.

Ξ. Ταυτα ουν πως ουκ εστιν αγαθα;

Γ. Περι μεν τουτων, εφη, και αυθις διαλεξομεθα. νυν [*] δε περι την μυθολογιαν γενωμεθα.

Ξ. Εστω ὁυτως.

Γ. Ὁρᾳς ουν, ὡς αν παρελθοις την πυλην ταυτην, ανωτερον αλλον περιβολον, ὡς αν και γυναικας εξω του περιβολου ἑστηκυιας, κεκοσμημενας ὡσπερ ἑταιραι ειωθασι;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Ἁυται τοινυν, ἡ μεν Ακρασια καλειται, ἡ δε Ασωτια, ἡ δε Απληστια, ἡ δε Κολακεια.

Ξ.

ξα, και Ευγενεια, και Τεκνα, και Τυραννιδες, και Βασιλειαι, και τ'αλλα ὁσα παραπλησια τουτοις.

Ξ. Ουν πως ταυτα ουκ εστιν αγαθα;

Γ. Εφη, μεν διαλεξομεθα και αυθις περι τουτων. Δε νυν γενωμεθα περι την μυθολογιαν.

Ξ. Εστω ὁυτως.

Γ. Ουν ὁρᾳς, ὡς αν παρελθοις ταυτην την πυλην, αλλον ανωτερον περιβολον, ὡς αν και γυναικας ἑστηκυιας εξω του περιβολου, κεκοσμημενας ὡσπερ ἑταιραι ειωθασι;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Τοινυν ἁυται, ἡ μεν καλειται Ακρασια, δε ἡ Ασωτια, δε ἡ Απληστια, δε ἡ Κολακεια.

et nobilitas, et liberi, et tyrannides, et regna, et alia quæcunque finitima istis.

H. Ergo quomodo hæc non sunt bona?

S. Inquit, equidem disputabimus aliàs de his. *Sed nunc simus circa Mythologiam.*

H. Sit ita.

S. Igitur vides, ubi præterieris hanc portam, aliud altius septum, ut et mulieres stantes extra septum, ornatas prout meretrices solent?

H. Et maximè.

S. Igitur hæ, hæc quidem vocatur Intemperantia, sed illa Luxuria, et illa Avaritia, et illa Adulatio.

---

[*] Δε νυν γενωμεθα περι την μυθολογιαν. Sed nunc de fabulæ significatione agamus.

H. Igitur

Ξ. Τι ουν ὡδε ἑστηκασιν ἁυται;

Γ. Παρατηρουσιν, εφη, τους ειληφοτας τι παρα της Τυχης.

Ξ. Ειτα τι;

Γ. Αναπηδωσι, και συμπλεκονται αυτοις, και κολακευουσι, και αξιουσι παρ' αυταις μενειν, λεγουσαι ὁτι βιον ἑξουσιν ἡδυν, και απονον, και κακοπαθειαν εχοντα ουδεμιαν. Εαν ουν τις πεισθῃ ὑπ' αυτων εισελθειν εις την ἡδυπαθειαν, μεχρι μεν τινος ἡδεια δοκει ειναι ἡ διατριβη, ἑως αν γαργαλιζῃ τον ανθρωπον· ειτ' ουκ εστιν. ὁταν γαρ ανανηψῃ, αισθανεται ὁτι ουκ ησθιεν, αλλ' ὑπ' αυτης κατησθιετο, και ὑβριζετο. Διο και, ὁταν αναλωσῃ πανθ' ὁσα ελαβε παρα της Τυχης, αναγκαζεται ταυταις ταις

Ξ. Ουν τι ἀυται ἱστηκασιν ὡδε;

Γ. Εφη, παρατηρουσι τους ειληφοτας τι παρα της Τυχης.

Ξ. Τι ειτα;

Γ. Αναπηδωσι και συμπλεκονται αυτοις, και κολακευουσι, και αξιουσι μενειν παρ' αυτοις, λεγουσαι ὁτι ἑξουσι βιον ἡδυν, και απονον, και εχοντα ουδεμιαν κακοπαθειαν. Ουν εαν τις πεισθῃ ὑπ' αυτων εισελθειν εις την ἡδυπαθειαν, ἡ διατριβη μεν δοκει ειναι ἡδεια μεχρι τινος, ἑως αν γαργαλιζῃ τον ανθρωπον' ειτ' ουκ εστι. Γαρ ὁταν ανανηψῃ, αισθανεται ὁτι ουκ ησθιεν, αλλα κατησθιετο και ὑβριζετο ὑπ' αυτης. και διο, ὁταν αναλωσῃ πανθ' ὁσα ελαβε παρα της Τυχης, αναγκαζεται δουλευειν ταυ-

H. Igitur cur hæ aſtant hic?

S. Inquit, obſervant accipientes quippiam a Fortunâ.

H. Quid deinde?

S. Inſiliunt et amplexantur ipſos, et adulantur, et obſecrant manere apud ſe, dicentes quòd habebunt vitam dulcem, et otioſam, et habentem nullam moleſtiam. Igitur ſi quis perſuaſus fuerit ab ipſis ingredi ad mollitiem, hæc converſatio quidem videtur eſſe ſuavis uſque ad tempus, quamdiu titillat hominem; poſtea non eſt. Nam cum reſipuerit, ſentit quòd non comedebat, ſed devorabatur atque afficiebatur contumeliâ ab ipſâ. Et idcircò, cum prodegerit omnia quæcunque accepit à Fortunâ, cogitur ſervire his mulieribus, & ſuſti-

[illegible]

12. ὅτι οὐκ ἠσθιεν the Shakespeare. Hamlet

[illegible]

ταις γυναιξι δουλευειν, και πανθ' ὑπομενειν, και ασχημονειν, και ποιειν ἑνεκεν τουτων ὁσα εστι βλαϐερα, ὁιον αποστερειν, ἱεροσυλειν, επιορκειν, προδιδοναι, λῃΐζεσθαι, και πανθ' οσα τουτοις παραπλησια. ὁταν ουν παντα αυτοις επιλιτῃ, παραδιδονται τῃ Τιμωριᾳ.

Ξ. Ποια δε εστιν ἁυτη;

Γ. Ὁρᾳς οπισο τι αυτων, εφη, ὡσπερ θυριον μικρον, και τοπον στενον τινα, και σκοτεινον; Ουκουν και γυναικες αισχραι, και ῥυπαραι, και ῥακη ημφιεσμεναι δοκουσι συνειναι;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Ἁυται τοινυν, εφη, ἡ μεν την μαστιγα εχουσα, καλειται Τιμωρια· ἡ δε την κεφαλην εν τοις γονασιν

ταις ταις γυναιξι, και ὑπομενειν παντα, και ασχημονειν, και ποιειν ἑνεκεν τουτων ὁσα εστι βλαϐερα, ὁιον αποστερειν, ἱεροσυλειν, επιορκειν, προδιδοναι, λῃΐζεσθαι, και πανθ' ὁσα παραπλησια τουτοις. Ουν ὁταν παντα επιλιτῃ αυτοις, παραδιδονται τῃ Τιμωριᾳ.

Ξ. Δε ἁυτη ποια εστιν;

Γ. Εφη, ὁρᾳς οπισω αυτων τι, ὡσπερ μικρον θυριον, και τινα στενον και σκοτεινον τοπον; και ουκουν γυναικες αισχραι, και ῥυπαραι, και ημφιεσμεναι ῥακη δοκουσι συνειναι;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Εφη, τοινυν ἁυται, ἡ εχουσα την μαστιγα μεν καλειται Τιμωρια· δε ἡ εχουσα την κεφαλην

z

& sustinere omnia, et agere indecorè, & facere propter has quæcunque sunt damnosa, quale fraudare, spoliare fana, pejerare, prodere, prædari, atque omnia quæcunque finitima his. Igitur cum omnia defecerint ipsos, traduntur supplicio.

H. Verùm hoc quale est?

S. Inquit, videsne ponè eas quiddam, quasi exiguum ostiolum, & quendam angustum et tenebrosum locum? Et nonne mulieres turpes, et sordidæ, et indutæ pannos videntur versari?

H. Et valde.

S. Inquit, igitur hæ; illa habens flagellum quidem vocatur Pœna; sed hæc tenens caput

γονασιν εχουσα, Λυπη· ἡ δε τας [a] τριχας τιλλουσα ἑαυτης, Οδυνη.

Ξ. Ὁ δε αλλος ὀυτος ὁ παρεστηκως αυταις δυσειδης τις και λεπτος, και γυμνος, και κατα ταυτα τις ὁμοια αυτῳ, αισχρα, και λεπτη, τις εστιν;

Γ. Ὁ μεν Οδυρμος καλειται, εφη· ἡ δε, αδελφη αυτου, Αθυμια. Τουτοις ουν παραδιδοται, και μετα τουτων συμβιοι τιμωρεμενος. ειτα παλιν ενταυθα εις ἑτερον οικον ῥιπτεται, εις την Κακοδαιμονιαν, και ὡδε τον λοιπον βιον καταστρεφει εν παση κακοδαιμονιᾳ, αν μη ἡ Μετανοια αυτῳ απο [c] της τυχης συναντηση.

Ξ. Ειτα τι γιγνεται;

Γ.

εν τοις γονασι, Λυπη: δε ἡ τιλλουσα τας τριχας ἑαυτης Οδυνη.

Ξ. Δε ὀυτος ὁ αλλος ὁ παρεστηκως αυταις, τις δυσειδης και λεπτος, και γυμνος, και κατα ταυτα τις ὁμοια αυτῳ, αισχρα και λεπτη τις εστιν;

Γ. Εφη, ὁ μεν καλειται Οδυρμος· δε ἡ αδελφη αυτου, Αθυμια. Ουν παραδιδοται τουτοις, και συμβιοι τιμωρουμενος μετα τουτων. Ειτα παλιν ενταυθα ῥιπτεται εις ἑτερον οικον, εις την Κακοδαιμονιαν, και καταστρεφει τον λοιπον βιον ὡδε εν παση κακοδαιμονιᾳ, αν μη ἡ Μετανοια συναντηση αυτῳ απο της τυχης.

Ξ. Τι γιγνεται ειτα;

caput in genibus, Mæstitia; sed alia evellens *capillos sui ipsius*, Dolor.

H. Verùm hic alter astans illis, quidam deformis et macilentus, et nudus, et post hæc quædam similis illi, turpis et macra quænam est?

S. Dixit, hic quidem vocatur Luctus; at illa, soror ipsius, Desperatio. Ergo traditur his, et convivit punitus cum his. Postea rursus hìc truditur in aliam domum, ad Infelicitatem, et transigit reliquam vitam hìc in omni miseriâ, nisi Pœnitentia occurrerit ipsi à *Fortunâ*.

H. Quid fit postea?

---

[a] Τας τριχας ἑαυτης. Capillos suos.
[c] Απο της τυχης. Forte.

S. Si

Γ. Εαν ἡ Μετανοια αυτῳ ϛυναντηση, εξαιρει αυτον εκ των κακων, και ϛυνιστησιν αυτῳ ἑτεραν Δοξαν και Επιθυμιαν, την εις την αληθινην Παιδειαν αγουσαν, ἁμα δε και την εις την Ψευδοπαιδειαν καλουμενην.

Ξ. Ειτα τι γιγνεται;

Γ. Εαν μεν, φησι, την Δοξαν ταυτην προσδεξηται, την αγουσαν αυτον εις την αληθινην Παιδειαν, καθαρθεις ὑπ' αυτης σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ· Ει δε μη, παλιν πλαναται ὑπο της Ψευδοδοξιας.

Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς μεγας ὁ κινδυνος αλλος ὁυτος! ἡ δε Ψευδοπαιδεια, ποια εστιν; Εφην εγω.

Γ. Ουχ ὁρας τον ετερον περιβολον εκεινον;

Ξ. Και μαλα, εφην εγω.

Γ.

Γ. Εαν ἡ Μετανοια συναντηση αυτῳ, εξαιρει αυτον εκ των κακων, και συνιστησιν αυτῳ ἑτεραν Δοξαν, και Επιθυμιαν, την αγουσαν εις την αληθινην Παιδειαν, δε και ἁμα την εις την καλουμενην Ψευδοπαιδειαν.

Ξ. Ειτα τι γιγνεται;

Γ. Εαν μεν προσδεξηται ταυτην την Δοξαν, την αγουσαν αυτον εις την αληθινην Παιδειαν, καθαρθεις ὑπ' αυτης σωζεται, και γιγνεται μακαριος και ευδαιμων εν παντι τῳ βιῳ. Δε ει μη, παλιν πλαναται ὑπο της Ψευδοδοξιας.

Ξ. Εγω εφην, ὦ Ἡρακλεις, ὡς μεγας ὁυτος αλλος ὁ κινδυνος! Δε ἡ Ψευδοπαιδεια, ποια εστιν;

Γ. Ουχ ὁρας εκεινον τον ἑτερον περιβολον;

Ξ. Εγω εφην, και μαλα.

S. Si Pænitentia occurrerit illi, eripit ipſum à malis, et proponit ipſi alteram Opinionem, et Cupiditatem, ducentem ad veram Diſciplinam, verùm etiam pariter ad eam vocatam falſam Diſciplinam.

H. Deinde quid fit?

S. Si quidem ſuſceperit hanc opinionem, hanc ducentem ipſum ad veram Diſciplinam, purgatus ab ipsa ſervatur, et redditur felix et beatus in omni vitâ. Sed ſi non, iterum ſeducitur à falſâ Opinione.

H. Ego dixi, ô Hercules, quam magnum hoc aliud periculum! ſed hæc falſa Diſciplina, qualis eſt?

S. Nonne vides illud alterum ſeptum?

H. Ego dixi, quin imò.

Γ. Ουκουν εξω του περιϐολου παρα την εισοδον γυνη τις ἑστηκεν, ἡ δοκει πανυ καθαρα και ευτακτος ειναι;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Ταυτην τοινυν ὁι * πολλοι, και εικαιοι † των ανθρωπων, Παιδειαν καλουσιν· ουκ εστι δε, αλλα Ψευδοπαιδεια, εφη. Ὁι μεν τοι ζωζομενοι, ὁποταν βουλωνται εις την αληθινην Παιδειαν ελθειν, ὡδε πρωτον περιγιγνονται.

Ξ. Ποτερον ουν αλλη ὁδος ουκ εστιν επι την αληθινην Παιδειαν αγουσα;

Γ. Εστιν, εφη·

Ξ. Ὁυτοι δε ὁι ανθρωποι ὁι εσω του περιϐολου ανακαμπτοντες, τινες εισιν;

Γ. Ὁι

Γ. Ουκουν τις γυνη ἱστηκεν εξω του περιϐολου παρα την εισοδον, ἡ δοκει ειναι πανυ καθαρα και ευτακτος;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Εφη, τοινυν ὁι πολλοι, και εικαιοι των ανθρωπων, καλουσι ταυτην, Παιδειαν δε ουκ εστι, αλλα Ψευδοπαιδεια. Μεν τοι ὁι σωζομενοι περιγιγνονται ὡδε πρωτον, ὁποταν βουλωνται ελθειν εις την αληθινην Παιδειαν.

Ξ. Ουν ποτερον ουκ εστιν αλλη ὁδος αγουσα επι την αληθινην Παιδειαν;

Γ. Εφη, εστιν;

Ξ. Δε τινες εισιν ὁυτοι ανθρωποι ὁι ανακαμπτοντες εσω του περιϐολου;

S. Nonne quædam mulier ſtat extra ſeptum in veſtibulo, quæ videtur eſſe omnino munda, et compoſita?

H. Imò.

S. Inquit, igitur *multi*, et temerarii *hominum*, vocant hanc, Diſciplinam; verùm non eſt, ſed falſa Diſciplina. Sanè ſervati applicant huc priùs, quandocunque velint venire ad veram Diſciplinam.

H. Igitur an non eſt alia via ducens ad veram Diſciplinam?

S. Inquit, eſt.

H. Sed quinam ſunt hi homines declinantes intra ſeptum?

* Ὁι πολλοι. Vulgus.

† Εικαιοι των ανθρωπων. Temerarii homines.

S. In-

5. Οι πολλοι. Collectively, the Multitude. Xenophon. Mem. Socrat. III. 7. 9.

Ω αγαθε, μη αγνοει σεαυτον, μηδε αμαρταν
α οι πλειστοι αμαρτανουσιν. Οι γαρ πολλοι ωρ
μηκοτες επι το σκοπειν τα των αλλων πρα
ματα, ου τρεπονται επι το εαυτους εξεταζει

Shakspeare. Henry IV. 2d Part.

O thou fond Many! with what loud applau
Hast thou beat heaven, with blessing Bolingbroke
Before he was, what thou wouldst have him be!

Γ. Ὁι της Ψευδοπαιδειας, εφη, ερασται, ηπατημενοι, οιομενοι μετα της αληθινης Παιδειας συνομιλειν.

Ξ. Τινες ουν καλουνται ὁυτοι;

Γ. Ὁι μεν Ποιηται, εφη, ὁι δε Ῥητορες, ὁι δε Διαλεκτικοι, ὁι δε Μουσικοι, ὁι δε Αριθμητικοι, ὁι δε Γεωμετραι, ὁι δε Αστρολογοι, ὁι δε Ἡδονικοι, ὁι δε Περιπατητικοι, ὁι δε Κριτικοι, και ὁσοι αλλοι τουτοις εισι παραπλησιοι.

Ξ. Ἁι δε γυναικες εκειναι, ἁι δοκουσαι περιτρεχειν, ὁμοιαι ταις πρωταις, εν ἁις εφης ειναι την Ακρασιαν, και ἁι αλλαι ἁι μετ᾽ αυτων, τινες εισιν;

Γ. Ἁυται εκειναι εισιν, εφη.

Ξ. Ποτερον ουν και ὡδε εισπορευονται;

Γ. Νη

Γ. Εφη, ὁι ερασται της Ψευδοπαιδειας, ηπατημενοι, οιομενοι συνομιλειν μετα της αληθινης Παιδειας.

Ξ. Ουν ὁυτοι τινες καλουνται;

Γ. Εφη, ὁι μεν Ποιηται, δε ὁι Ῥητορες, δε ὁι Διαλεκτικοι, δε ὁι Μουσικοι, δε ὁι Αριθμητικοι, δε ὁι Γεωμετραι, δε ὁι Αστρολογοι, δε ὁι Ἡδονικοι, δε ὁι Περιπατητικοι, δε ὁι Κριτικοι, και ὁσοι αλλοι εισι παραπλησιοι τουτοις.

Ξ. Δε εκειναι ἁι γυναικες, ἁι δοκουσαι περιτρεχειν, ὁμοιαι ταις πρωταις, εν ἁις εφης την Ακρασιαν ειναι, και ἁι αλλαι ἁι μετ᾽ αυτων, τινες εισιν;

Γ. Εφη, ἁυται εισιν εκειναι.

Ξ. Ουν ποτερον εισπορευονται και ὡδε;

S. Inquit, amatores falsæ Disciplinæ, decepti, existimantes versari cum verâ Disciplina.

H. Igitur hi quinam vocantur?

S. Inquit, hi quidem Poetæ, ast illi Rhetores, et illi Dialectici, et illi Musici, et illi Arithmetici, et illi Geometræ, et illi Astrologi, et illi voluptarii, et illi Peripatetici, et illi Critici, et quotcunque alii sunt finitimi his.

H. Verùm illæ mulieres, visæ circumcursare, similes illis primis, in quibus dixisti Intemperantiam esse, atque aliæ cum ipsis, quænam sunt?

S. Inquit, hæ sunt illæ.

H. Igitur an ingrediuntur et huc?

Γ. Νη Δια και ὡδε, σπανιως δε, και ουχι ὡσπερ εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

Ξ. Ποτερον ουν και ἁι Δοξαι;

Γ. Ναι, εφη. ετι μεν γαρ και εν τουτοις το πομα, ὁ επιον παρα της Απατης, και ἡ Αγνοια, μενει, νη Δια, και μετ᾽ αυτης γε ἡ Αφροσυνη. και ου μη απελθη απ᾽ αυτων ουθ᾽ ἡ Δοξα, ουθ ἡ λοιπη Κακια, μεχρις αν απογνοντες της Ψευδοπαιδειας εισελθωσιν εις την αληθινην ὁδον, και πιωσι την τουτων καθαρτικην δυναμιν, ειτα ὁταν καθαρθωσι, και εκβαλωσι τα κακα πανθ᾽ ὁσα εχουσι, και τας Δοξας, και την Αγνοιαν, και την λοιπην πασαν Κακιαν, τοτε αν ὁυτω σωθησονται. ὡδε δε μενοντες παρα τῃ Ψευδοπαιδειᾳ, ουδεποτε απολυθησονται, ουδε ελλειψει αυτους

Γ. Νη Δια και ὡδε, δε σπανιως, και ουχι ὡσπερ εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

Ξ. Ουν ποτεροι και ἁι Δοξαι;

Γ. Εφη, ναι· γαρ μεν και το πομα, ὁ επιον παρα της Απατης, και ἡ Αγνοια, νη Δια, και γε ἡ Αφροσυνη μετ᾽ αυτης, μενει ετι εν τουτοις. Και ουθ᾽ ἡ Δοξα ου μη απελθη απ᾽ αυτων, ουθ᾽ ἡ λοιπη κακια, μεχρις αν απογνοντες της Ψευδοπαιδειας, εισελθωσιν εις την αληθινην ὁδον, και πιωσι την καθαρτικην δυναμιν τουτων. Ειτα ὁταν καθαρθωσι, και εκβαλωσι τα κακα πανθ᾽ ὁσα εχουσι, και τας Δοξας, και την Αγνοιαν, και την λοιπην πασαν κακιαν, τοτε αν ὁυτω σωθησονται. Δε μενοντες ὡδε παρα τη Ψευδοπαιδειᾳ, ουδεποτε απολυθησον-

S. Per jovem etiam huc, ſed rarò, et non ſicut in primo ſepto.

H. Igitur num et Opiniones?

S. Inquit, imò; enimvero et potio, quam biberunt à Falaciâ, et Ignorantia, per Jovem, et quidem Amentia cum ipsâ, manet adhuc in his. Et neque Opinio ullatenus receſſerit ab ipſis, neque cætera pravitas, donec renunciantes falſæ Diſciplinæ, ingreſſi fuerint in veram viam, et ebiberint purgatoriam virtutem harum. Deinde cum purgati fuerint, et ejecerint mala omnia quæcunque habent, et Opiniones, et Ignorantiam, & reliquam omnem pravitatem, tunc ita ſervabuntur. Sed manentes hìc apud falſam Diſciplinam, nunquam ſolventur, neque ullum malum

αὐτοὺς καθαίρει ῥᾳδίως [illegible]

Ξ. Ποία ἐστὶν αὕτη, ἡ φέρουσα [illegible] ἀληθινὴν Παιδείαν, ἔφην;

Γ. Ὁρᾷς, ἔφη, [illegible]

Ξ. Ὁρῶ.

Γ. [illegible]

Ξ. Καὶ μάλα, ἔφην.

Γ. [illegible]

Ξ. Ὁρῶ.

[illegible]

αυτους κακον ουδεν ἑνεκα τουτων των μαθηματων.

Ξ. Ποια ουν ἁυτη ὁδος εστιν, ἡ φερουσα επι την αληθινην Παιδειαν, εφην;

Γ. Ὁρας, εφη, ανω τοπον τινα εκεινον, ὁπου ουδεις επικατοικει, αλλ' ερημος δοκει ειναι;

Ξ. Ὁρω.

Γ. Ουκουν και θυραν τινα μικραν, και ὁδον τινα προ της θυρας, ἡτις ου πολυ οχλειται, αλλα πανυ ολιγοι πορευονται, ὡσπερ δι ανοδιας τινος και τραχειας και πετρωδους ειναι δοκουσης;

Ξ. Και μαλα, εφην.

Γ. Ουκουν και βουνος τις ὑψηλος δοκει ειναι, και αναβασις στενη πανυ, και κρημνους εχουσα ενθεν και ενθεν βαθεις;

Ξ. Ὁρω.

Γ.

ται, ουδε ουδεν κακον ελλειψει αυτους ἑνεκα τουτων των μαθηματων.

Ξ. Εφην, ουν ποια εστιν ἁυτη ὁδος, ἡ φερουσα επι την αληθινην Παιδειαν;

Γ. Εφη, ὁρας εκεινον τινα τοπον ανω, ὁπου ουδεις επικατοικει, αλλα δοκει ειναι ερημος;

Ξ. Ὁρω.

Γ. Ουκουν και τινα μικραν θυραν, και τινα ὁδον προ της θυρας, ἡτις ου πολυ οχλειται, αλλα πανυ ολιγοι πορευονται, ὡσπερ δια τινος ανοδιας και δοκουσης ειναι τραχειας και πετρωδους;

Ξ. Εφην, και μαλα.

Γ. Ουκουν και τις ὑψηλος βουνος δοκει ειναι, και αναβασις στενη πανυ, εχουσα βαθεις κρημνους ενθεν και ενθεν;

Ξ. Ὁρω.

malum relinquet ipsos causâ horum studiorum.

H. Dixi, igitur qualis est hæc via, ducens ad veram Disciplinam?

S. Dixit, vides illum quendam locum suprà, ubi nemo inhabitat, sed videtur esse desertus?

H. Video.

S. Nonne etiam quandam parvam januam, et quandam viam ad januam, quæ non multùm frequentatur, sed valde pauci tendunt, quasi per quandam viam deviam et visam esse asperam et saxosam?

H. Dixi, et maximè.

S. Nonne et quidam altus collis videtur esse, atque ascensus angustus admodùm, habens profunda præcipitia hinc inde?

H. Video.

S. In-

Γ. Ἀυτη τοινυν εστιν ἡ ὁδος, εφη, ἡ αγουσα προς την αληθινην Παιδειαν.

Ξ. Και μαλα γε χαλεπη * προσιδειν.

Γ. Ουκουν και ανω γε περι του βουνου ὁρας πετραν μεγαλην και ὑψηλην, κυκλῳ αποκρημνον;

Ξ. Ὁρω, εφην.

Γ. Ὁρας ουν και γυναικας δυο ἑστηκυιας επι τῃ πετρα, λιπαρας, και ευεκτουσας τῳ σωματι, και ὡς εκτετακασι τας χειρας προθυμως;

Ξ. Ὁρω· αλλα τινες καλουνται, εφην, ἁυται;

Γ. Ἡ μεν Εγκρατεια καλειται, εφη· ἡ δε Καρτερια· εισι δε αδελφαι.

Ξ. Τι ουν τας χειρας εκτετακασιν ὁυτο προθυμως;

Γ. Πα-

Γ. Εφη, τοινυν ἁυτη εστιν ἡ ὁδος, ἡ αγουσα προς την αληθινην Παιδειαν.

Ξ. Και μαλα γε χαλεπη προσιδειν.

Γ. Ουκουν και γε ὁρας ανω περι του βουνου μεγαλην και ὑψηλην πετραν, αποκρημνον κυκλῳ;

Ξ. Εφην, ὁρω.

Γ. Ουν ὁρας και δυο γυναικας ἑστηκυιας επι τῃ πετρᾳ, λιπαρας, και ευεκτουσας τῳ Cωματι, και ὡς προθυμως εκτετακασι τας χειρας;

Ξ. Εφην, ὁρω. αλλ' ἁυται τινες καλουνται;

Γ. Εφη, ἡ μεν καλειται, Εγκρατεια, δε ἡ Καρτερια· δε εισι αδελφαι.

Ξ. Ουν τι εκτετακασι τας χειρας ὁυτω προθυμως;

S. Inquit, igitur hæc eſt via, ducens ad veram Diſciplinam.

H. Et maximè quidem ingrata *aſpici*.

S. Nonne igitur etiam vides ſuprà circa collem magnum et altum ſaxum, præruptum ambitu?

H. Dixi, video.

S. Igitur vides et duas mulieres ſtantes in ſaxo, nitidas, et bene habitas corpore, et quàm alacriter extendunt manus?

H. Dixi, video; ſed hæ quænam vocantur?

S. Inquit, hæc quidem vocatur Continentia, ſed illa Conſtantia; verùm ſunt ſorores.

H. Igitur cur extendunt manus tam alacriter?

* Χαλεπη προσιδειν. Viſu formidabilis.

S. In-

Α. Παρακαλοῦσιν, ἔφη, τὰς παραγινομένους καὶ πιστεύειν θαρρεῖν, καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν, λέγουσαι, ὅτι μικρὸν ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτοὺς, εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν.

Β. Ὅταν δὲ παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτήν.

Γ. Αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, καὶ ἕλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς ἑαυτάς. Εἶτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαναπαύσασθαι, καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν Ἰσχὺν καὶ Θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστήσειν πρὸς τὴν Παιδείαν, καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδόν, ὡς ἔστι καλή τε, καὶ ὁμαλή, καὶ εὐπορευτος, καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὡς ὁρᾷς.

Γ. Αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδός, ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν.

Ξ. Καὶ μάλα γε χαλεπὴ* προσιδεῖν.

Γ. Οὐκοῦν καὶ ἄνω γε περὶ τὴν βάτον ὁρᾷς πέτραν μεγάλην τινὰ καὶ ὑψηλήν, κύκλῳ ἀπόκρημνον;

Ξ. Ὁρῶ, ἔφην.

Γ. Ὁρᾷς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἑστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας, λιπαρὰς, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, καὶ ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως;

Ξ. Ὁρῶ· ἀλλὰ τίνες καλοῦνται, ἔφην, αὗται;

Γ. Ἡ μὲν Ἐγκράτεια καλεῖται, ἔφη· ἡ δὲ Καρτερία· εἰσὶ δὲ ἀδελφαί.

Ξ. Τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασιν οὕτω προθύμως;

Γ. Παρ-

[illegible]

* Χαλεπὴ προσιδεῖν. [illegible]

Γ. Παρακαλουσιν, εφη, τους παραγινομενους επι τον τοπον θαῤῥειν, και μη αποδειλιαν, λεγουσαι, ὁ τι βραχυ ετι δει καρτερησαι αυτους, ειτα ἥξουσιν εις ὁδον καλην.

Ξ. Ὁταν ουν παραγενωνται επι την πετραν, πως αναβαινουσιν; ὁρω γαρ ὁδον φερουσαν ουδεμιαν επ᾽ αυτην.

Γ. Ἁυται απο του κρημνου προσκαταβαινουσι, και ἑλκουσιν αυτους ανω προς ἑαυτας. Ειτα κελευουσιν αυτους διαναπαυσασθαι, και μετα μικρον διδοασιν Ισχυν και Θαρσος, και επαγγελλονται αυτους καταστησαι προς την αληθινην Παιδειαν, και δεικνυουσιν αυτοις την ὁδον, ὡς εστι καλη τε, και ὁμαλη, και ευπορευτος, και καθαρα παντος κακου, ὥσπερ ὁρας.

Ξ. Εμ-

Γ. Εφη, παρακαλουσι τους παραγινομενους επι τον τοπον θαῤῥειν, και μη αποδειλιαν, λεγουσαι, ὅτι δει αυτους καρτερησαι ετι βραχυ, ειτα ἥξουσιν εις καλην ὁδον.

Ξ. Ουν ὅταν παραγινωνται επι την πετραν, πως αναβαινουσι; γαρ ὁρω ουδεμιαν ὁδον φερουσαν επ᾽ αυτην.

Γ. Ἁυται προσκαταβαινουσιν απο του κρημνου, και ἑλκουσιν αυτους ανω προς ἑαυτας. Ειτα κελευουσιν αυτους διαναπαυσασθαι, και μετα μικρον διδοασιν Ισχυν και Θαρσος, και επαγγελλονται καταστησαι αυτους προς την αληθινην Παιδειαν, και δεικνυουσιν αυτοις την ὁδον, ὡς εστι τε καλη, και ὁμαλη, και ευπορευτος, και καθαρα παντος κακου, ὥσπερ ὁρας.

S. Inquit hortantur accedentes ad hunc locum confidere, et non reformidare, dicentes, quòd oportet ipsos tolerare adhuc paululùm, postea venient ad pulchram viam.

H. Igitur cùm pervenerint ad saxum, quomodo ascendunt? Etenim video nullam viam ducentem ad ipsum.

S. Hæ descendunt à præcipitio, et trahunt ipsos suprà ad seipsas. Deinde jubent ipsos quiescere, et post pusillum dant Robur et Fiduciam, et pollicentur sistere ipsos ad veram Disciplinam, et ostendunt ipsis viam, quàm est et pulchra, et plana, et pervia, et pura ab omni malo, ut vides.

H. Ap-

Ξ. Εμφαινει νη Δια.

Γ. Ὁρᾳς ουν, εφη, και εμπροσθε του αλσους εκεινου τοπον τινα, ὁς δοκει καλος τε ειναι, και λειμωνοειδης, και φωτι πολλῳ καταλαμπομενος;

Ξ. Και μαλα.

Γ. Κατανοεις ουν και εν μεσῳ του λειμωνος περιϐολον ἑτερον, και πυλην ἑτεραν;

Ξ. Εστιν ὁυτως. Αλλα τις καλειται ὁ τοπος ὁυτος;

Γ. Ευδαιμονων οικητηριον, εφη· ὡδε γαρ διατριϐουσιν ἁι Αρεται πασαι, και ἡ Ευδαιμονια.

Ξ. Ειεν, εφην εγω, ὡς καλον λεγεις τον τοπον ειναι.

Γ. Ουκουν παρα την πυλην ὁρᾳς, εφη, ὁτι γυνη τις εστι καλη, και καθεστηκυια [a] το προσωπον, μεση δε

Ξ. Εμφαινει, νη Δια.

Γ. Εφη, ουν ὁρας και εμπροσθεν εκεινου του αλσους τινα τοπον, ὡς δοκει ειναι τε καλος, και λειμωνοειδης, και καταλαμπομενος πολλῳ φωτι.

Ξ. Και μαλα.

Γ. Ουν κατανοεις και εν μεσῳ του λειμωνος ἑτερον περιϐολον, και ἑτεραν πυλην;

Ξ. Εστιν ουτως. Αλλ᾽ ὁυτος ὁ τοπος τις καλειται;

Γ. Εφη, οικητηριον ευδαιμονων· γαρ πασαι ἁι αρεται, και ἡ Ευδαιμονια διατριϐουσιν ὡδε.

Ξ. Εγω εφην, ειεν τον τοπον ειναι καλον, ὡς λεγεις.

Γ. Εφη, ουκουν ὁρας παρα την πυλην, ὁτι τις καλη γυνη εστι, και καθεστηκυια το προσωπον, δε ἡλι-

H. Apparet, per Jovem.

S. Inquit, igitur vides et ante illud nemus quendam locum, qui videtur esse et pulcher, et similis prato, et illustratus multâ luce.

H. Et maximè.

S. Igitur animadvertis et in medio prati aliud septum, et aliam portam?

H. Est sic. Sed hic locus quisnam vocatur?

S. Inquit, domicilium fortunatorum; etenim omnes virtutes, et Felicitas versantur hic.

H. Ego dixi, esto locum esse pulchrum ut dicis.

S. Inquit, nonne igitur vides prope portam, quòd quædam pulchra mulier est, et *constans vultum*, sed ætate mediâ

---

[a] Καθεστηκυια το προσωπον. Constanti vultu.

et

δε και πεκριμενη ηδη τῃ ἡλικιᾳ, στολην δε εχουσα άπλην, και ουδενα καλλωπισμον; ἑστηκε δε ουκ επι στρογγυλου λιθου, αλλ' επι τετραγωνου, ασφαλως κειμενου. Και μετα ταυτης αλλαι δυο εισι, θυγατερες τινες δοκουσαι ειναι.

Ξ. Εμφαινει * ὁυτως εχειν.

Γ. Τουτων τοινυν ἡ μεν εν τῳ μεσῳ, Παιδεια εστιν· ἡ δε, Αληθεια· ἡ δε, Πειθω.

Ξ. Τι δε ἑστηκεν επι λιθου τετραγωνου ἁυτη;

Γ. Σημειον, εφη, ὁτι ασφαλης τε και βεβαια ἡ προς αυτην ὁδος εστι τοις αφικνουμενοις, και των διδομενων ασφαλης ἡ δοσις τοις λαμβανουσι.

Ξ. Και τινα εστιν, ἁ διδωσιν ἁυτη;

Γ.

κιρ μεσῃ και ηδη κεκριμενη, δε εχουσα στολην ἁπλην, και ουδενα καλλωπισμον; δε ἱστηκε ουκ επι στρογγυλου λιθου, αλλ' επι τετραγωνου, κειμενου ασφαλως. Και μετα ταυτης δυο αλλαι εισι, δοκουσαι ειναι τινες θυγατερες.

Ξ. Εμφαινει εχειν ὁυτως.

Γ. Τοινυν ἡ μεν ει τῳ μεσῳ τουτων εστι Παιδεια· δε ἡ, Αληθεια· δε ἡ, Πειθω.

Ξ. Δε ἁυτη τι ἱστηκεν επι τετραγωνου λιθου;

Γ. Εφη, σημειον, ὁτι ἡ ὁδος εστι τε ασφαλης και βεβαια τοις αφικνουμενοις προς αυτην, και ἡ δοσις των διδομενων ασφαλης τοις λαμβανουσι.

Ξ. Και τινα εστιν, ἁ ἁυτη διδωσι;

et jam discretâ, et habens vestem simplicem, et nullum fucum? Verùm stat non super rotundo saxo, sed super quadrato, constituto firmiter. Et cum hac duæ aliæ sunt, visæ esse quædam filiæ.

H. Videtur habere sic.

S. Igitur hæc quidem in medio harum est Disciplina; sed illa, Veritas; et hæc, Suadela.

H. Verùm hæc cur stat super quadrato lapide?

S. Inquit, indicium quòd via est et secura et firma tendentibus ad eam, et largitio datorum tuta accipientibus.

H. Et quænam sunt, quæ hæc donat?

* Εμφαινει ὁυτως εχειν. Ita videtur.

S. Ille

Γ. Θαρσος, και Αφοβια, εφη εκεινος.

Ξ. Ταυτα δε τινα εστιν;

Γ. Επιστημη[1], εφη, του μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.

Ξ. Ἡρακλεις, ὡς καλα, εφην, τα δωρα! Αλλα τινος ἑνεκεν εξω του περιβολου ἑστηκεν οὑτως;

Γ. Ὁπως τους παραγενομενους, εφη, θεραπευῃ και ποτιζῃ την καθαρτικην δυναμιν· Ειθ' ὁταν καθαρθωσιν, οὑτως εισαγει τουτους προς τας Αρετας.

Ξ. Πως τουτο; εφην εγω. ου γαρ συνιημι.

Γ. Αλλα συνησεις, εφη. ὡς αν ει τις φιλοτιμως καμνων ετυγχανε, προς τον ιατρον αν δηπου γινομενος

Κ. Εκεινος εφη, Θαρσος και Αφοβια.

Ξ. Δε ταυτα τινα εστιν;

Γ. Εφη, Επιστημη του αν παθειν μηδεν δεινον ποτε εν τῳ βιῳ.

Ξ. Εφην, Ἡρακλεις, ὡς καλα τα δωρα! Αλλ' ἑνεκα τινος ἑστηκεν οὑτως εξω του περιβολου;

Γ. Εφη, ὁπως θεραπευῃ τους παραγινομενους, και ποτιζῃ την καθαρτικην δυναμιν· ειθ' ὁταν καθαρθωσιν, οὑτως εισαγει τουτους προς τας Αρετας.

Ξ. Εγω εφην, πως τουτο; γαρ ου συνιημι.

Γ. Εφη, αλλα συνησεις. Ὡς ει τις ετυγχανε φιλοτιμως καμνων, αν δηπου γινομενος προς τον ιατρον

S. Ille inquit, Fiducia et Intrepiditas.

H. Sed hæc quænam sunt?

S. Inquit, *Cognitio tolerandi nihil grave* unquam in vitâ.

H. Dixi, Hercules, quam pulchra dona! sed propter quid stat sic extra septum?

S. Inquit, ut curet advenientes, & instillet purgatoriam virtutem; deinde cum purgati fuerint, sic introducit hos ad virtutes.

H. Ego inquam, quomodo hoc? etenim non intelligo.

S. Inquit, atqui intelliges. Quemadmodum si quis esset graviter ægrotus, utique profectus ad medicum, prius ejice-

[1] Επιστημη του μηδεν αν ποτε δεινον παθειν. Scientia per quam nihil se unquam grave perpessuros intelligunt.

[illegible], πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, εἶτα οὕτως αὐτὸν [illegible] καὶ ὑγιείαν κατέστησεν. εἰ δὲ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττεν, εἰκότως ἂν [illegible] ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου.

Ξ. Ταῦτα συνίημι, ἔφην ἐγώ.

Γ. Τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν Παιδείαν ὅταν τις παραγένηται, θεραπεύει αὐτόν, καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον, καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα, ὅσα ἔχων ἦλθε.

Ξ. Ποῖα ταῦτα;

Γ. Τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν πλάνην, ἣν ἐπεπώκει παρὰ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

νομενος, προτερον καθαρτικοις εξεϐαλε παντα τα νοσοποιουντα. ειτα ὁυτως αν αυτον ιατρος εις αναληψιν και ὑγιειαν καθεστηκεν. ει δε μη επειθετο ὁις επεταττεν, ευλογως αν δητου απωσθεις εξωλετο ὑπο της νοσου.

Ξ. Ταυτα συνιημι, εφην εγω.

Γ. Τον [u] αυτον τοινυν τροπον, εφη, και προς την Παιδειαν ὁταν τις παραγιγνηται, θεραπευει αυτον, και ποτιζει τῃ [x] ἑαυτης δυναμει, ὁπως εκκαθαρῃ πρωτον, και εκϐαλῃ τα κακα παντα, ὁσα [y] εχων ηλθε.

Ξ. Ποια ταυτα;

Γ. Την Αγνοιαν και τον Πλανον, ὁν επεπωκει παρα

προτερον εξεϐαλε παντα τα νοσοποιουντα καθαρτικοις· Ειτα ιατρος ὁυτως αν καθιστηκει αυτον εις αναληψιν και ὑγιειαν. Δε ει μη επειθετο ὁις επιταττεν, ευλογως αν δηπου απωσθεις εξωλετο ὑπο της νοσου.

Ξ. Εγω εφην, συνιημι ταυτα.

Γ. Εφη, τοινυν τον αυτον τροπον, και ὁταν τις παραγιγνηται προς την Παιδειαν, θεραπευει αυτον, και ποτιζει τῃ δυναμει ἑαυτης, ὁπως εκκαθαρῃ πρωτον, και εκϐαλῃ παντα τα κακα, ὁσα εχων ηλθε.

Ξ. Ταυτα ποια;

Γ. Την Αγνοιαν και τον Πλανον,

ret omnia morbifica purgatoriis; deinde medicus ſic redigeret ipſum in convaleſcentiam et ſanitatem. Verùm ſi non obtemperaret quibus præceperat, meritò utique repudiatus interiret a morbo.

H. Ego inquam, intelligo hæc.

S. Inquit, igitur *ad ipſum modum*, et cum quis pervenerit ad Diſciplinam, curat ipſum, et infundit virtutem *ſui ipſius*, ut expurget primùm, et ejiciat omnia mala, *quæcunque habens venit*.

H. Hæc quænam?

S. Ignorantiam et Errorem,

---

[u] Τον αυτον τροπον. Eodem pacto.
[x] Τῃ δυναμει ἑαυτης. Virtutem ſuam.
[y] Ὁσα εχων ηλθε. Quæ ſecum attulerat.

παρα της Απατης, και την Αλαζονειαν, και την Επιθυμιαν, και την Ακρασιαν, και τον Θυμον, και την Φιλαργυριαν, και τα λοιπα παντα, ὧν ανεπλησθη εν τῳ πρωτω περιβολῳ.

Ξ. Ὁταν ουν καθαρθη, που αυτον αποστελλει;

Γ. Ενδον, εφη, προς την Επιστημην, και προς τας αλλας Αρετας.

Ξ. Ποιας ταυτας;

Γ. Ουχ ὁρᾳς, εφη, εσω της πυλης χορον γυναικων, ὡς ευειδεις, και ευτακτοι, και ϛολην ατρυφερον και ἁπλην εχουσιν, ετι τε ὡς απλαστοι εισι, και ουδαμως κεκαλλωπισμεναι ὡσπερ ἁι αλλαι;

Ξ. Ὁρω, εφην. αλλα τινες ἁυται καλουνται;

Γ.

ὀν επεπωκει παρα της Απατης, και την Αλαζονειαν, και την Επιθυμιαν, και την Ακρασιαν, και τον Θυμον, και την Φιλαργυριαν, καὶ παντα τα λοιπα, ὡν ανεπλησθη εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

Ξ. Ουν ὁταν καθαρθη, που αποστελλει αυτον;

Γ. Εφη, ενδον προς την Επιστημην, και προς τας αλλας Αρετας.

Ξ. Ταυτας ποιας;

Γ. Εφη, ουχ᾽ ὁρας εσω της πυλης χορον γυναικων, ὡς ευειδεις, και ευτακτοι, και εχουσι στολην ατρυφερον και ἁπλην, τε ετι ὡς εισι απλαστοι, και ουδαμως κεκαλλωπισμεναι ὡσπερ ἁι αλλαι;

Ξ. Εφην, ὁρω· αλλ᾽ ἁυται τινες καλουνται;

quem ebiberat a Fallaciâ, et Jactantiam, et Cupiditatem, et Intemperantiam, et Iracundiam, et Avaritiam, et omnia reliqua, quibus impletus fuit in primo septo.

H. Igitur cum purgatus fuerit, quò mittit ipsum?

S. Ait, intrò ad scientiam, & ad alias Virtutes.

H. Has quasnam?

S. Inquit, nonne vides intrà januam chorum mulierum, quàm speciosæ, et compositæ, et habent vestem incultam et simplicem, atque etiam quàm sunt infucatæ, et nullatenus comptæ, quemadmodum cæteræ.

H. Inquit, video; sed hæ quænam vocantur?

S. In-

Γ. Ἡ μὲν πρώτη Ἐπιστήμη, ἔφη, καλεῖται· αἱ δὲ ἄλλαι, αὗται ἀδελφαί, Ἀνδρεία, Δικαιοσύνη, Καλοκαγαθία, Σωφροσύνη, Εὐταξία, Ἐλευθερία, Ἐγκράτεια, Πρᾳότης.

Ξ. Ὦ κάλλισται, ἔφην ἐγώ! ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν!

Γ. Ἐὰν συνῆτε, ἔφη, καὶ ἕξιν περιποιήσησθε ὧν ἀκούετε.

Ξ. Ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλιστα, ἔφην ἐγώ.

Γ. Τοιγαροῦν, ἔφη, σωθήσεσθε.

Ξ. Ὅταν δὲ παραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῖ ἄγουσιν;

Γ. Πρὸς τὴν μητέρα, ἔφη.

Ξ. Λέγε δὴ τίς ἐστιν;

Γ. Εὐδαιμονία, ἔφη.

Ξ. Ποία

[illegible]

Γ. Ἡ μεν πρωτη Επιστημη, εφη, καλειται. ἁι δε αλλαι ταυτης αδελφαι, Ανδρεια, Δικαιοσυνη, Καλοκἀγαθια, Σωφροσυνη, Ευταξια, Ελευθερια, Εγκρατεια, Πρᾳοτης.

Ξ. Ω καλλισται, εφην εγωγε! ὡς εν μεγαλῃ ελπιδι εσμεν!

Γ. Εαν συνητε, εφη, και ἑξιν περιποιησεσθ' ὡν ακουετε.

Ξ. Αλλα προσεξομεν ὡς μαλιστα, εφην εγωγε.

Γ. Τοιγαρουν, εφη, σωθησεθε.

Ξ. Ὁταν ουν παραλαβωσιν αυτον ἁυται, που αγουσι;

Γ. Προς την μητερα, εφη.

Ξ. Αυτη δε τις εστιν;

Γ. Ευδαιμονια, εφη.

Ξ. Ποια

Γ. Εφη, ἡ πρωτη μεν καλειται Επιστημη· δε ἁι αλλαι αδελφαι αυτης, Ανδρεια, Δικαιοσυνη, Καλοκἀγαθια, Σωφροσυνη, Ευταξια, Ελευθερια, Εγκρατεια, Πρᾳοτης.

Ξ. Εγωγε εφην, ω καλλισται! εν ὡς μεγαλῃ ελπιδι εσμεν!

Γ. Εφη, εαν συνητε, και περιποιησεσθ' ἑξιν ὡν ακουετε.

Ξ. Εγωγε εφην, αλλα προσεξομεν ὡς μαλιστα.

Γ. Εφη, τοιγαρουν σωθησεσθε.

Ξ. Ουν ὁταν ἁυται παραλαβωσιν αυτον, που αγουσι;

Γ. Εφη, προς την μητερα.

Ξ. Δε αυτη τις εστιν;

Γ. Εφη, Ευδαιμονια.

S. Inquit, prima quidem vocatur Scientia; sed reliquæ sorores ipsius, Virilitas, Justitia, Probitas, Temperantia, Modestia, Libertas, Continentia, Mansuetudo.

H. Ego sanè dixi O pulcherrimæ! in quàm magnâ spe sumus!

S. Ait, si intelligatis, et acquisiveritis habitum eorum quæ auditis.

H. Ego quidem dixi, verùm attendemus quàm maximè.

S. Inquit, itaque servabimini.

H. Igitur cum hæ susceperint ipsum, quò ducunt?

S. Ait, ad matrem.

H. Ast illa quænam est?

S. Inquit, Felicitas.

H. Sed

Ξ. Ποια δε εστιν ἀυτη;

Γ. Ὁρας την ὁδον εκεινην, την φερουσαν επι [a] το ὑψηλον εκεινο, ὁ εστιν ακροπολις των περιβολων παντων;

Ξ. Ὁρω.

Γ. Ουκουν επι του προπυλαιου γυνη καθεστηκυια ευειδης τις καθηται επι θρονου ὑψηλου, κεκοσμημενη ελευθερως, και απεριεργως, και εστεφανωμενη στεφανῳ ευανθει πανυ καλως;

Ξ. Εμφαινει ὁυτως εχειν.

Γ. Ἀυτη τοινυν εστιν ἡ Ευδαιμονια, εφη.

Ξ. Ὁταν ουν ὡδε τις παραγενηται, τι ποιει;

Γ. Στεφανοι αυτον, εφη, [b] τῃ ἑαυτης δυναμει ἡ Ευ-

Ξ. Δε αὑτη ποια εστιν;

Γ. Ὁρας εκεινην την ὁδον, την φερουσαν επι εκεινο το ὑψηλον, ὁ εστιν ακροπολις παντων των περιβολων;

Ξ. Ὁρω.

Γ. Ουκουν τις γυνη ευειδης, καθεστηκυια επι του προπυλαιου καθηται εφ' ὑψηλου θρονου, κεκοσμημενη ελευθερως, και απεριεργως, και εστεφανωμενη στεφανῳ ευανθει πανυ καλως.

Ξ. Εμφαινει εχειν ὁυτως.

Γ. Εφη, τοινυν ἀυτη εστιν ἡ Ευδαιμονια.

Ξ. Ουν ὁταν τις παραγενηται ὡδε, τι ποιει;

Γ. Εφη, ἡ Ευδαιμονια, και αἱ αλλαι πασαι Αρεται, στεφανοι αυ-

H. Sed hæc qualis est?

S. Cernis illam viam, ducentem ad illud *summum*, quod est arx omnium septorum?

H. Cerno.

S. Nonne igitur quædam mulier speciosa, locata ad vestibulum sedet in alto throno, ornata liberaliter, & incuriosè, et redimita coronâ florenti admodum eleganter.

H. Videtur habere ità.

S. Inquit, igitur hæc est Felicitas.

H. Igitur cum quis pervenerit huc, quid facit?

S. Inquit, Felicitas, et cæteræ omnes virtutes, coronat ipsum potentiâ *sui ipsius* tan-

[a] Επι το ὑψηλον εκεινο. Ad sublimem illum verticem.
[b] Τῃ ἑαυτης δυναμει. Virtute suâ.

quam

[illegible]

[illegible]

Ευδαιμονια, και αἱ αλλαι πασαι Αρεται, ὡσπερ τους νενικηκοτας τους μεγιστους αγωνας.

Ξ. Και ποιους αγωνας νενικηκεν αυτος; εφην εγω.

Γ. Τους μεγιστους, εφη, και τα μεγιστα θηρια, ἁ προτερον αυτον κατησθιε, και εκολαζε, και εποιει [b] δουλον, ταυτα παντα νενικηκε, και απερρειψεν αφ᾽ ἑαυτου, και κεκρατηκεν ἑαυτου, ὡστε εκεινα νυν τουτῳ δουλευουσι, καθαπερ ὁυτος εκεινοις προτερον.

Ξ. Ποια λεγεις ταυτα τα θηρια; πανυ γαρ επιποθω ακουσαι.

Γ. Πρωτον μεν, εφη, την Αγνοιαν, και τον Πλανον. Η ου δοκει σοι θηρια ταυτα ειναι;

του τη δυναμει ἑαυτης, ὡσπερ τους νενικηκοτας τους μεγιστους αγωνας.

Ξ. Εγω εφη, και ποιους αγωνας αυτος νενικηκεν;

Γ. Εφη, τους μεγιστους, και νενικηκε παντα ταυτα τα μεγιστα θηρια, και απερριψεν αφ᾽ ἑαυτου, ἁ προτερον κατησθιε αυτον, και εκολαζε, και εποιει δουλον· και κεκρατηκεν ἑαυτου, ὡστε εκεινα νυν δουλευουσι τουτῳ, καθαπερ ὁυτος προτερον εκεινοις.

Ξ. Ποια ταυτα τα θηρια λεγεις; γαρ πανυ επιποθω ακουσαι.

Γ. Εφη, πρωτον μεν την Αγνοιαν, και τον Πλανον. Ταυτα η ου δοκει σοι ειναι θηρια;

quam victores maximorum certaminum.

H. Ego dixi, et qualia certamina ipse superavit?

S. Inquit, maxima, et devicit omnes has maximas feras, & abjecit a se ipso, quæ priùs devorabant ipsum, & affligebant, et *faciebant servum*; et subjugavit seipsum, adeo ut illæ nunc serviant ipsi, quomodo hic priùs ipsis.

H. Quales has feras dicis? Nam omnino aveo audire.

S. Inquit, primùm quidem Ignorantiam & Errorem. Hæc quidem nonne videntur tibi esse feræ?

---

[b] Εποιει δουλον. In servitutem redigebant.

Ξ. Και πονηρα γε, εφην εγω.

Γ. Ειτα την Λυπην, και τον Οδυρμον, και την Φιλαργυριαν, και την Ακρασιαν, και την λοιπην ἁπασαν κακιαν. παντων τουτων κρατει, και ου κρατειται, ὡσπερ το προτερον.

Ξ. Ω καλων εργων, εφην εγω, και καλλιστης νικης! αλλ' εκεινο ετι μοι ειπε, τις ἡ δυναμις του στεφανου, ᾧ εφης στεφανουσθαι αυτον;

Γ. Ευδαιμονικη, ὠ νεανισκε. Ὁ γαρ στεφανωθεις ταυτῃ τῃ δυναμει, ευδαιμων γινεται, και μακαριος, και ουκ εχει εν ἑτεροις τας ελπιδας της ευδαιμονιας, αλλ' εν ἑαυτῳ.

Ξ. Ὡς καλον το νικημα λεγεις! ὁταν δε στεφανωθῃ, τι ποιει, η ποι βαδιζει;

Γ.

Ξ. Εγω εφην, και γε πονηρα.

Γ. Ειτα την Λυπην, και τον Οδυρμον, και την Φιλαργυριαν, και την Ακρασιαν, και την λοιπην ἁπασαν κακιαν. Κρατει παντων τουτων, και ου κρατειται, ὡσπερ το προτερον.

Ξ. Εγω εφην, ω καλων εργων και καλλιστης νικης! Αλλ' ετι ειπε μοι εκεινο, τις ἡ δυναμις του στεφανου, ᾧ εφης αυτον στεφανουσθαι;

Γ. Ευδαιμονικη, ω νεανισκε' γαρ ὁ στεφανωθεις ταυτῃ τῃ δυναμει, γινεται ευδαιμων και μακαριος, και ουκ εχει τας ελπιδας της ευδαιμονιας εν ἑτεροις, αλλ' εν ἑαυτῳ.

Ξ. Ὡς καλον το νικημα λεγεις! Δε ὁταν στεφανωθῃ, τι ποιει, η που βαδιζει;

H. Ego dixi, et sanè malæ.

S. Deinde Tristitiam, et Planctum, et Avaritiam, et Intemperantiam, et reliquam omnem pravitatem. Imperat omnibus his, et non servit, ut priùs.

H. Ego inquam, ô pulchra opera, et pulcherrima victoria! Verùm adhuc dic mihi illud, quænam virtus coronæ, quâ dixisti ipsum coronari?

S. Beatifica, ô adolescens: etenim coronatus hac potentiâ, evadit felix, et beatus, et non habet spem felicitatis in aliis, verùm in seipso.

H. Quàm pulchram victoriam dicis! At cum coronatus fuerit, quid facit, vel quò ambulat?

S. Vir-

Γ. Αγουσιν αυτον ὑπολαβουσαι ἁι Αρεται προς τον τοπον εκεινον, ὁθεν ηλθε προτερον, και δεικνυουσιν αυτῳ τους εκει διατριβοντας, ὡς κακως και αθλιως ζωσι, και ὡς ναυαγουσιν εν τῳ βιῳ, και πλανωνται, και αγονται κατακεκρατημενοι, ὡσπερ ὑπο πολεμιων· ὁι μεν ὑπ᾽ Ακρασιας, ὁι δε ὑπ᾽ Αλαζονειας, ὁι δε ὑπο Φιλαργυριας, ἑτεροι δε ὑπο Κενοδοξιας, ὁι δε ὑφ᾽ ἑτερων κακων, εξ ὡν ου δυνανται ἐκλυσαι ἑαυτους των δεσμων, ὁις δεδενται, ὡστε [a] σωθηναι, και αφικεσθαι ὡδε· αλλα ταραττονται δια παντος του βιου. Τουτο δε πασχουσι δια το μη δυνασθαι την ενθαδε ὁδον ἑυρειν· επελαθοντο γαρ το [b] παρα του Δαιμονιου προσταγμα.

Ξ.

Γ. Ἁι Αρεται ὑπολαβουσαι αυτον αγουσι προς εκεινον τον τοπον, ὁθεν ηλθε προτερον, και δεικνυουσιν αυτῳ τους διατριβοντας εκει, ὡς κακως και αθλιως ζωσι, και ὡς ναυαγουσιν εν τῳ βιῳ, και πλανωνται, και αγονται κατακεκρατημενοι, ὡσπερ ὑπο πολεμιων· ὁι μεν ὑπ᾽ Ακρασιας, δε ὁι ὑπ Αλαζονειας, δε ἑτεροι ὑπο Φιλαργυριας, δε ἑτεροι ὑπο Κενοδοξιας, δε ὁι ὑφ᾽ ἑτερων κακων, εξ ὡν των δεσμων, ὁις δεδενται, ου δυνανται ἐκλυσαι ἑαυτους, ὡστε σωθηναι, και αφικεσθαι ὡδε· αλλα ταραττονται δια παντος του βιου. Δε πασχουσι τουτο, δια το μη δυνασθαι ἑυρειν την ὁδον ενθαδε· γαρ επελαθοντο το

S. Virtutes suspicientes ipsum ducunt ad illum locum, unde venit priùs, et ostendunt ipsi commorantes illic, quàm malè et miserè vivunt, et quomodo naufragantur in vita, ac errant, & ducuntur devicti, velut ab hostibus; hi quidem ab Intemperantiâ, sed illi a Jactantiâ, et illi ab Avaritiâ, & illi a vanâ Gloriâ, et illi ab aliis malis, ex quibus vinculis, quibus constringuntur, non possunt exolvere seipsos, *adeo ut servari*, et pervenire huc; sed turbantur per totam vitam. Verùm patiuntur hoc, quia non possunt invenire viam huc;

---

[a] Ὡστε σωθηναι. Ut serventur.
[b] Το παρα του Δαιμονιου προσταγμα. Mandatum à Genio traditum.

Ξ. Ορθως μοι δοκεις λεγειν. Αλλα και τουτο παλιν απορω, δια τι δεικνυουσιν αυτῳ τον τοπον εκεινον ἁι Αρεται, ὁθεν ἡκει το προτερον.

Γ. Ουκ ακριβως ηδει, ουδε ηπιστατο, εφη, ουδεν των εκει, αλλ᾽ ενεδοιαζε· και δια την Αγνοιαν, και τον Πλανον, ὁν δη επεπωκει, τα [c] μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα ειναι, και τα [d] μη οντα κακα, κακα. Διο και εζη κακως, ὡσπερ ὁι αλλοι ὁι εκει διατριβοντες. Νυν δε απειληφως την επιστημην των ζυμφεροντων, αυτος τε καλως ζῃ, και τουτους θεωρει ὡς κακως πρασσουσιν.

Ξ. Επειδαν

προσταγμα το παρα του Δαιμονιου.

Ξ. Δοκεις μοι λεγειν ορθως. Αλλα και απορω τουτο παλιν, δια τι ἁι Αρεται δεικνυουσιν αυτῳ εκεινον τον τοπον, ὁθεν ἡκει το προτερον.

Γ. Εφη, ουδ᾽ ακριβως ηδει, ουδε ηπιστατο ουδεν των εκει, αλλ᾽ ενεδοιαζε· και δια την Αγνοιαν, και τον Πλανον ὁν δη επεπωκει, ενομιζε τα μη οντα αγαθα ειναι αγαθα, και τα μη οντα κακα, κακα. Διο και εζη κακως, ὡσπερ ὁι αλλοι ὁι διατριβοντες εκει. Δε νυν απειληφως την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε ζῃ καλως, και θεωρει τουτους, ὡς κακως πρασσουσι.

nam obliti ſunt *præceptum à Genio*.

H. Videris mihi dicere rectè. Verùm et dubito hoc iterum, propter quid Virtutes oſtendunt ipſi illum locum, unde venit priùs.

S. Inquit, non exactè noverat, neque intelligebat quid eorum ibi, verùm dubitabat; et per Ignorantiam, atque Errorem, quem hauſerat, exiſtimabat *non exiſtentia* bona eſſe bona, et *non exiſtentia* mala, mala. Quare etiam vivebat malè, ſicut alii verſantes illic. Sed nunc accipiens cognitionem utilium, ipſe et vivit pulchrè, et videt hos, quàm malè agunt.

---

[c] Τα μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα. Quæ bona non erant, ducebat bona.

[d] Τα μη οντα κακα, κακα. Quæ mala non fuerant, mala.

H. Igitur

Ξ. Ἐπειδὰν οὖν θεραπευθῇ πρῶτον, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει;

Γ. Ὅποι ἂν βούληται, ἔφη· πανταχῆ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφάλεια, ὥσπερ τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ ἣν ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. Ὑποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἅπαντες ἀσμένως, ὥσπερ* τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες.

Ξ. Πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκέτι φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπ' αὐτῶν;

Γ. Οὐδέν, οὐ μὴ διοχληθήσεται, οὔτε ὑπὸ Ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ Λύπης, οὔτε ὑπ' Ἀκρασίας, οὔτε ὑπὸ Φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ Πενίας, οὔτε ὑπ' ἄλλου κακοῦ

[illegible]

[illegible]

* [illegible]

Ξ. Θαυμας μοι δοκεις λεγειν, αλλα ετι γε αυτο αδηλον [illegible], δια τι [illegible] αυτον εκ του τοπου [illegible] εις Αγνοιαν, οθεν ηκεν το προτερον.

Γ. Ουκ ακριβως ηδει, ουδε ηπιστατο, εφη, [illegible] και δια την Αγνοιαν, και την Πλανην, ην δε επιστευσε, τα[1] μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα ειναι, και τα[2] μη οντα κακα, κακα. διο και εζη κακως, ωσπερ οι αλλοι οι εκει διατριβοντες. Νυν δε αναλαβων την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε καλως ζη, και τουτους θεωρει ως κακως πραττουσιν.

Ξ. Επειδαν

περιτυχων τη φωνη του Δαιμονιου.

Ξ. Δοκεις μοι λεγειν ορθως. αλλα [illegible] ταδε, δια τι [illegible] επι τον τοπον [illegible], οθεν ηλθε το προτερον.

Γ. [illegible] ακριβως ηδει, [illegible] και δια την Αγνοιαν, και την Πλανην ο δε επιστευσε, ενομιζε τα μη οντα αγαθα ειναι αγαθα, και [illegible] κακα, κακα. [illegible], ωσπερ οι αλλοι οι [illegible]. [illegible] την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε ζη καλως, και [illegible] ως κακως πραττοντας.

nam obliti sunt praeceptum Genii.

H. Videris mihi dicere recte. Verum et dubito hoc rursum, propter quid [illegible] tendentes [illegible] alium locum, unde venit prius.

S. Inscius, non exacte noverat neque intelligebat quid [illegible] dubitabat; et per Ignorantiam, atque Errorem, quem habebat, existimabat non existentia bona esse bona, et non [illegible] mala, mala. Quare etiam vivebat male, sicut alii [illegible]. Sed nunc [illegible] cognitionem utilium, ipse et vivit pulchre, et [illegible] hos, quam male agunt.

---

[1] Τα μη οντα αγαθα νομιζει αγαθα. Quae bona non erant, duxisset bona.

[2] Τα μη οντα κακα, κακα. Quae mala, non [illegible], mala.

H. Igitur

Ξ. Επειδαν ουν θεωρηση παντα, τι ποιει, η ποι βαδιζει;

Γ. Ὁπου αν βουληται, εφη· πανταχου γαρ εστιν αυτῳ ασφαλεια, ὡσπερ το Κωρυκιον αντρον εχοντι. και πανταχου ὁυ αν ἀφικηται, παντα καλως βιωσεται μετα πασης ασφαλειας. Ὑποδεξονται γαρ αυτον ασμενως παντες, καθαπερ[c] τον ιατρον ὁι πασχοντες.

Ξ. Ποτερον ουν κᾀκεινας τας γυναικας, ἁς εφης θηρια ειναι, ουκ ετι φοβειται, μη τι παθῃ ὑπ' αυτων;

Γ. Ουδεν. ου μη διοχληθησεται, ουτε ὑπο Οδυνης, ουτε ὑπο Λυπης, ουτε ὑπ' Ακρασιας, ουτε ὑπο Φιλαργυριας, ουτε ὑπο Πενιας, ουτε ὑπ' αλλου κακου

Ξ. Ουν επειδαν θεωρηση παντα, τι ποιει, η ποι βαδιζει;

Γ. Εφη, ὁπου αν βουληται· γαρ ασφαλεια εστιν αυτῳ πανταχου, ὡσπερ εχοντι το κωρυκιον αντρον. Και πανταχου ὁυ αν αφικηται, βιωσεται παντα καλως μετα πασης ασφαλειας. Γαρ παντες ὑποδεξονται αυτον ασμενως, καθαπερ ὁι πασχοντες τον ιατρον.

Ξ. Ουν ποτερον ουκ ετι φοβειται κᾀκεινας τας γυναικας, ἁς εφης ειναι θηρια, μη παθῃ τι ὑπ' αυτων;

Γ. Ουδεν· ου μη διοχληθησεται, ουτε ὑπο Λυπης, ουτε ὑπ' Ακρασιας, ουτε ὑπο Φιλαργυριας, ουτε ὑπο Πενιας, ουτε ὑπ' ουδενος αλ-

H. Igitur postquam aspexerit omnia, quid facit, vel quò ambulat?

S. Inqit, quòcunque velit; nam securitas est ipsi ubique, quemadmodum habenti Corycium antrum. Et quòcunque pervenerit, vivet omnino pulchrè cum omni securitate. Nam cuncti excipient ipsum comiter, sicut *patientes* medicum.

H. Igitur an non adhuc timet et illas mulieres, quas dicebas esse feras, ne patiatur quid ab ipsis?

S. Nihil; non turbabitur, neque a Dolore, neque à Tristitiâ, neque ab Intemperantiâ, neque ab Avaritiâ, neque a

[c] Καθαπερ τον ιατρον ὁι πασχοντες. Tanquam ægroti medicum.

κου ουδενος· άπαντων γαρ κυριευει, και επανω παντων εστι των προτερον αυτον λυπουντων, καθαπερ ὁι εχιοδηκτοι. Τα γαρ θηρια δηπου παντας τους αλλους κακοποιουντα μεχρι θανατου, εκεινους ου λυπει, δια το εχειν αντιφαρμακον αυτους τουτο. Και τουτον ουδεν λυπει, δια το εχειν αντιφαρμακον.

Ξ. Καλως εμοι δοκεις λεγειν. αλλ' ετι τουτο μοι ειπε, τινες εισιν ὁυτοι ὁι δοκουντες εκειθεν απο του βουνου παραγιγνεσθαι; και ὁι [f] μεν αυτων εστεφανωμενοι εμφασιν ποιουσιν ευφροσυνης τινος· ὁι δε αστεφανωτοι, και απεγνωσμενοι, τας [g] κνημας και τας κεφαλας δοκουσι τετριφθαι. κατεχονται δε ὑπο γυναικων τινων.

Γ. Ὁι

λου κακου. Γαρ κυριευει άπαντων, και εστιν επανω παντων των λυπουντων αυτον προτερον, καθαπερ ὁι εχιοδηκτοι. Γαρ τα θηρια δηπου κακοποιουντα παντας τους αλλους μεχρι θανατου, ου λυπει εκεινους, δια το αυτους εχειν τουτο αντιφαρμακον. Και ουδεν λυπει τουτον, δια το εχειν αντιφαρμακον.

Ξ. Δοκεις εμοι λεγειν καλως· αλλ' ειπε μοι τουτο ετι, τινες εισιν ὁυτοι ὁι δοκουντες παραγιγνεσθαι εκειθεν απο του βουνου; Και ὁι μεν αυτων εστεφανωμενοι ποιουσιν εμφασιν τινος ευφροσυνης· δε ὁι αστεφανωτοι, και απεγνωσμενοι, δοκουσι τετριφθαι τας κνημας και

Paupertate, neque ab ullo alio malo. Nam imperat omnibus, et est suprà omnia affligentia ipsum priùs, quemadmodum morsi a viperâ. Nam feræ utique nocentes omnibus aliis usque ad mortem, non lædunt ipsos, eò quod habent hoc remedium. Etiam nihil lædit ipsum, proptereà quod habet anti-pharmacum.

H. Videris mihi dicere pulchrè; verùm dic mihi istud etiam, qui sunt hi visi accedere illinc a colle? Et *hi quidem ipsorum* coronati ferunt speciem cujusdam lætitiæ; sed hi incoronati, et repudiati, videntur attriti fuisse *tibias et capita*;

[f] Ὁι μεν αυτων. Alii quidem ex ipsis.

[g] Τας κνημας και τας κεφαλας τετριφθαι. Tibiis et capitibus attritis esse.

verùm

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Γ. Ὁι μεν εστεφανωμενοι, σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης· ὁι δε αστεφανωτοι, ὁι μεν απεγνωσμενοι ὑπο της Παιδειας, ανακαμπτουσι, κακως και αθλιως διακειμενοι. ὁι δε αποδεδειλιακοτες, και αναβεβηκοτες προς την Καρτεριαν, παλιν ανακαμπτουσι, και πλανωνται ανοδιᾳ.

Ξ. Ἁι δε γυναικες, ἁι μετ᾽ αυτων ακολουθουσαι, τινες εισιν ἁυται;

Γ. Λυπαι, εφη, και Οδυναι, και Αδοξιαι, και Αγνοιαι.

Ξ. Παντα κακα λεγεις αυτοις ακολυθειν.

Γ. Νη Δια, παντα, εφη, ακολυθυσιν· ὁταν δε ὁυτοι

τας κεφαλας· δε κατεχονται ὑπο τινων γυναικων.

Γ. Ὁι μεν εστεφανωμενοι, εισι σεσωσμενοι προς την Παιδειαν, και τετυχηκοτες αυτης ευφραινονται· δε ὁι αστεφανωτοι, ὁι μεν απεγνωσμενοι ὑπο της παιδειας, ανακαμπτουσι, διακειμενοι κακως και αθλιως. Δε ὁι αποδεδειλιακοτες, και αναβεβηκοτες προς την Καρτεριαν, παλιν ανακαμπτουσι, και πλανωνται ανοδιᾳ.

Ξ. Δε ἁυται ἁι γυναικες, ἁι ακολουθουσαι μετ᾽ αυτων τινες εισι;

Γ. Εφη, Λυπαι, και Οδυναι, και Αθυμιαι, και Αδοξιαι, και Αγνοιαι.

Ξ. Λεγεις παντα κακα ακολουθειν αυτοις.

Γ. Εφη, νη Δια παντα ακολουθουσι· δε ὁταν ὁυτοι παραγιν

verùm detinentur à quibuſdam mulieribus.

S. Hi quidem coronati, ſunt ſervati ad Diſciplinam, atque aſſecuti ipſam gaudent; ſed incoronati, hi quidem rejecti a Diſciplinâ, deflectunt, affecti malè ac miſerè; at hi perterriti, atque aſcendentes ad Conſtantiam, rursùs deflectunt, et vagantur per invia.

H. Sed hæ mulieres, ſequentes cum ipſis, quænam ſunt?

S. Inquit, Triſtitiæ, et Dolores, et Deſperationes, et Infamiæ, et Ignorantiæ.

H. Ais omnia mala ſequi ipſos.

S. Inquit, per Jovem omnia ſequuntur; ſed cum hi reverint

ὁυτοι παραγενωνται εις τον πρωτον περιβολον προς την Ἡδυπαθειαν, και την Ακρασιαν, ουχι ἀυτους αιτιωνται, αλλ᾽ ευθυς κακως λεγουσι και την Παιδειαν, και τους εκεισε βαδιζοντας, ὡς ταλαιπωροι και αθλιοι εισι και κακοδαιμονες, ὁι [h] τον βιον τον παρ᾽ αυτοις απολιποντες κακως ζωσι, και ουκ απολαυουσι των [i] παρ᾽ αυτοις αγαθων.

Ξ. Ποια δε λεγουσιν αγαθα ειναι.

Γ. Την Ασωτιαν, και την Ακρασιαν, ὡς [k] ειποι αν τις επι κεφαλαιου. το γαρ ευωχεισθαι βοσκηματων τροπον, απολαυσιν μεγιστων αγαθων ἡγουνται ειναι.

Ξ. Ἁι

νωται εις τον πρωτον περιβολον προς την Ἡδυπαθειαν, και την Ακρασιαν, ουχι αιτιωνται ἀυτους, αλλ᾽ ευθυς λεγουσι κακως και την Παιδειαν, και τους βαδιζοντας εκεισε, ὡς ταλαιπωροι και αθλιοι και κακοδαιμονες εισι, ὁι απολιποντες τον βιον τον παρ᾽ αυτοις ζωσι κακως, και ουκ απολαυουσι των αγαθων παρ᾽ αυτοις.

nerint ad primum ſeptum ad Mollitiem, et Intemperantiam, non culpant ſeipſos, ſed illico maledicunt Diſciplinæ, et proficiſcentibus illuc, quàm ærumnoſi et miſeri et infelices ſunt, qui deſerentes *vitam apud ipſos* vivunt malè, et non fruuntur *bonis apud ipſos*.

Ξ. Δε ποια λεγουσιν ειναι αγαθα;

H. Sed qualia dicunt eſſe bona?

Γ. Την Ασωτιαν, και την Ακρασιαν, ὡς τις αν ειποι επι κεφαλαιου. Γαρ ἡγουνται το ευωχεισθαι τροπον βοσκηματων ειναι απολαυσιν μεγιστων αγαθων.

S. Luxuriam, et Intemperantiam, *ut quis dicat in capite*. Nam arbitrantur epulari more pecorum eſſe fruitionem maximorum bonorum.

---

[h] Ὁι τον βιον τον παρ᾽ αυτοις απολιποντες. Qui ab eorum contubernio defecerunt.

[i] Των παρ᾽ αυτοις αγαθων. Ipſorum bonis.

[k] Ὡς ειποι αν τις επι κεφαλαιου. Ut brevi complectar.

H. Ve-

Ξ. [illegible] [illegible], αἱ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible], [illegible] [illegible];

Γ. Δόξας, ἔφη, καὶ [illegible] πρὸς τὴν Παιδείαν (τὰς [illegible] πρὸς τὴν Ἀρετὴν, [illegible], ὅπως [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ξ. Πότερον οὖν, ἔφην ἐγὼ, [illegible] πρὸς τὴν Ἀρετὴν [illegible];

Γ. Ἔφη, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Δόξαν [illegible] πρὸς τὴν Ἀρετὴν, ἀλλὰ τὴν Παιδείαν [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ἡ Παιδεία [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], ἄλλους [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

H. Verum [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] et [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ἐπὶ τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν Ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν Ἀκρασίαν, [illegible] αὐτὰς αἰτιῶνται, [illegible] λέγουσι καὶ τὴν Παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖ βαδίζοντας, [illegible] καὶ ἀθλίους [illegible] καὶ κακοδαίμονας, [illegible] τὸν βίον τὸν παρ' αὐταῖς ἀπολιπόντες κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐταῖς ἀγαθῶν.

Ξ. Ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι.

Γ. Τὴν Ἀσωτίαν, καὶ τὴν Ἀκρασίαν, ὡς [illegible] ἐν κεφαλαίῳ. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκηματωδῶς, ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι.

Ξ. Α.

[illegible] ἐπὶ τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν Ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν Ἀκρασίαν, [illegible] αὐτὰς [illegible], [illegible] καὶ τὴν Παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖ βαδίζοντας [illegible] καὶ κακοδαίμονας [illegible] παρ' αὐταῖς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν ἀγαθῶν παρ' αὐταῖς.

Ξ. [illegible] ἀγαθά;

Γ. Τὴν Ἀσωτίαν, καὶ τὴν Ἀκρασίαν [illegible] ἐν κεφαλαίῳ. [illegible] βοσκηματωδῶς [illegible] ἀγαθῶν.

veniunt ad primum septum ad Voluptatem, et Intemperantiam, non culpant has, sed illos maledicunt Disciplinae, et professores [illegible] quam etiam inde se miseri et infelices sunt, qui deseruerint vitam apud ipsas [illegible], et non fruantur bonis apud ipsas.

H. Sed qualia dicunt esse bona?

R. Luxuriam, et Intemperantiam, ut paucis dicam in capite. Nam [illegible] existimant [illegible] maximorum bonorum.

[illegible]

[illegible] αὐτῶν ἀγαθῶν. [illegible] bona.

[illegible] ἐν κεφαλαίῳ. Ut breviter [illegible].

H. V.

Ξ. Ἁι δε ἑτεραι γυναικες, αἱ εκειθεν παραγινομεναι, ἱλαραι τε και γελωσαι, τινες καλουνται;

Γ. Δοξαι, εφη· και αγαγουσαι προς την Παιδειαν τους εισελθοντας προς τας Αρετας, ανακαμπτουσιν, ὁπως ἑτερους αγαγωσι, και αναγγειλωσιν ὁτι ευδαιμονες ηδη γεγονασιν, ὁυς τοτε απηγαγον.

Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, ἁυται εισω προς τας Αρετας εισπορευονται;

Γ. Εφη, Ου. ου γαρ θεμις Δοξαν εισπορευεσθαι προς την Επιστημην, αλλα τῃ Παιδειᾳ παραδιδασιν αυτους. ειτα, ὁταν ἡ Παιδεια παραλαβῃ, ανακαμπτουσιν ἁυται παλιν, αλλους αξουσαι· ὡσπερ

Ξ. Δε ἁι ἑτεραι γυναικες, ἁι παραγινομεναι εκειθεν, τε ἱλαραι και γελωσαι, τινες καλουνται;

Γ. Εφη, Δοξαι· και αγαγουσαι προς την Παιδειαν τους εισελθοντας προς τας Αρετας, ανακαμπτουσιν, ὁπως αγαγωσιν ἑτερους, και αναγγειλωσιν, ὁτι ηδη γεγονασιν ευδαιμονες, ὁυς απηγαγον τοτε.

Ξ. Εγω εφην, ουν ποτερον ἁυται εισπορευονται εισω προς τας Αρετας;

Γ. Εφη, ου· γαρ ου θεμις Δοξαν εισπορευεσθαι προς την Επιστημην, αλλα παραδιδοασιν αυτους τῃ Παιδειᾳ. Ειτα, ὁταν ἡ Παιδεια παραλαβῃ, ἁυται ανακαμπτουσι παλιν αξουσαι αλλους'

H. Verùm cæteræ mulieres, venientes inde, et lætæ et ridentes, quænam vocantur?

S. Inquit, Opiniones; et perducentes ad Disciplinam ingredientes ad Virtutes, deflectunt, ut perducant alios, et renuncient, quòd jam facti sunt Beati, quos perduxit modò.

H. Ego inquam, igitur an hæ ingrediuntur intrò ad Virtutes?

S. Inquit, non; etenim non fas Opinionem ingredi ad scientiam, sed tradunt ipsos Disciplinæ. Deinde, cum Disciplina acceperit, hæ deflectunt iterum adducturæ alios, quem-

admodum

ὥσπερ ἁι νηες [1], τα φορτια εξελομεναι, παλιν ανακαμπτουσιν, και αλλων τινων γεμιζονται.

Ξ. Ταυτα μεν δη καλως μοι δοκεις, εφην, εξηγησθαι. αλλ' εκεινο ουδεπω ἡμιν δεδηλωκας, τι προσταττει το Δαιμονιον τοις εισπορευομενοις εις τον βιον ποιειν.

Γ. Θαῤῥειν, εφη. διο και ὑμεις θαῤῥειτε· παντα γαρ εξηγησομαι, και ουδεν παραλειψω.

Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω.

Γ. Εκτεινας ουν την χειρα παλιν, Ὁρατε, εφη, την γυναικα εκεινην, ἡ δοκει τυφλη τις ειναι, και επι λιθου στρογγυλου ἑσταναι, ἡν και αρτι ὑμιν ειπον ὁτι Τυχη καλειται;

ὥσπερ αι νηες εξελομεναι τα φορτια ανακαμπτουσι παλιν, και γεμιζονται τινων αλλων.

Ξ. Εφην, μεν δη δοκεις μοι εξηγησθαι ταυτα καλως. Αλλ' ουδεπω δεδηλωκας ἡμιν εκεινο, τι το Δαιμονιον προσταττει τοις εισπορευομενοις εις τον βιον ποιειν;

Γ. Εφη, θαῤῥειν' γαρ εξηγησομαι παντα, και παραλειψω ουδεν.

Ξ. Εγω εφην, λεγεις καλως.

Γ. Ουν εκτεινας παλιν την χειρα εφη, ὁρατε εκεινην την γυναικα, ἡ δοκει ειναι τις τυφλη, και ἑσταναι επι στρογγυλου λιθου, ἡν και αρτι ειπον ὑμιν, ὁτι καλειται Τυχη;

admodum naves *eductæ onera* deflectunt iterum, et implentur quibusdam aliis.

H. Inquit, enimverò videris mihi enarrasse hæc pulchrè. Sed nequaquam patefecisti nobis illud, quid Genius jubet ingredientes ad vitam facere.

S. Inquit, confidere; quare et vos confidite; etenim enarrabo omnia, & omittam nihil.

H. Ego dixi, ais pulchrè.

S. Igitur protendens iterum manum inquit, cernitis illam mulierem, quæ videtur esse quædam cæca, et stare super rotundo lapide, quam etiam modo dixi vobis, quòd vocatur Fortuna?

Ξ.

[1] Νηες εξελομεναι τα φορτια. Naves depositis oneribus.

H. Cer-

Ξ. Ὁρωμεν.

Γ. Ταυτῃ κελευει, εφη, μη πιστευειν, και βεϐαιον μηδεν πιστευειν, μηδε ασφαλες εχειν, ὁ, τι αν παρ᾽ αυτης λαϐῃ τις, μηδε ὡς ιδια ἡγεισθαι. Ουδεν γαρ κωλυει ταυτα παλιν αφελεσθαι, και έτερῳ διδοναι. πολλακις γαρ τουτο ειωθε ποιειν. Και δια ταυτην ουν αιτιαν κελευει προς [n] τας ἑαυτης δοσεις ουχ ἡττους γινεσθαι, και μητε χαιρειν οταν διδῳ, μητε αθυμειν ὁταν αφεληται, και μητε ψεγειν αυτην, μητε επαινειν. Ουδεν γαρ ποιει μετα λογισμου, αλλ᾽ εικη, και ὡς [o] ετυχε, παντα, ὡσπερ προτερον ὑμιν ελεξα. Δια τουτο ουν το Δαιμονιον κε-

Ξ. Ὁρωμεν.

Γ. Εφη, κελευει μη πιστευειν ταυτῃ, και πιστευειν εχειν μηδεν βεϐαιον, μηδε ασφαλες, ὁ, τι τις αν λαϐῃ παρ᾽ αυτης, μηδε ἡγεισθαι ὡς ιδια. Γαρ ουδεν κωλυει αφελεσθαι ταυτα παλιν, και διδοναι ἑτερῳ· γαρ ειωθε ποιειν τουτο πολλακις. Ουν και δια ταυτην αιτιαν κελευει ου γιγνεσθαι ἡττους προς τας δοσεις ἑαυτης, και μητε χαιρειν ὁταν διδῳ, μητε αθυμειν ὁταν αφεληται, και μητε ψεγειν αυτην, μητε επαινειν. Γαρ ποιει ουδεν μετα λογισμου, αλλα παντα εικη, και ὡς ετυχε, ὡσπερ προτερον ελεξα ὑμιν. Ουν δια τουτο το Δαιμονιον κελευει μη θαυμαζειν,

H. Cernimus.

S. Inquit, jubet non fidere huic, et credere habere nihil firmum, neque securum, quod quis acceperit ab ipsâ, neque reputare tanquam propria. Etenim nihil vetat auferre hæc iterum, et dare alteri; nam solet facere hoc sæpe. Igitur et propter hanc causam jubet *non fieri minores ad dona suipsius*, et neque lætari cum det, neque affligi cum abstulerit, et nec vituperare ipsam, nec laudare. Etenim facit nihil cum ratione, sed omnia temerè, *et ut accidit*; ut priùs dixi vobis. Igitur propter hoc Genius jubet non mirari, quic-

[n] Προς τας ἑαυτης δοσεις ουχ ἡττους γινεσθαι. Illius muneribus non succumbere.

[o] Ὡς ετυχε. Fortuitò.

κελευει μη θαυμαζειν, ὅ, τι αν πρατ]οι αὐτη, μηδε γιγνεσθαι ὁμοιους τοις κακοις τραπεζιταις. Και γαρ εκεινοι, ὅταν [p] μεν λαβωσι το αργυριον παρα των ανθρωπων, χαιρουσι, και ιδιον νομιζουσιν ειναι. Ὅταν δε απαιτωνται, αγανακτουσι, και δεινα [q] οιονται πεπονθεναι, ου μνημονευοντες, ὅτι επι [r] τουτῳ ελαβον τα θεματα, εφ' ᾧ ουδεν κωλυει τον θεμενον παλιν κομισασθαι. Ὡσαυτως [s] τοινυν κελευει εχειν το Δαιμονιον και προς την παρ' αυτης δοσιν και μνημονευειν, ὅτι τοιαυτην εχει φυσιν ἡ Τυχη, ὡστε [t], ἁ δεδωκεν, αφελεσθαι, και ταχεως παλιν δουναι πολλαπλασια, αυθις δε αφελεσθαι ἁ δεδωκεν ου

ὁ, τι ἀυτη αν πρατ]οι, μηδε γιγνεσθαι ὁμοιους τοις κακοις τραπεζιταις. Γαρ και εκεινοι, ὁταν μεν λαβωσι το αργυριον παρα των ανθρωπων, χαιρουσιν, και νομιζουσιν ειναι ιδιον· δε ὁταν απαιτωνται, αγανακτοῦσι, και οιονται πεποιθεναι δεινα, ου μνημονευοντες, ὁτι ελαβον τα θεματα επι τουτῳ, εφ' ᾡ ουδεν κωλυει κομισασθαι παλιν το θεμενον. Ὡσαυτως τοινυν το Δαιμονιον κελευει εχειν και προς την δοσιν παρ' αυτης· και μνημονευειν, ὁτι ἡ Τυχη εχει τοιαυτην φυσιν, ὡστι αφιλεσθαι ἁ διδωκεν, και ταχεως δουναι παλιν πολλαπλασια,

quid hæc faciat, neque esse similes malis nummulariis. Nam et illi, cum quidem acceperint *argentum* ab hominibus lætantur, & putant esse proprium; sed cum rogantur, indignantur, et existimant *pati gravia*, non recordantes, quòd acceperint deposita *in hoc, in quo* nihil vetat auferre iterum depositum. Sic igitur Genius jubet *habere et erga donum ab ipsâ*; et meminisse, quòd Fortuna habet talem naturam, *adeò ut auferre* quæ dedit, et ocyùs dare ite-

---

[p] Ὅταν λαβωσι το αργυριον. Acceptâ pecuniâ.
[q] Δεινα πεπονθεναι. Pessimè secum agi.
[r] Επι τουτῳ, εφ' ᾧ. Eâ lege, ut.
[s] Ὡσαυτως εχειν και προς την παρ' αυτης δοσιν. Eandem in illius muneribus habendam esse rationem.
[t] Ὡστε αφελεσθαι. Ut auferat.

rum

ου μονον δε, αλλα και τα [u] προυπαρχοντα. Ἁγειν διδω, κελευει λαμβανειν παρ᾽ αυτης, και συντομως απελθειν εχοντας προς την βεβαιαν και ασφαλη δοσιν.

Ξ. Ποιαν ταυτην; εφην εγω.

Γ. Ἡν ληψονται παρα της Παιδειας, ην [x] διασωθωσιν εκει.

Ξ. Ἁυτη ουν τις εστιν;

Γ. Ἡ αληθης Επιστημη, εφη, των συμφεροντων, και ασφαλης δοσις, και βεβαια, και αμεταβλητος. Φευγειν ουν κελευει συντομως προς ταυτην· και όταν ελθωσι προς τας γυναικας εκεινας, άς και προτερον ειπον, ότι Ακρασια και Ἡδυπαθεια καλουνται, και εντευ-

δε αφιλεσθαι αυθις ά δεδωκεν· δε ου μονον, αλλα και τα προυπαρχοντα. Γουν κελευει λαμβανειν παρ᾽ αυτης ά διδω, και εχοντας απελθειν συντομως προς την βεβαιαν και ασφαλη δοσιν.

Ξ. Εγω εφην, ποιαν ταυτην;

Γ. Ἡν ληψονται παρα της Παιδειας, ην διασωθωσιν εκει.

Ξ. Ουν άυτη τις εστιν;

Γ. Εφη, ή αληθης Επιστημη των συμφεροντων, και δοσις ασφαλης, και βεβαια, και αμεταβλητος. Ουν κελευει φευγειν συντομως προς ταυτην· και όταν ελθωσι προς τας εκεινας γυναικας, άς και προτερον ειπον, ότι καλουνται Ακρασια και Ἡδυπαθεια, και κελευει απαλ-

rum multò plura, atque auferre rursùs quæ donavit; ſed non ſolùm, verùm etiam *præexiſtentia*. Igitur jubet accipere ab ipsâ quæ det, et habentes abire illico ad firmam et ſecuram largitionem.

H. Ego dixi, qualem hanc?

S. Quam accipient à Diſciplinâ, *ſi ſervandi ſint illic.*

H. Igitur hæc quænam eſt?

H. Inquit, vera Scientia utilium, et largitio ſecura, et firma, & immutabilis. Igitur jubet fugere celeriter ad hanc; et cum venerint ad illas mulieres, quas et priùs dixi, quòd vocantur Intemperantia, et Mollities, et jubet diſcedere ocyùs illinc, et *non credere*

---

[u] Τα προυπαρχοντα. Quæ prius habebat.
[x] Ην διασωθωσιν εκει. Si ſalutem ibi fuerint conſecuti.

 neque

εντευθεν κελευει συντομως απαλλαττεσθαι, και μη[y] πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν, ἑως αν προς την Ψευδοπαιδειαν αφικωνται. Κελευει ουν αυτοις χρονον τινα[z] ενδιατριψαι, και λαβειν ὁ, τι αν βουλωνται παρ' αυτης, ὡσπερ εφοδιον· ειτα εντευθεν απιεναι προς την αληθινην Παιδειαν συντομως. Ταυτ' εστιν, ἁ προστασσει το Δαιμονιον. Ὁστις τοινυν παρ' αυτα τι ποιει η παρακουει, απολλυται κακος κακως. Ὁ μεν δη μυθος, ω ξενοι, ὁ εν τω πινακι, τοιουτος ἡμιν εστιν. Ει δε δει τι προσπυθεσθαι περι ἑκαστου τουτων, ουδεις φθονος. Εγω γαρ ὑμιν φρασω.

Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. αλλα τι κελευει αυτους

λαττεσθαι συντομως εντευθεν, και μη πιστευειν μηδε μηδεν ταυταις, ἑως αν αφικωνται προς την Ψευδοπαιδειαν. Ουν κελευει αυτοις ενδιατριψαι τινα χρονον, και λαβειν παρ' αυτης ὁ, τι αν βουλωνται, ὡσπερ εφοδιον· ειτα απιεναι συντομως εντευθεν προς την αληθινην Παιδειαν. Ταυτ' εστιν, ἁ το Δαιμονιον προστασσει. Ὁστις τοινυν ποιει τι παρ' αυτα, η παρακουει, κακος απολλυται κακως. Ω ξενοι, μεν δη ὁ μυθος, ὁ εν τω πινακι, εστι τοιουτος ἡμιν. Δε ει δει προσπυθεσθαι τι περι ἑκαστου τουτων, ουδεις φθονος. γαρ εγω φρασω ὑμιν.

Ξ. Εγω εφην, λεγεις καλως.

neque nihil his, donec venerint ad falsam Disciplinam. Itaque jubet ipsos immorari *aliquod tempus*, et accipere ab ipsâ quodcunque velint, tanquam viaticum; deinde abire celeriter illinc ad veram Disciplinam. Hæc sunt, quæ Genius præcipit. Quicunque igitur facit quid contra hæc, aut negligenter audit, malus perit malè. O hospites, equidem fabula in tabulâ est talis nobis. Verùm si oportet adhuc interrogare aliquid de quolibet horum, *nulla invidia*; nam ego narrabo vobis.

H. Ego dixi, ais pulchrè.

---

[y] Μη-μηδε μηδεν πιστευειν. *Vehemens negatio*. Nullam omnino fidem adhibere.

[z] Τινα χρονον. Paulisper.

Sed

αυτους το Δαιμονιον λαβειν παρα της Ψευδοπαιδειας ;

Γ. Ταυθ' ά δοκει ευχρηστα ειναι.

Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι ;

Γ. Γραμματα, εφη, και τα [a] των αλλων μαθηματων· ά και Πλατων φησιν ώσανει χαλινε τινος δυναμιν εχειν τοις νεοις, ίνα μη εις έτερα περισπωνται.

Ξ. Ποτερον [b] δε αναγκη ταυτα λαβειν, ει [c] μελλοι τις ήξειν προς την αληθινην Παιδειαν, η ου ;

Γ. Αναγκη μεν ουδεμια, εφη, χρησιμα μεν τοι εστι. προς [d] δε το βελτιους γενεσθαι ουδεν συμβαλλεται ταυτα.

εστι.

Αλλα το Δαιμονιον τι κελευει αυτους λαβειν παρα της Ψευδοπαιδειας ;

Γ. Ταυθ', ά δοκει ειναι ευχρηστα.

Ξ. Ουν ταυτα τινα εστι ;

Γ. Εφη, Γραμματα, και τα των αλλων μαθηματων, ά και Πλατων φησιν εχειν δυναμιν ώσανει τινος χαλινου τοις νεοις, ίνα μη περισπωνται εις έτερα.

Ξ. Δε ποτερον αναγκη λαβειν ταυτα, ει τις μελλοι ήξειν προς την αληθινην Παιδειαν, η ου ;

Γ. Εφη, μεν ουδεμια αναγκη εστι μεν τοι χρησιμα, δε ταυτα

Sed Genius quid jubet ipsos accipere à falsa Disciplinâ?

S. Hæc, quæ videntur esse utilia.

H. Igitur hæc quænam sunt?

S. Inquit, Litteras, et *alia Disciplinarum*, quas etiam Plato ait habere vim quasi cujusdam fræni adolescentibus, ut non pertrahantur ad alia.

H. Verùm an *necessitas accipere* has, si quis *sit futurus venire* ad veram Disciplinam, vel non?

S. Ait, equidem nulla necessitas; sunt quidem utiles,

[a] Τα των αλλων μαθηματων. Cæterasque Disciplinas.

[b] Ποτερον αναγκη ταυτα λαβειν ; Utrùm accipere has necesse est.

[c] Ει τις μελλοι ήξειν. Si quis perventurus sit.

[d] Προς το βελτιους γινεσθαι. Ad reddendos homines meliores.

sed

Ξ. Ουδεν αρα λεγεις ταυτα χρησιμα ειναι προς το βελτιους γενεσθαι ανδρας ;

Γ. Φημι. Εστι[e] γαρ και ανευ τουτων βελτιους γενεσθαι. ὁμως δε ουκ αχρηστα κἀκεινα εστιν. ὡς γαρ δι ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε, ὁμως μεν τοι γε ουκ αχρηστον ἠν, και ἡμας αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν[f], κἂν τι συνιειμεν. ὁυτω ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυει βελτιους γενεσθαι.

Ξ. Ποτερον ουδεν προεχουσιν ὁυτοι ὁι μαθηματικοι, προς το βελτιους γενεσθαι των αλλων ανθρωπων ;

ται

συμβαλλεται ουδιν προς το γινεσθαι βελτιους.

Ξ. Αρα λεγεις ταυτα ειναι ουδιν χρησιμα προς το γινεσθαι βελτιους ανδρας ;

Γ. Φημι. Γαρ εστι και ανευ τουτων γινεσθαι βελτιους· δε ὁμως κἀκεινα ουκ εστιν αχρηστα. Γαρ ὡς συμβαλλομεν ποτε τα λεγομενα δι ἑρμηνεως, ὁμως μεν τοι γε ουκ ην αχρηστον, και ἡμας αυτους εχειν την φωνην ακριβεστεραν, κἂν συνιηκαμεν τι· ὁυτω ουδεν κωλυει γινεσθαι βελτιους ανευ τουτων των μαθηματων.

Ξ. Ποτερον ὁυτοι ὁι μαθηματικοι προεχουσιν ουδιν των αλλων ανθρωπων, προς το γινεσθαι βελτιους ;

sed hæ conferunt nihil *ad esse meliores.*

H. Igitur dicis has esse nihil utiles *ad esse meliores viros?*

S. Dico. Etenim *est* etiam sine his fieri meliores ; sed tamen et illæ non sunt inutiles. Nam ut conjicimus aliquando dicta per interpretem, nihilominus sanè non erat inutile, et nos ipsos *habere linguam accuratiorem*, etsi intelligeremus aliquid ; sic nihil prohibet fieri meliores sine his Disciplinis.

H. Utrùm hi Disciplinosi præstant nihil cæteris hominibus *ad esse meliores?*

---

[e] Εστι γινεσθαι. Licet fieri.

[f] Εχειν φωνην ακριβεστεραν. Linguam accuratiùs callere.

S. Quo-

[illegible]

Ξ. Οὐδὲν πρὸς ἄλλο ταῦτα χρήσιμα εἰσι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας;

Γ. Φημί. Ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι. ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα ἐστι. ὡς γὰρ δι' ἑρμηνέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενα ποτε, ὅμως μέντοι γε οὐκ ἀχρεῖον ἦν ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκριβέστερον εἰδέναι, ἀλλ' οὖν ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων οὐδὲν κωλύει βελτίους γενέσθαι.

Ξ. Πότερον οὐδὲν προέχουσιν ἐκεῖνοι οἱ μαθηματικοί, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων;

Γ. Πως [g] μελλουσι προεχειν, επειδαν φαινωνται ηπατημενοι περι αγαθων και κακων ὥσπερ ὁι αλλοι, και ετι κατεχομενοι ὑπο πασης κακιας; Ουδεν γαρ κωλυει, ειδεναι μεν γραμματα, και κατεχειν τα μαθηματα παντα, ὁμοιως δε μεθυσον και ακρατη ειναι, και φιλαργυρον, και αδικον, και προδοτην, και το [h] περας αφρονα.

Ξ. Αμελει πολλους τοιουτους εστιν ιδειν.

Γ. Πως ὀυν ὁυτοι προεχουσιν, εφη, εις το βελτιους ανδρας γενεσθαι, ἑνεκα τουτων των μαθηματων;

Ξ. Ουδαμως φαινεται, εκ τουτου του λογου. Αλλα τι εστιν, εφην εγω, το αιτιον;

Γ. Ὁτι

Γ. Πως μελλουσι προεχειν, επειδαν φαινωνται ηπατημενοι περι αγαθων και κακων ὥσπερ ὁι αλλοι, και ετι κατεχομενοι ὑπο πασης κακιας; Γαρ ουδεν κωλυει, ειδεναι μεν γραμματα, και κατεχειν παντα τα μαθηματα, δε ειναι ὁμοιως μεθυσον, και αδικον, και προδοτην, και το περας αφρονα.

Ξ. Αμελει εστιν ιδειν πολλους τοιουτους.

Γ. Εφη, ουν πως ὁυτοι προεχουσιν εις το γενεσθαι βελτιους ανδρας, ἑνεκα τουτων των μαθηματων;

Ξ. Εγω εφην, ουδαμως φαινεται εκ τουτου του λογου· αλλα τι εστι το αιτιον;

S. Quomodi *futuri sunt præstare*, siquidem conspiciantur decepti circa bona ac mala ut alii, atque adhuc obsessi ab omni pravitate? Etenim nihil prohibet, nosse quidem literas, & tenere omnes disciplinas, tamen esse æquè ebriosum, et iniquum, et proditorem, et *in fine* amentem.

H. Utique *est videre* multos tales.

S. Inquit, igitur quomodo hi præstant *ad esse meliores viri*, propter has Disciplinas?

H. Ego dixi, nequaquam videtur propter hanc rationem; verùm quænam est causa?

---

[g] Πως μελλουσι προεχειν; Quonam pacto excellere poterunt?
[h] Το περας. Postremo.

S. Quia

Γ. Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιϐολῳ διατριϐουσιν, ὡσπερ εγγιζοντες προς την αληθινην Παιδειαν.

Ξ. Και τι τουτο ωφελει αυτους, εφην, ὁταν πολλακις εστιν [1] ιδειν παραγιγνομενους εκ του πρωτου περιϐολου απο της Ακρασιας, και της αλλης κακιας, εις τον τριτον περιϐολον, προς την Παιδειαν την αληθινην, ὁι τουτους τους μαθηματικους παραλλαττουσιν;

Γ. Ὡστε, πως ετι προεχουσιν αρα, ὁι ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι;

Ξ. Πως, εφην, τουτο, εγω;

Γ. Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιϐολῳ, ει μηδεν αλλο, προσποιουνται γε επιστασθαι, ἁ ουκ οιδασιν. ἑως δ' αν

Γ. Ὁτι διατριϐουσιν εν τῳ δευτερῳ περιϐολῳ, ὡσπερ εγγιζοντες προς την αληθινην Παιδειαν.

Ξ. Εφην, και τουτο τι ωφελει αυτους, ὁταν πολλακις εστιν ιδειν παραγιγνομενους εκ του πρωτου περιϐολου απο της Ακρασιας, και της αλλης κακιας, εις τον τριτον περιϐολον, προς την Παιδειαν την αληθινην, ὁι παραλλαττουσι τουτους τους μαθηματικους;

Γ. Ὡστε πως αρα προεχουσιν ετι, ὁι εισι ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι;

Ξ. Εγω εφην, πως τουτο;

Γ. Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιϐολῳ, ει μηδεν αλλο, προσποιουνται γε επιστασθαι ἁ ουκ οιδασιν. Δ' ἑως

S. Quia commorantur in secundo septo, tanquam accedentes ad veram Disciplinam.

H. Dixi, et hoc quid juvat ipsos, cum sæpe *est videre* advenientes ex primo septo ab Intemperantiâ, & reliqua pravitate, in tertium septum, ad Disciplinam veram, qui pertranseunt hos Disciplinosos?

S. Adeo ut quomodo igitur præstant adhuc, qui sunt immobiliores, vel indociliores?

H. Ego dixi, quomodo hoc?

S. Quia in secundo septo, si nihil aliud, fingunt etiam nosse, quæ non norunt. Verùm *quam-*

---

[1] Εστιν ιδειν. Videre licet; videre est; *postremum, licèt Græcismus sit, elegantiùs usurpatur.*

diu

[illegible] τὴν ὁδὸν [illegible] αὐτοὺς [illegible] πρὸς τὸ [illegible] πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. Εἶτα τὰ ἕτερα αὐτῆς ὁρᾷς, ὅτι καὶ αἱ Δόξαι [illegible] πρὸς [illegible] καὶ [illegible] Μεταμέλειαν, καὶ [illegible] ἀλλὰ Ψευδο[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

Γ. Ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν.

Ξ. Καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτούς, ἔφην, ἐπεὶ πολλάκις ἔστιν [1] ἰδεῖν παραγινομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς Ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας, τῆς ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ, πρὸς τὴν Παιδείαν τὴν ἀληθινήν, οἳ πάντων τούτων τῶν μαθηματικῶν ὑπερβάλλουσιν;

Γ. Ἔστι γε, πῶς ἔτι προσχωροῦσιν ἄρα, [illegible] ἢ [illegible] εἰσι;

Ξ. Πῶς, ἔφην, τοῦτο, ἐγώ;

Γ. Ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, [illegible] προσποιοῦνται γε ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν. [illegible]

[illegible]

[1] Ἐστιν ἰδεῖν. Videre licet, [illegible] [illegible] elegantius [illegible].

δ᾽ αν εχωσι ταυτην την δοξαν[k], ακινητους[l] αυτους αναγκη ειναι προς το ὁρμαν προς την αληθινην Παιδειαν. Ειτα το ἑτερον ουχ᾽ ὁρᾳς, ὁτι και αἱ Δοξαι εκ του πρωτου περιβολου εισπορευονται προς αυτους ὁμοιως; Ὡστε ουδεν ὁυτοι εκεινων βελτιους εισιν, εαν μη και τουτοις συνῃ Μεταμελεια, και πεισθωσιν, ὁτι ου Παιδειαν εχουσιν, αλλα Ψευδοπαιδειαν, δι ἡν απατωνται. ὁυτω δε διακειμενοι, ουκ αν ποτε σωθειεν. Και ὑμεις τοινυν, ω ξενοι, εφη, ὁυτω ποιειτε, και ενδιατριβετε τοις λεγομενοις, μεχρις[m] αν ἑξιν λαβειν. αλλα περι των αυτων πολλακις δει επισκοπειν, και μη διαλειπειν· τα δε αλλα

παρεργα

αν εχωσι ταυτην την δοξαν, αναγκη αυτους ειναι ακινητους προς το ὁρμαν προς την αληθινην Παιδειαν. Ειτα ουκ ὁρας το ἑτερον, ὁτι και αἱ Δοξαι εισπορευονται ὁμοιως προς αυτους εκ του πρωτου περιβολου; Ὡστε ὁυτοι εισιν ουδεν βελτιους εκεινων, εαν μη και Μεταμελεια συνῃ τουτοις, και πεισθωσιν, ὁτι ουκ εχουσι Παιδειαν, αλλα Ψευδοπαιδειαν, δι᾽ ἡν απατωνται· δε διακειμενοι ὁυτω, ουκ αν σωθειεν ποτε. Εφη, και τοινυν, ω ξενοι, ὑμεις ποιειτε ὁυτω, και ενδιατριβετε τοις λεγομενοις, μεχρις αν λαβειν ἑξιν. Αλλα δει επισκοπειν πολλακις περι των αυτων, και μη διαλειπειν· δε ἡγεισθαι τα αλλα παρεργα, δε

diu habeant hanc mentem, necessitas ipsos esse immotos ad incitari erga veram Disciplinam. Deinde non vides aliud, quòd et Opiniones intrant similiter ad ipsos ex primo septo? Adeo ut hi sint nihil meliores illis, nisi et Resipiscentia adfuerit ipsis, et persuasi fuerint, quòd non habent Disciplinam, sed falsam Disciplinam, per quam fallantur; atque affecti sic, non servarentur unquam. Inquit, atque igitur, ô hospites, vos facite sic, et immoramini dictis, *usque ad accipere habitum.* Verùm oportet considerare sæpius de ipsis, et non desinere; sed existimare cætera supervacanea, sin minus, nul-

[k] Εως δ᾽ αν εχωσι ταυτην την δοξαν. Quamdiu hujus sententiæ fuerint.

[l] Ακινητους αυτους αναγκη ειναι προς το ὁρμαν προς την αληθινην Παιδειαν. In verâ Disciplinâ percipiendâ tardos esse necesse est.

[m] Μεχρις αν ἑξιν λαβειν. Quoad profeceritis.

lus

παρεργα ἡγησασθαι. ει δε μη, ουδεν οφελος εσται ὡν νυν ακουετε.

Ξ. Ποιησομεν. Τουτο δε εξηγησαι, πως ουκ εστιν αγαθα, ὁσα λαμβανουσιν ὁι ανθρωποι παρα της Τυχης. ὁιον το ζῃν, το ὑγιαινειν, το πλουτειν, το ευδοξειν, το τεκνα εχειν, το νικᾳν, και τα λοιπα ὁσα τουτοις παραπλησια· η παλιν, τα εναντια πως ουκ εστι κακα· πανυ γαρ ἡμιν παραδοξον και απιστον δοκει το λεγομενον.

Γ. Αγε τοινυν πειρω, εφη, αποκρινασθαι [a] το φαινομενον, περι ὡν αν σε ερωτω.

Ξ. Αλλα ποιησω τουτο, εφην εγω.

Γ. Ποτερον ουν κἀν κακως τις ζῃ, αγαθον εκεινῳ το ζῃν;

Ξ. Ου

ει μη, ουδεν οφελος εσται ὡν ακουετε νυν.

Ξ. Ποιησομεν. Δε εξηγησαι τουτο, πως ουκ εστιν αγαθα, ὁσα ὁι ανθρωποι λαμβανουσι παρα της Τυχης· ὁιον το ζῃν, το ὑγιαινειν, το πλουτειν, το ευδοξειν, το εχειν τεκνα, το νικᾳν, και τα λοιπα ὁσα παραπλησια τουτοις. Η παλιν, πως τα εναντια ουκ εστι κακα· γαρ το λεγομενον δοκει ἡμιν πανυ παραδοξον, και απιστον.

Γ. Εφη, αγε τοινυν πειρω αποκρινασθαι το φαινομενον, περι ὡν αν ερωτω σε.

Ξ. Εγω εφην, αλλα ποιησω τουτο.

Γ. Ουν κἀν τις ζῃ κακως, ποτερον το ζῃν αγαθον εκεινῳ;

lus usus erit quorum auditis nunc.

H. Faciemus. Verùm refer hoc, quomodo non sunt bona, quæcunque homines accipiunt à Fortunâ; quale vivere, valere, divitem esse, esse celebrem, habere liberos, vincere, ac reliqua quæcunque finitima his. Vel contrà, quomodo opposita non sunt mala; etenim dictum videtur nobis esse prorsus absurdum et incredibile.

S. Inquit, age ergo conare *respondere visum*, de quibus interrogem te.

H. Ego dixi, atqui faciam hoc.

S. Igitur etiamsi quis vivit malè, an vivere bonum illi?

[a] Αποκρινασθαι το φαινομενον. Quod sentias respondere.

H. Ego

[illegible]

Ξ. Ου μοι δοκει· αλλα κακον, εφην εγω.

Γ. Πως ουν αγαθον εστι το ζῃν, εφη, ειπερ τουτῳ εστι κακον ;

Ξ. Ότι τοις μεν κακως ζωσι, κακον μοι δοκει ειναι· τοις δε καλως, αγαθον.

Γ. Και κακον αρα λεγεις το ζῃν, και αγαθον ειναι ;

Ξ. Εγωγε.

Γ. Μη ουν απιθανως λεγε· αδυνατον γαρ, το αυτο πραγμα και κακον και αγαθον ειναι. ὅυτω γαρ και ωφελιμον και βλαβερον αν ειη, και ἁιρετον και φευκτον ἁμα αει.

Ξ. Απιθανον μεν. Αλλα πως, ει το κακως ζῃν, ᾧ αν ὑπαρχοι, κακον τι ὑπαρχει αυτῳ, κακον αυτο το ζῃν εστιν.

Γ. Αλλ᾽

Ξ. Εγω εφην, ου δοκει μοι, αλλα κακον.

Γ. Εφη, πως ουν το ζῃν εστιν αγαθον, ειπερ εστι κακον τουτῳ ;

Ξ. Ότι μεν δοκει μοι ειναι κακον τοις ζωσι κακως, δε αγαθον τοις καλως.

Γ. Αρα και λεγεις το ζῃν ειναι κακον, και αγαθον ;

Ξ. Εγωγε.

Γ. Ουν μη λεγε απιθανως· γαρ αδυνατον, το αυτο πραγμα ειναι και αγαθον, και κακον. Γαρ ὅυτω αν ειη και ωφελιμον και βλαβερον, και ἁμα αει ἁιρετον και φευκτον.

Ξ. Απιθανον μεν. Αλλ᾽ ει τι κακον ὑπαρχει αυτῳ, ᾧ το ζῃν κακως αν ὑπαρχοι, πως αυτο το ζῃν εστι κακον ;

H. Ego dixi, non videtur mihi, ſed malum.

S. Inquit, quomodo igitur vivere eſt bonum, ſiquidem eſt malum huic ?

H. Quòd quidem videtur mihi eſſe malum viventibus malè, aſt bonum benè.

S. Igitur etiam dicis vivere eſſe malum, et bonum ?

H. Ego verò.

S. Itaque ne dicito abſurdè ; etenim impoſſibile, eandem rem eſſe et bonam, et malam. Nam ſic foret et utilis et pernicioſa, et ſimul ſemper eligenda et vitanda.

H. Abſurdum quidem. Verùm ſi quid malum adeſt ipſi, cui vivere malè adſit, quomodo ipſum vivere malum ?

S. Inquit,

Γ. Αλλ' ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζην τῳ κακως ζην. η ου σοι φαινεται ;

Ξ. Αμελει ουδ' εμοι δοκει το αυτο ειναι.

Γ. Το κακως τοινυν ζην κακον εστι. Το δε ζην ου κακον εστιν' επει ει ην κακον, τοις ζωσι καλως κακον δη ὑπηρχεν, επει το ζην αυτοις ὑπηρχεν, ὁπερ εστι κακον.

Ξ. Αληθη μοι δοκεις λεγειν.

Γ. Επει τοινυν αμφοτεροις ζυμβαινει το ζην, και τοις κακως ζωσι, και τοις καλως, ουκ [a] αν ειη ουτε αγαθον ειναι το ζην, ουτε κακον. Ὡσπερ ουδε το τεμνειν, και καιειν, εν τοις αῤῥωστουσιν εστι νοσερον και ὑγιεινον, ουκουν ὁυτω και επι [b] του ζην εστι ταυτα.

Γ. Εφη, αλλα το ζην, ουκ ὑπαρχει το αυτο τῳ ζην κακως. Η ου φαινεται σοι ;

Ξ. Αμελει ου δοκει μοι ειναι το αυτο.

Γ. Τοινυν το ζην κακως εστι κακον. Δε το ζην ουκ εστι κακον' επει ει ην κακον, κακον δη ὑπηρχεν τοις ζωσι καλως, επει το ζην ὑπηρχεν αυτοις, ὁπερ εστι κακον.

Ξ. Δοκεις μοι λεγειν αληθη.

Γ. Επει τοινυν το ζην συμβαινει αμφοτεροις, και τοις ζωσι κακως, και τοις καλως' το ζην ουκ αν ειη ειναι ουτε αγαθον, ουτε κακον. Ὡσπερ το τεμνειν και καιειν ουδε εστι νοσερον και ὑγιεινον εν τοις αῤῥωστουσιν, ουκουν ταυτα εστιν ὁυτω

S. Inquit, verùm vivere, non idem ac vivere malè. Sanè non videtur tibi ?

H. Equidem non videtur mihi esse idem.

S. Itaque vivere malè est malum. Sed vivere non est malum ; siquidem si esset malum, malum quidem foret viventibus benè, quandoquidem vivere adesset ipsis, quod est malum.

H. Videris mihi dicere vera.

S. Cum igitur vivere contingit utrisque, et viventibus malè, et bene ; *vivere non foret esse neque bonum, neque malum.* Quemadmodum secare et urere neque est morbidum neque sanum in infirmis, nonne igitur hæc sunt sic *in vivere* ?

---

[a] Ουκ αν ειη ουτε αγαθον ειναι το ζην, ουτε κακον. Vivere, nec bonum nec malum fuerit.

[b] Επι του ζην. In vitâ.

Quare

τα. Συ τοινυν ὁυτω θεωρησον· ποτερον αν βουλοιο ζῃν κακως, η αποθανειν καλως και ανδρειως;

Ξ. Αποθανειν εγωγε καλως.

Γ. Ουκουν ουδε το αποθανειν κακον εστιν, ειπερ ἁιρετωτερον εστι πολλακις το αποθανειν του ζῃν.

Ξ. Εστι [q] ταυτα.

Γ. Ουκουν ὁ αυτος λογος και περι [r] του ὑγιαινειν, και νοσειν. Πολλακις γαρ ου συμφερει ὑγιαινειν, αλλα τὀυναντιον, ὁταν ῃ περιστασις τοιαυτη.

Ξ. Αληθη λεγεις.

Γ. Αγε δη, σκεψωμεθα και περι [s] του πλουτειν ὁυτως· ειγε θεωρειν εστιν, ὡς πολλακις εστιν ιδειν ὑπα-

και επι του ζῃν; Τοινυν συ θεωρησον ὁυτω· ποτερον αν βουλοιο ζῃν κακως, η αποθανειν καλως και ανδρειως;

Ξ. Εγωγε αποθανειν καλως.

Γ. Ουκουν ουδε το αποθανειν εστι κακον, ειπερ το αποθανειν εστιν ἁιρετωτερον πολλακις του ζῃν.

Ξ. Ταυτα εστι.

Γ. Ουκουν ὁ λογος αυτος και περι του ὑγιαινειν, και νοσειν. Γαρ ὑγιαινειν πολλακις ου συμφερει, αλλα τὀυναντιον, ὁταν περιστασις ῃ τοιαυτη.

Ξ. Λεγεις αληθη.

Γ. Αγε δη, σκεψωμεθα και ὁυτως περι του πλουτειν· Ειγε εστι θεωρειν, ὡς εστιν ιδειν πολλακις,

Quare tu reputa ſic; utrum velis vivere malè, vel mori pulchrè et viriliter?

H. Ego verò mori pulchrè.

S. Igitur neque mori eſt malum, ſiquidem mori eſt elegibilius ſæpius quàm vivere.

H. *Hæc ſunt.*

S. Igitur ratio eadem eſt *de valere et ægrotare.* Nam valere ſæpe non prodeſt, ſed contrarium, cum circumſtantia ſit talis.

H. Ais vera.

S. Age verò, contemplemur et ſic *de eſſe divitem*; ſi modò eſt contemplari, quod eſt vi-

[q] Εστι ταυτα. Hæc ita ſe habent.
[r] Περι του ὑγιαινειν και νοσειν. De ſanitate et morbo.
[s] Περι του πλουτειν. De divitiis.

dere

ὑπαρχοντα [1] τινι πλουτον, κακως δε ζωντα τουτον και αθλιως.

Ξ. Νη Δια, πολλους γε.

Γ. Ουκουν ουδεν τουτοις ὁ πλουτος βοηθει εις το ζην καλως ;

Ξ. Ου φαινεται. Αυτοι γαρ φαυλοι εισιν.

Γ. Ουκουν το σπουδαιους ειναι, ουχ ὁ πλουτος ποιει, αλλα ἡ Παιδεια.

Ξ. Εικος γε.

Γ. Εκ τουτου αρα του λογου που ὁ πλουτος αγαθον εστιν, ειπερ ου βοηθει τοις εχουσιν αυτον, εις το βελτιους ειναι ;

Ξ. Φαινεται.

Γ. Ὁυτως ουδε συμφερει αρα ενιοις πλουτειν, ὁταν μη επιστανται τῳ πλουτῳ χρησθαι.

Ξ. Δο-

πλουτον ὑπαρχοντα τινι, δε τουτον ζωντα κακως και αθλιως.

Ξ. Νη Δια, πολλους γε.

Γ. Ουκουν ὁ πλουτος βοηθει ουδεν τουτοις εις το ζην καλως ;

Ξ. Ου φαινεται· γαρ αυτοι εισι φαυλοι.

Γ. Ουκουν ὁ πλουτος ου ποιει το ειναι σπουδαιους, αλλα ἡ Παιδεια ;

Ξ. Εικος γε.

Γ. Αρα εκ τουτου του λογου, που ὁ πλουτος εστιν αγαθον, ειπερ ου βοηθει τοις εχουσιν αυτον, εις το ειναι βελτιους ;

Ξ. Φαινεται.

dere sæpe, divitias *existentes alicui*, tamen hunc viventem malè et perditè.

H. Per Jovem, multos quidem.

S. Igitur Divitiæ juvant nihil hos ad vivendum benè ?

H. Non videtur ; etenim ipsi sunt pravi.

S. Igitur Divitiæ non faciunt esse probos, sed Disciplina.

H. Verisimile quidem.

S. Igitur ex hac ratione, quomodo Divitiæ sunt bonum, siquidem non conferunt habentibus ipsas, *ad esse meliores* ?

H. Videtur.

---

[1] Ὑπαρχοντα τινι πλουτον. Aliquem divitiis affluentem.

S. Ergo

Ξ. Δοκεῖ μοι.

Γ. Πῶς οὖν τοῦτο ἂν τῷ κρίναι ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν;

Ξ. Οὐδαμῶς.

Γ. Οὐκοῦν ὁ μὲν τῷ ἐπιστάμενος τούτῳ χρῆσθαι καλῶς καὶ ἐμπείρως, εὖ ζήσεται· ὁ δὲ μὴ, κακῶς.

Ξ. Ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν.

Γ. Καὶ τὸ αἴτιον δὲ, τὸ τιμᾶν ταῦτα ὡς ἀγαθὰ, ἢ ἀτιμάζειν ὡς κακὰ, τοῦτ' ἐστὶ τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον, ὅταν τιμῶνται ταῦτα, καὶ οἴονται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν· καὶ πάνθ' ὑπομένουσι πράττειν ἕνεκα τούτων,

[illegible]

H. Videtur mihi.

S. Igitur quomodo quis hoc [illegible] bonum, quod [illegible]

Nequaquam.

[illegible]

[illegible]

ὑπάρχοντα τοῦ πλούτου, ὥσπερ δὲ ζῶντα [illegible] καὶ [illegible]

Ξ. Ναὶ [illegible] πολλοί γε.

Γ. Οὐκοῦν οὐδὲ τούτοις ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς;

Ξ. Οὐ φαίνεται. Αὐτοὶ γὰρ φαῦλοι εἰσί.

Γ. Οὐκοῦν τὸ ζῆν καλῶς αὐτοῖς, οὐχ ὁ [illegible] [illegible] ἀλλ' ἡ [illegible].

Ξ. Εἰκός γε.

Γ. Κατὰ τοῦτον ἄρα τὸν λόγον οὐχ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, [illegible] τὸ βέλτιον [illegible] αὐτοῖς, εἰς τὸ βελτίους εἶναι;

Ξ. Φαίνεται.

Γ. Οὕτως οὐδὲ συμφέρει πολλοῖς πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστωνται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι.

Ξ. Δι-

[illegible]

[illegible]

Ξ. Εἰκός γε.

Ξ. Φαίνεται.

[illegible]

Ξ. Verisimile [illegible]

[illegible]

Ξ. Videtur.

[illegible]

Ξ. Δοκει μοι.

Γ. Πως ουν τουτο αν τις κρινει αγαθον ειναι, ὁ πολλακις ου συμφερει ὑπαρχειν;

Ξ. Ουδαμως.

Γ. Ουκουν ει μεν τις επισταται τουτῳ χρησθαι καλως και εμπειρως, ευ βιωσεται· ει δε μη, κακως.

Ξ. Αληθεστατα μοι δοκεις τουτο λεγειν.

Γ. Και [u] το συνολον δε, το τιμᾳν ταυτα ὡς [x] αγαθα οντα, η ατιμαζειν ὡς κακα, τουτο [y] εστι το ταραττον τους ανθρωπους και βλαπτον, ὁταν τιμωνται τε αυτα, και οιονται δια τουτων μονων ειναι το [z] ευδαιμονειν· και πανθ' ἑπομενως πραττουσιν ἑνεκα τουτων,

Γ. Αρα ὀντως ουδε συμφερει ενιοις πλουτειν, ὁταν μη επιστανται χρησθαι τῳ πλουτῳ.

Ξ. Δοκει μοι.

Γ. Ουν πως τις αν κρινει τουτο ειναι αγαθον, ὁ πολλακις ου συμφερει ὑπαρχειν;

Ξ. Ουδαμως.

Γ. Ουκουν ει μεν τις επισταται χρησθαι τουτῳ καλως και εμπειρως, ευ βιωσεται· ει δε μη, κακως.

Ξ. Δοκεις μοι λεγειν τουτο αληθεστατα.

Γ. Δε και το συνολον, το τιμᾳν ταυτα ὡς οντα αγαθα, η ατιμαζειν ὡς κακα, τουτο εστι το ταραττον και βλαπτον τους ανθρωπους, ὁταν τε τιμωνται αυτα, και οιονται το ευδαιμονειν ειναι δια τουτων μο-

S. Ergo ſimiliter neque prodeſt quibuſdam eſſe divites, cum non ſciant uti divitiis.

H. Videtur mihi.

S. Igitur quomodo quis judicet hoc eſſe bonum, quod ſæpe non prodeſt adeſſe?

Nequaquam.

S. Igitur ſiquidem quis novit uti his (divitiis) bene et peritè, bene vivet; ſin minus, malè.

H. Videris mihi dicere hoc veriſſimè,

S. Sed *et ſummum*, honorare hæc *velut exiſtentia bona*, vel ſpernere tanquam mala, hoc *eſt turbans et lædens* homines, cum colunt ipſa, et arbitrantur *eſſe beatum* eſſe per

---

[u] Και το συνολον. Et ſumma totius rei eſt.

[x] Ως αγαθα οντα. Tanquam in ſe bona.

[y] Τουτο εστι το ταραττον τους ανθρωπους και βλαπτον. Hoc eſt quod hominibus æquè perturbationem ac detrimentum adferat.

[z] Το ευδαιμονειν. Felicitatem.

τουτων, και [a] τα ασεβεστατα δοκουντα ειναι. Ταυτα δε πασχουσι δια την του αγαθου αγνοιαν. Αγνοουσι γαρ ὁτι ου γινεται εκ κακων αγαθον. Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν εκ κακων και αισχρων εργων· ὁιον λεγω εκ [b] του προδιδοναι και ληϊζεσθαι και ανδροφονειν και ϛυκοφαντειν και αποστερειν και εξ αλλων πολλων και μοχθηρων.

Ξ. Εστι ταυτα.

Γ. Ει τοινυν γινεται εκ κακου αγαθον μηδεν, ὡσπερ εικος· πλουτος δε γινεται εκ κακων εργων· αναγκη [c] μη ειναι αγαθον τον πλουτον.

Ξ. Συμ-

νων· και πραττουσιν ἑπομενως παντα, και τα δοκουντα ειναι ασεβεστατα, ἑνεκα τουτων. Δε πασχουσι ταυτα δια την αγνοιαν του αγαθου. Γαρ αγνουσι, ὁτι αγαθον ου γινεται εκ κακων. Δε εστιν ιδειν πολλους κτησαμενους πλουτον εκ κακων και αισχρων εργων· ὁιον λεγω εκ του προδιδοναι, και ληϊζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν, και εξ αλλων πολλων και μοχθηρων.

Ξ. Ταυτα εστι.

Γ. Τοινυν ει μηδεν αγαθον γινεται εκ κακου, ὡσπερ εικος· δε πλουτος γινεται εκ κακων εργων· αναγκη τον πλουτον μη ειναι αγαθον.

hæc sola; et faciunt consequenter omnia etiam *apparentia esse* nequissima, propter hæc. Sed patiuntur hæc propter ignorantiam boni. Etenim ignorant, quòd bonum non fit ex malis. Sed *est videre* multos possidentes divitias ex malis et ignominiosis operibus; quale, inquam, *ex prodere*, et *latrociniari*, et *occidere*, et *calumniari*, et *rapere*, et ex aliis multis et nefariis,

H. Hæc sunt.

S. Igitur si nullum bonum fit ex malo, ut verisimile; atque divitiæ sunt ex malis operibus; *necessitas* divitias non esse bonum.

---

[a] Και τα ασεβεστατα δοκουντα ειναι. Quantumvis flagitiosa.

[b] Εκ του προδιδοναι, και ληϊζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν. Ex proditionibus, deprædationibus, homicidiis, calumniis, rapinis.

[c] Αναγκη μη ειναι. Non esse necesse est.

H. Con-

Ξ. [illegible]

Γ. [illegible]

Ξ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

Ξ

Γ

ουκ

δε ου

ουδε

και

παρ

κακι

κακο

νειν

Ξ

Ξ.

του λο

Γ.

γε το

κακω

Φρονι

δικειν

Δε ου

και το

ρα πλ

αλλα

ταυτ

Αλλα

αφρο

Ξ.

νως.

---

d

justi

e

sum

f

g

Ξ. Συμβαινει ὁυτως εκ τουτου του λογου.

Γ. Αλλ' ουδε [d] το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι [e] κτησασθαι εκ κακων εργων. Ὡσαυτως δε ουδε [f] το αδικειν και αφρονειν εκ καλων εργων· ουδε ὑπαρχειν ἁμα τα αυτα δυνανται. Πλουτον δε και δοξαν και [g] το νικᾳν και τα λοιπα ὁσα τουτοις παραπλησια, ουδεν κωλυει ὑπαρχειν τινι, αλλα μετα κακιας πολλης· ὡστε ουκ αν ῃ ταυτα αγαθα ουτε κακα. Αλλα το φρονειν μονον αγαθον, το δε αφρονειν κακον.

Ξ. Ἱκανως μοι δοκεις λεγειν, εφην.

Ξ. Συμβαινει ὁυτως εκ τουτου του λογου.

Γ. Αλλ' ουκ εστι κτησασθαι ουδε γε το φρονειν ουδε δικαιοπραγειν, εκ κακων εργων. Δε ὡσαυτως ουδε το αφρονειν εκ καλων εργων, ουδε τα αυτα δικειν και αδυνανται ὑπαρχειν ἁμα. Δε ουδεν κωλυει πλουτον, και δοξαν, και το νικᾳν, και τα λοιπα ὁσα παραπλησια τουτοις, ὑπαρχειν τινι, αλλα μετα πολλης κακιας ὡστε ταυτα ουκ αν ῃ αγαθα, ουτε κακα. Αλλα το φρονειν μονον αγαθον, δε το αφρονειν κακον.

Ξ. Εφην, δοκεις μοι λεγειν ἱκανως.

H. Contingit ita ex hoc sermone.

S. Verùm *non est* consequi *nec quidem sapere, nec justè agere*, ex malis operibus. At similiter nec *injustè agere* et *desipere* ex bonis operibus, neque ipsa possunt esse simul. Atque nihil prohibet divitias, et gloriam, et *vincere*, & alia quæcunque proxima his, adesse alicui, sed cum multâ nequitiâ; adeo ut hæc neque sint bona, neque mala. Verùm *sapere* solum bonum, at *desipere* malum.

H. Dixi, videris mihi dicere idoneè.

---

[d] Ουδε γε το φρονειν, ουδε δικαιοπραγειν. Nec Sapientiam, nec justitiam.

[e] Αλλ' ουκ εστι κτησασθαι. Verùm nullatenus consequi possumus.

[f] Ουδε το αδικειν και αφρονειν. Nec injustitiam et insipientiam.

[g] Και το νικᾳν. Et victorias.

Ξ. Συγκέχυμαι αὐτὸς ἐκ τούτου τοῦ λόγου.

Γ. Ἀλλ᾽ οὐδὲ ὅτι φρονεῖν γε οὐδὲ [illegible] ἐστιν [illegible] ἔργον. [illegible] δὲ οὐδὲ τὰ ἀδικεῖν καὶ ἀφρονεῖν ἐκ [illegible] οὐδὲ ὑπάρχειν ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως. [illegible] καὶ δόξῃ καὶ τὸ ζῆν καὶ τὰ λοιπὰ οὐκ τούτου [illegible], οὐδὲ [illegible] ἀλλὰ [illegible] πολλῆς [illegible] ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καλῶς [illegible], τὸ δὲ ἀφρονεῖν κακόν.

Ξ. Ἱκανῶς μοι δοκεῖς λέγειν, ἔφη.

Ξ. Consumpsi[?] ex hoc sermone.

Γ. Verùm non ob causam [illegible] [illegible] At [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ξ. [illegible] videris mihi dicere [illegible]

[illegible]

INDEX

GRÆCO-LATINO-ANGLICUS

VOCABULORUM OMNIUM,

Quæ in hac Tabulâ reperiuntur.

N. B. Signum hoc † ad indicanda Verba Anomala positum fuisse.

Αβεβαιως, adv. instabiliter. *unconstantly.*
αγαγων, ουσα, ον, part. perducens. *conducting.*
αγαθος, η, ον. bonus. *good.*
αγανακτεω. f. σω. p. κα. ignoro. *I am ignorant.*
αγνοια, ας. f. ignorantia. *Ignorance.*
αγων, νος, m. certamen. *a combat.*
αγων, ουσα, ον. part. ducens. *leading.*
αδελφη, ης. f. soror. *a sister.*
αδικεω, f. σω. p. κα. iniquè ago. *I act unjustly.*
αδικος, ον. iniquus. *unjust.*
αδοξια, ας, f. infamia. *infamy.*
αδυνατος, ον. impossibilis. *impossible.*
αθλιος, α, ον. miser. *miserable.*
αθλιως, adv. miserè, perditè. *wretchedly.*
αθυμεω, f. σω, p. κα. tristor. *I am sad.*
αθυμων, ουσα, ον, part. mærens. *grieving.*
αθυμια, ας, f. desperatio. *despair.*
αινιγμα, τος, n. ænigma. *a riddle.*
αινιττομαι, f. ξομαι. obscurè innuo. *I hint.*
ἁιρετος, η, ον. eligendus. *eligible.*
αισχρος, α, ον. turpis. *base, shameful.*
† αισθανομαι. sentio. *I feel, I perceive.*
αιτεομαι, f. σομαι. peto. *I ask.*
αιτεω, f. σω, p. κα. rogo. *I ask.*
αιτων, ουσα, ον. rogans. *asking.*
αιτια, ας, f. causa, culpa. *a cause, a fault.*
αιτιον, ου, n. causa, culpa. *a cause, a fault.*
ακινητος, ον. immobilis, tardus. *unmoveable, dull.*
ακινητοτερος, α, ον. immobilior, tardior. *more immoveable, duller.*
ακολουθεω, f. σω, p. κα. sequor. *I follow.*

I N D E X.

ακουω, f. σω, p. κα. audio. *I hear.*
ακουων, ουσα, ον, part. audiens. *hearing.*
ακρασια, ας, f. intemperantia. *Intemperance.*
ακρατεω, f. σω, p. κα. ſum intemperans. *I am intemperate.*
ακρατης, ες. intemperans. *intemperate.*
ακριβεστερως, adv. exactiùs. *more exactly.*
ακριβως, adv. accuratè. *accurately.*
ακροπολις, εως, f. arx. *a caſtle.*
αλαζονεια, ας, f. jactantia. *boaſting, vanity.*
αληθεια, ας, f. veritas. *truth.*
αληθεστατως, adv. veriſſimè. moſt truly.
αληθινος, η, ον. verus. *true.*
αλλα, conjunct. ſed, verò. *but.*
αλληλων, d. οις, αις, οις. invicem. *one another.*
αλλος, η, ο. alius. *another.*
αλσος, εος, n. nemus. *a grove.*
ἁμα, adv. ſimul. *together.*
αμαθης, ες. indoctus. *ignorant.*
αμελει, adv. certè, utique. *really, to be ſure.*
αμεταβλητος, ον. immutabilis. *unchangeable.*
αμφοτερος, α, ον. uterque. *both.*
αν, adv. conjunct. ſi. *if, alſo a potential particle.*
† αναβαινω. aſcendo. *I aſcend.*
αναβαινων, ουσα, ον, part. aſcendens. *aſcending.*
αναβας, ασα, αν, part. aſcendens. *having aſcended.*
απαλλαττομαι, f. ξομαι. abeo, diſcedo. *I go away.*
απαντων, ουσα, ον, part. occurrens. *meeting.*
ἁπας, ασα, αν. omnis. *all.*
απαταω, f. σω, p. κα. decipio. *I deceive.*
απατη, ης, f. fallacia. *deceit.*
απεγνωσμενος, η, ον, part. rejectus. *rejected.*
απειληφως, υια, ος, part. recipiens. *having received.*
† απειμι. abeo. *I go away.*
† απερχομαι. diſcedo. *I depart.*
απλαστος, ον. inſucatus. *unpainted.*
απληστια, ας, f. avaritia. *covetouſneſs.*
ἁπλος, η, ον. ſimplex. *ſimple, plain.*
απιθανος, ον. abſurdus. *abſurd, improbable.*
απιθανως, adv. abſurdè. *abſurdly.*
απιστος, ον. incredulus, incredibilis. *incredulous, incredible.*
απο, præp. ab. *from.*
αποβαλλων, ουσα, ον, Part. abjicens. *caſting off.*
† απογινωσκω. repudio, deſpero. *I reject or deſpair.*
αποδεδειλιακως, υια, ος, par. timidus. *fearful.*
αποδειλιαω, f. σω, p. κα. timeo. *I fear.*
† αποθνησκω. morior. *I die.*
αποκρημνος, ου, m. præcipitium. *a precipice.*

I N D E X.

αποκρινομαι, f. θησομαι. respondeo. *I answer.*
απολαυσις, εως, f. fruitio. *enjoyment.*
απολαυω, f. σω, p. κα. fruor. *I enjoy.*
απολειπω, f. ψω, p. φα. relinquo. *I leave.*
απολιπων, ουσα, ον, part. relinquens. *leaving.*
† απολλυμι. perdo. *I destroy.*
απολυω, f. σω, p. κα. solvo. *I unty.*
απονος, ον. otiosus. *idle.*
απορριπτω, f. ψω, p. φα. projicio. *I cast off.*
απορεω, f. σω, p. κα. dubito. *I doubt.*
αποστελλω, f. λω, p. κα. mitto. *I send.*
αποστερεω, f. σω. p. κα. rapio. *I plunder.*
απροβουλευτος, ον. temerarius, inconsultus. *unadvised, rash.*
απωσθεις, εισα, εν, part. repudiatus. *rejected.*
αρα, adv. igitur, nempe. *therefore, to wit.*
αργυριον, ου, n. argentum, pecunia. *silver, money.*
αρετη, ης, f. virtus. *virtue.*
αριθμητικος, ου, m. arithmeticus. *an arithmetician.*
ἁρπαζω, f. ξω, p. χα. rapio. *I snatch.*
αρρωστεων, ουσα, ουν, part. ægrotus, infirmus. *sick, infirm.*
αρτι, adv. modò. *now.*
ασεβεστατος, η, ον. impiissimus. *most wicked.*
ασμενως, adv. libenter. *willingly.*
αστεφανωτος, ον. incoronatus. *uncrowned.*
αστρολογος, ου, m. astrologus. *an astrologer.*
ασφαλεια, ας, f. securitas. *Safety.*
ασφαλης, ες. securus. *safe.*
ασφαλως, adv. securè. *safely.*
ασχημονεω, f. σω, p. κα. indecorè me gero. *I act unbecomingly.*
ασχολια, ας, f. occupatio. *Employment.*
ασωτια, ας, f. luxuria. *luxury.*
ατιμαζω, f. σω, p. κα. sperno. *I despise.*
ατρυφερος, ον. incultus. *plain, unadorned.*
αυθις, adv. iterum. *again.*
αυτος, η, ον, pron. ipse. *himself.*
αφαιρεω, f. σω, p. κα. aufero. *I take away.*
† αφικνεομαι. pervenio. *I come.*
αφικνουμενος, η, ον, part. adveniens. *coming.*
αφοβια, ας, f. intrepiditas. *Intrepidity.*
αφρονεω, f. σω, p. κα. desipio. *I am unwise.*
αφρων, ον. amens, stultus. *mad, foolish.*
αφροσυνη, ης, f. insipientia. *folly.*
αχρηστος, ον. inutilis. *unprofitable.*

B. Ba-

INDEX.

B.

βαδιζω, f. σω, p. κα. eo, ambulo. *I go or walk.*
βαδιζων, ουσα, ον. part. ambulans. *walking.*
βαθυς, εια, υ. profundus. *deep.*
† βαλλω. jacio, conjicio. *I throw.*
βασιλεια, ας, f. regnum. *a kingdom.*
βεβαιος, ον. ſtabilis. *ſtable, firm.*
βεβαιως, adv. firmiter. *firmly.*
βελτιων, ον. melior. *better.*
βελτιστος, η, ον. optimus. *beſt.*
βιος, ου, m. vita. *life.*
βιοω, f. σω, p. κα. vivo. *I live.*
βλαβερος, α, ον. noxius, pernicioſus. *hurtful.*
βλαπτω, f. ψω, p. φα. lædo. *I hurt.*
βλαπτων, ουσα, ον, part. lædens. *hurting.*
βοηθεω, f. σω, p. ηκα. juvo, auxilior. *I help.*
βοσκημα, τος, n. pecus, bellua. *beaſt or cattle.*
† βουλομαι. volo. *I am willing.*
βουνος, ου, m. collis. *a hill.*
βραχυς, εια, υ. brevis. *ſhort.*

Γ.

γαρ, adv. etenim, nam. *for.*
γαργαλιζω. f. σω, p. κα. titillo. *I tickle.*
γε, conj. et. *and.*
γεγραμμενος, η, ον, part. ſcriptus, pictus. *written, painted.*
γελαω, f. σω, p. κα. rideo. *I laugh.*
γελαων, ουσα, ον, part. ridens. *laughing.*
γενομενος, η, ον, part. factus. *made, done.*
γερων, τος, m. ſenex. *an old man.*
γεωμετρης, ου, m. geometra. *a geometrician.*
† γιγνομαι. fio, ſum. *I am made, I am.*
† γιγνωσκω. cognoſo. *I know.*
† γινομαι. ſum, fio. *I am, I am made.*
γινομενος, η, ον, part. factus. *made or done.*
† γνωμι. noſco. *I know.*
γονυ, ος, vel ατος, n. genu. *a knee.*
γραμμα, τος, n. litera, ſcriptum. *a letter, a writing.*
γραφη, ης, f. ſcriptura, pictura. *a writing, a picture.*
γυμνος, η, ον. nudus. *naked.*
γυνη, αικος, f. mulier. *a woman.*

Δ. δαι-

I N D E X.

Δ.

δαιμονιος, ον. divinus, felix. *divine, happy.*
δαιμων, ονος, m. Deus, genius. *God, an angel.*
δε, conjunct. sed, et. *but, and.*
δει, verb imper. oportet. *it behoveth.*
† δεικνυω. ostendo. *I shew.*
δεινος, η, ον. dirus, gravis. *cruel, grievous.*
† δεομαι. rogo, indigeo. *I ask or want.*
δευρο, adv. huc, adesdum. *hither, come hither.*
δευτερος, α, ον. secundus. *second.*
δη, adv. certè. *indeed.*
δηλαδη, adv. nempe. *to wit.*
δηλοω, f. σω, p. κα. patefacio. *I make manifest.*
δηπου, adv. utique, certè. *really, indeed.*
δια, præp. per, propter. *by, for.*
διακειμενος, η, ον, part. affectus. *affected.*
διαλεγομαι, f. ξομαι. dissero. *I discourse.*
διαλειπω, f. ψω, p. φα. desero. *I forsake.*
διαλεκτικος, ου, m. dialecticus. *a logician.*
διαναπαυομαι, f. σομαι. requiesco. *I rest.*
διασωζω, f. σω, p. κα. servo. *I preserve.*
διατριβη, ης, f. mora, conversatio. *delay, conversation.*
διατριβω, f. ψω, p. φα. moror, versor. *I converse, or stay.*
διατριβων, ουσα, ον, part. versans. *conversing.*
διδομενος, η, ον, part. datus. *given.*
διδωμι, f. σω, p. κα. do. *I give.*
διεξιων, ουσα, ον, part. differens. *discoursing.*
διηγεομαι, f. σομαι. narro. I relate.
διηγουμενος, η, ον, part. enarrans. *relating.*
δικαιοπραγεω, f. σω, p. κα. justè ago. *I act honestly.*
δικαιοσυνη, ης, f. justitia. *justice.*
διο, adv. ideo. *therefore.*
διοχλεω, f. σω, p. κα. vexo. *I vex.*
† δοκεω. videor. *I seem.*
δοκων, ουσα, ον, part. visus. *seeming.*
δοξα, ης, f. gloria, opinio. *glory, opinion.*
δοσις, εως, f. donatio, largitio. *a gift, or giving.*
δουλευω, f. σω, p. κα. servio. *I serve.*
δουλος, ου, m. servus. *a slave.*
† δυναμαι. possum. *I am able.*
δυο, ειν. duo. *two.*
δυσειδης, ες. deformis. *ugly.*
δυσμαθεστερος, α, ον. indocilior. *more unteachable.*
δωρον, ου, n. donum. *a gift.*

E. εαν,

INDEX.

Ε.

εαν, conjunct. si. *if.*
ἑαυτου, ης, ου, pron. sui ipsius. *of himself.*
εγγιζω, f. σω, p. κα. appropinquo. *I approach.*
εγω, εμου, pron. ego. *I.*
εγκρατεια, ας, f. continentia. *continency.*
εζηλωκως, υια, ος, part. emulatus. *having imitated or followed.*
εθω. consuesco. *I am wont.*
ει, conjunct. si. *if.*
ειδεω, f. σω, p. κα. scio. *I know.*
εικαιος, α, ον. temerarius. *rash.*
εικη, adv. temerè. *rashly, by chance.*
εικος, τος, n. verisimilè, decens. *likely, decent.*
ειληφως, υια, ος, part. accipiens. *taking, receiving.*
† ειμι. sum. *I am.*
ειπερ, adv. siquidem. *whereas.*
εις, præp. in, ad. *into, to.*
εισαπαξ, adv. semel. *once.*
† εισερχομαι. ingredior. *I enter.*
εισιων, ουσα, ον, part. ingrediens. *entering.*
εισοδος, ου, f. ingressus. *the entrance.*
εισπορευομαι, f. ευσομαι. ingredior. *I enter.*
ειτα, adv. deinde. *afterwards.*
ἑκαστος, η, ον. quilibet, singulus. *each, every.*
εκβαλλω, f. λω, p. κα. ejicio. *I cast out.*
εκει, adv. illic. *there.*
εκειθεν, illinc. *from thence.*
εκεινος, η, ο, pron. ille. *he.*
εκεισε, adv. illuc. *thither.*
εκκαθαιρω, f. ρω, p. κα. purgo. *I cleanse.*
εκλυω, f. σω, p. κα. solvo. *I loosen.*
εκπτωσις, εως, f. casus, calamitas. *chance, misfortune.*
εκτεινας, ασα, αν, part. protendens. *stretching.*
εκτεινω, f. νω, p. κα. protendo. *I stretch.*
εκτετακως, υια, ος, part. protendens. *having stretched.*
ελαττων, ον. minor. *lesser.*
ελευθερια, ας, f. libertas. *liberty.*
ελευθερως, adv. liberè. *freely, liberally.*
ἑλκω, f. ξω, p. χα. traho. *I draw or drag.*
ελλειπω, f. ψω, p. φα. linquo. *I leave.*
ελπις, ιδος, f. spes. *Hope.*
εμβαλλω, f. λω, p. κα. injicio. *I throw upon.*
εμπειρως, adv. peritè. *knowingly.*
εμπροσθε, adv. ante, præ, coram. *before.*
εμφαινω, f. νω, p. κα. ostendo, appareo. *I show, appear.*

εμ-

εμφασις, εως, f. species. *appearance.*
εμφρων, ον. prudens. *prudent.*
εν, præp. in. *in.*
εναντιος, α, ον. contrarius. *contrary.*
ενδιατριβω, f. ψω, p. φα. immoror. *I dwell upon.*
ενδοιαζω, f. σω, p. κα. dubito. *I doubt.*
ενδον, adv. intus. *within.*
ἑνεκα & ἑνεκεν, adv. propter. *because of.*
ενθαδε, adv. hìc, huc. *here, hither.*
ενθεν, adv. hinc, illinc. *hence, thence.*
ενιοι, ων, m. aliqui. *some.*
ενταυθα, adv. hic, illic, huc, eò. *here, there, hither, thither.*
εξαιρεω, f. σω, p. κα. eripio. *I deliver, or take.*
εξελομενος, η, ον, part. ereptus, eductus. *taken away.*
εξηγεομαι, f. σομαι. enarro. *I relate.*
εξηγησις, εως, f. enarratio. *a recital.*
ἑξις, εως, f. habitus. *a habit.*
† εξολλυμι. prorsus perdo. *I destroy entirely.*
εξω, adv. extus. *without.*
εοικως, υια, ος, adv. similis. *like.*
επαγγελλομαι, f. ουμαι. promitto. *I promise.*
επαινεω, f. σω, p. κα. laudo. *I praise.*
επανω, adv. suprà. *above.*
επειδαν, adv. siquidem. *whereas.*
επι, præp. super, in. *upon, in.*
επιθυμεω, f. σω, p. κα. appeto, cupio. *I covet, or desire.*
επιθυμια, ας, f. cupiditas. *concupiscence.*
επικατοικεω, f. σω, p. κα. inhabito. *I inhabit.*
επικινδυνος, ον. periculosus. *dangerous.*
† επιλανθανομαι. oblivifcor. *I forget.*
επιλειπω, f. ψω, p. φα. deficio. *I fail.*
επιορκεω, f. σω, p. κα. pejero. *I forswear.*
επιποθεω, f. σω, p. κα. inspicio. *I look into.*
† επισταμαι. scio. *I know.*
επιστημη, ης, f. scientia. *knowledge.*
επιταττω, f. ξω, p. χα. colloco, impero. *I place, or command.*
επιτιμιον, ου, n. merces. *a reward, or punishment.*
επιχωριος, ον. patrius, indigena. *of the country.*
ἑπομενως, adv. consequenter. *consequently.*
† επω. dico. *I say.*
εραστης, ου, m. amator. *a lover.*
εργον, ου, n. opus. *work.*
ερημος, ον. desertus, incultus. *solitary, waste.*
ἑρμηνευς, εως, m. interpres. *an interpreter.*
ερωταω, f. σω, p. κα. interrogo. *I question.*
εσθιω, f. σω, p. κα. edo, devoro. *I eat, or devour.*
εστεφανωμενος, η, ον, part. coronatus. *crowned.*

ἑστως, υια, ος, part. aſtans, ſtans. *ſtanding by.*
εσω, adv. intus. *within.*
ἑταιρα, ας, f. meretrix. *a whore.*
ἑτερος, α, ον. alius. *another.*
ετι, adv. adhuc. *ſtill, yet.*
ευανθης, ες. florens. *florid.*
ευγενεια, ας, f. nobilitas. *nobility.*
ευδαιμονεω, f. σω, p. κα. felix ſum. *I am happy.*
ευδαιμονια, ας, f. felicitas. *happineſs.*
ευδαιμονικος, η, ον. beatificus. *making happy.*
ευδαιμων, ον. felix. *happy.*
ευδοξεω, f. σω, p. κα. clarus ſum. *I am famous.*
ευειδης, ες. ſpecioſus. *handſome.*
ευεκτεων, ουσα, ον, part. bene habitus. *of a good habit.*
ευθυς, adv. ſtatim. *immediately.*
ευλογως, adv. meritò. *deſervedly.*
ευπορευτος, ον. pervius. *paſſable.*
† ἑυρισκω. invenio. *I find.*
ευτακτος, ον. ordinatus, compoſitus. *orderly, compoſed.*
ευφραινω, f. νω, p. κα. exhilaro. *I gladden.*
ευφροσυνη, ης, f. lætitia. *mirth.*
ευχρηστος, ον. utilis. *uſeful.*
ευωχεομαι, f. σομαι. epulor. *I feaſt.*
εφεστως, υια, ος, part. inſiſtens. *ſtanding upon.*
εφιστημι, f. σω, p. κα. inſto, inſiſto. *I ſtand upon.*
εφοδιον, ου, n. viaticum. *voyage proviſion.*
εχιοδηκτος, ον. morſus à viperâ. *ſtung by a ſerpent.*
† εχω. habeo. *I have.*
εχων, ουσα, ον. habens. *having.*
ἑωρακως, υια, ος. intuitus. *having ſeen.*
ἑως, adv. uſque, donec. *until.*

Z.

ζαω, f. σω, p. κα. vivo. *I live.*
ζευς, διος, m. Jupiter. *Jupiter.*
ζαων, ουσα, ον, part. vivens. *living.*

H.

ἡγεομαι, f. σομαι. duco, exiſtimo. *I lead, I think.*
ηδη, adv. nunc, jam. *now, already.*
ἡδονη, ης, f. voluptas. *pleaſure.*
ἡδονικος, η, ον. voluptarius. *voluptuous.*
ἡδυπαθεια, ας, f. mollities. *effeminacy.*
ἡδυς, εια, υ. dulcis. *ſweet.*
ηθος, εος, n. domicilium, mores. *habitation, manners.*

ἡκω,

INDEX.

ἡκω, f. ξω. p. χα. venio. *I come.*
ἡλικια, ας, f. ætas, adoleſcentia. *age, youth.*
ημφιεσμενος, η, ον, part. indutus. *clad.*
ηπατημενος, η, ον, deceptus. *deceived.*
Ἡρακλης, εος, m. Hercules. *Hercules.*
ἡττων, ον. minor. *leſſer.*

Θ.

θανατος, ου, m. mors. *death.*
θαῤῥεω, f. σω, p. κα. confido. *I have confidence.*
θαρσος, εος, n. fiducia. *confidence.*
θαυμαζω, f. σω, p. κα. miror. *I admire.*
θεμα, τος, n. id quod ponitur, depoſitum. *what is laid down, or truſted.*
θεμενος, η, ον, part.
θεμις, στος, vel δος, f. jus, juſtitia. *right, juſtice.*
θεραπευω, f. σω, p. κα. intueor, contemplor. *I look at, or conſider.*
θηριον, ου, n. fera. *a wild Beaſt.*
θριξ τριχος, f. capillus. *a hair.*
θρονος, ου, m. ſolium, thronus. *a throne.*
θυγατηρ, ρος, f. filia. *a daughter.*
θυμος, ου, m. animus, ira. *the mind, anger.*
θυριον, ου, n. oſtiolum. *a wicket.*
θυρα, ας, f. porta, janua. *a door, or gate.*

I.

ιατρος, ου, m. medicus. *a doctor.*
ιδιος, α, ον. proprius. *proper, particular.*
ἱεροσυλεω, f. σω, p. κα. ſpolio fana. *I rob churches.*
ἱερον, ου, n. templum. *a church or temple.*
ἱκανως, adv. ſufficienter, idoneè. *ſufficiently, fitly.*
ἱλαρος, α, ον. hilaris, lætus. *merry, chearful.*
ἱνα, conjunct. ut. *that.*
ἱστημι, f. σω, p. κα. ſtatuo, ſiſto. *I place, I fix.*
ισχυς, υος, f. vis, robur. *ſtrength.*

K.

καθαιρω, f. ρω, p. κα. purgo. *I purge or cleanſe.*
καθαπερ, adv. ſicut. *as.*
καθαρθεις, εισα, εν, part. purgatus. *purged.*
καθαρος, α, ον. purus. *pure, clean.*
καθαρτικος, η, ον. purgatorius. *purgative.*
καθεστηκως, υια, ος, part. conſtitutus, conſtans. *fixed, ſettled.*
† καθημαι. ſedeo. *I ſit.*

καθιστημι, f. σω, p. κα. constituo. *I settle, I place.*
και, conjunct. et, etiam. *and, also.*
καιω, f. αυσω, p. κα. uro. *I burn.*
κακια, ας, f. malitia, pravitas. *malice, wickedness.*
κακοδαιμονια, ας, f. miseria. *misery.*
κακοδαιμων, ον. miser. *wretched.*
κακοπαθεια, ας, f. molestia. *trouble, vexation.*
κακοποιων, ουσα, ον, part. malefaciens. *doing harm.*
κακος, η, ον. malus. *bad.*
κακως, adv. malè, pravè. *badly, knavishly.*
καλεω, f. σω, p. κα. voco. *I call.*
καλουμενος, η, ον, part. vocatus. *called.*
καλλιστος, η, ον. pulcherrimus. *most handsome.*
καλλωπισμος, ου, m. comptus, fucus. *dress, paint.*
καλος, η, ον. pulcher, bonus. *handsome, good.*
καλως, adv. pulchrè, benè. *handsomely, well.*
καμνων, ουσα, ον, part. laborans, æger. *tired, sick.*
καρτερεω, f. σω, p. κα. tolero. *I endure.*
καρτερια, ας, f. constantia, tolerantia. *constancy, sufferance.*
κατα, præp. per, contra, juxta, in. *thro', against, according to, in.*
κατακεκρατημενος, η, ον, part. devictus. *overcome.*
καταλαμπομενος, η, ον, part. illustratus. *enlightened.*
κατανοεω, f. σω, p. κα. intelligo, animadverto. *I understand, consider.*
κατεχομενος, η, ον, part. retentus, detentus. *kept, detained.*
κατεχω, f. ξω, p. χα. retineo, detineo. *I keep or detain.*
καταστρεφω, f. ψω, p. φα. transfigo, subverto. *I spend, I turn.*
καταφθειρω, p. ρω. corrumpo. *I corrupt.*
κειμενος, η, ον. jacens, affectus. *lying down, affected.*
κεκαλλωπισμενος, η, ον, part. comptus. *dressed, decked out.*
κεκοσμημενος, η, ον, part. ornatus. *adorned.*
κεκριμενος, η, ον, part. judicatus, discretus. *judged, discreet.*
κελευω, f. σω, p. κα. jubeo. *I command.*
κενοδοξια, ας, f. vana gloria. *vain glory.*
κεφαλαιον, ου, n. caput. *head, or chapter.*
κεφαλη, ης, f. caput. *the head.*
κινδυνος, m. periculum. *danger.*
κλαιω, f. αυσω, p. κα. lugeo, plango. *I weep.*
κνημη, ης, f. tibia. *the leg.*
κολαζω, f. σω, p. κα. punio, vexo. *I punish, I vex.*
κολακεια, ας, f. assentatio. *flattery.*
κολακευω, f. σω, p. κα. adulor. *I flatter.*
κομιζω, f. σω, p. κα. fero. *I bring.*
κρατεω, f. σω, p. κα. teneo, dominor. *I hold, I rule.*
κρημνος, ου, m. præcipitium. *a precipice.*
κρινω, f. ιω, p. κα. judico, discerno. *I judge, I discern.*

κριτικος, ου, m. Criticus. *a critic.*
κταομαι, f. σομαι. possideo, consequor. *I possess, obtain.*
κτησαμενος, η, ον, part. possidens, consequens. *possessing, obtaining.*
κυκλος, ου, m. circulus. *a circle.*
κυριευω, f. σω, p. κα. dominor. *I command.*
κωλυω, f. σω, p. κα. veto, prohibeo. *I forbid, I hinder.*
κωρυκιος, α, ον. Corycius. *Corycian.*
κωφος, η, ον. surdus. *deaf.*

Λ.

† λαμβανω. accipio. *I take or receive.*
λαμβανων, ουσα, ον, part. accipiens. *taking, receiving.*
λεγομενος, η, ον, part. dictus. *called.*
λεγω, f. ξω, p. χα. dico. *I say.*
λεγων, ουσα, ον, part. dicens. *saying.*
λειμων, ωνος, m. pratum. *a meadow.*
λειμωνοειδης, ης. similis prato. *like a meadow.*
λεπτος, η, ον. tenuis, macer. *thin, lean.*
ληϊζομαι, f. σομαι. prædor. *I rob, I plunder.*
λιθος, ου, c. lapis. *a stone.*
λιπαρος, α, ον. pinguis, nitidus. *fat, neat.*
λογισμος, ου, m. ratio, ratiocinatio. *reason, reasoning.*
λοιπος, η, ον. reliquus. *the rest.*
λυπεω, f. σω, p. κα. vexo, affligo. *I vex, I trouble.*
λυπη, ης, f. mæstitia. *sadness.*
λυπεων, ουσα, ον, part. vexans, affligens. *vexing, afflicting.*
λυσιτελης, ες. conducibilis, utilis. *useful*

M.

μαθημα, τος, n. studium, doctrina. *study, learning.*
μαθηματικος, ου, m. mathematicus. *a mathematician.*
μαινομενος, η, ον, part. insaniens. *mad.*
μακαριος, α, ον. beatus. *happy.*
μαλα, adv. maximè, valde. *very much, yea.*
μαστιξ, γος, f. flagellum. *a whip.*
μεγας, μεγαλη, μεγα. magnus. *great.*
μεγιστος, η, ον. maximus. *greatest.*
μεθυσος, η, ον. ebrius, ebriosus. *drunken, a drunkard.*
μειζων, ον. major. *greater.*
† μελλω. futurus sum, cunctor. *I am about to do, I delay.*
μελλων, ουσα, ον, part. futurus. *about to be or to do.*
μεν, adv. quidem. *indeed.*
μενω, f. νω, p. κα. maneo. *I abide or remain.*
μενων, ουσα, ον, part. manens. *remaining.*

μεσος,

μεσος, η, ον. medius. *middle.*
μεταβρωθεις, εισα, εν, part. devoratus. *devoured.*
μεταμελεια, ας, f. resipiscentia. *repentance.*
μετανοια, ας, f. resipiscentia. *repentance.*
μεχρι, adv. usque. *unto, until.*
μη, adv. non, ne. *not.*
μηδε-ις, μια, ν. nullus. *none.*
μηνυω, f. σω, p. κα. indico, ostendo. *I point out, or shew.*
μητι, conjunct. neque. *neither.*
μητηρ, ρος, f. mater. *mother.*
μικρος, α, ον. parvus. *little.*
μνημονευων, ουσα, ον, par. recordans. *remembering.*
μονον, adv. tantùm. *only.*
μονος, η, ον. solus. *alone.*
μορφη, ης, f. forma. *form or shape.*
μουσικος, ου, m. musicus. *a musician.*
μοχθηρος, α, ον. laboriosus, nefarius. *painful, wicked.*
μυθολογια, ας, f. mythologia, fabula. *mythology, fable.*
μυθος, ου, m. verbum, sermo, fabula. *a word, discourse, fable*

N.

ναι, adv. næ, quidem. *indeed.*
ναυαγεω, f. σω, p. κα. naufragor. *I am cast away.*
νεανισκος, ου, m. adolescens. *a young man.*
νενικηκως, υια, ος, part. devincens. *overcoming.*
νεος, α, ον. novus. *new.*
νεως, ω, m. templum. *a temple.*
νεωτερος, α, ον. recentior, junior. *newer, younger.*
ναυς, ος, f. navis. *a ship.*
νικαω, f. σω, p. κα. vinco. *I overcome.*
νικη, ης, f. victoria. *victory.*
νικημα, τος, n. victoria. *victory.*
νομιζω, f. σω, p. κα. existimo. *I am of opinion.*
νοσερος, α, ον. morbidus, morbosus. *sickly, contagious.*
νοσεω, f. σω, p. κα. ægroto. *I am sick.*
νοσοποιων, ουσα, ον, par. morbidns. *morbid, morbific.*
νοσος, ου, f. morbus. *a disease.*
νυν, adv. nunc. *now.*

Ξ.

Ξενος, ου, m. peregrinus hospes. *a stranger.*

O.

ὁ, ἡ, το, art. hic. *this, he.*
ὁδος, ου, f. via. *a way.*
οδυνη, ης, f. dolor. *grief.*
οδυρμος, ου, m. planctus. *lamentation.*
ὁθεν, adv. unde. *from whence.*
οικητηριον, ου, n. domicilium. *a dwelling.*
οικος, ου, m. domus. *a house.*

οιομαι, vel οιμαι. opinor, existimo. *I am of opinion.*
οιομενος, η, ον, part. existimans. *thinking.*
ὁιον, adv. sicut. *as.*
ὁιος, η, ον. qualis. *such as.*
ολιγος, η, ον. parvus. *little.*
ὁλος, η, ον. totus. *whole.*
ὁμαλος, η, ον. planus, æqualis. *even, equal.*
ὁμοιος, η, ον. similis. *like.*
ὁμοιως, η, ον. similiter. *likewise.*
ὁμως, adv. tamen. *nevertheless.*
ὁπη, adv. ubi. *where.*
οπισω, adv. ponè. *behind.*
ὁποταν, adv. quum. *when.*
ὁπως, adv. ut. *that.*
ὁραω, f. σω, p. κα. video, cerno, conspicio. *I see, behold.*
ορθως, adv. rectè. *rightly.*
ὁρμαω, f. σω, p. κα. irruo, appeto. *I rush upon, I desire.*
ὁς, ἡ, ὁ, pron. qui. *which.*
ὁσος, η, ον. quantus. *as much.*
ὁστις, τος, pron. quicunque. *whosoever.*
ὁταν, adv. quando. *when.*
ὁτι, conjunct. quòd. *that.*
ου, ουκ, ουχ, adv. non. *not.*
ουδαμως, adv. nequaquam. *not at all.*
ουδε, conjunct. neque. *neither.*
ουδε-ις, μια, ν. nullus. *none.*
ουδεποτε, adv. minimè. *not at all.*
ουδεπω, adv. nequaquam. *not at all.*
ουκουν, adv. igitur. *therefore.*
ουν, adv. itaque, igitur. *therefore.*
ουτε, conj. neque. *neither.*
ὁυτος, ἁυτη, τουτο, pron. hic. *this.*
ὁυτω, adv. sic. *so.*
οφελος, εος, n. usus, fructus. *use, profit.*
οχλεω, f. σω, p. κα. turbo, vexo, frequento. *I vex, I frequent.*
οχλος, ου, m. turba. *a multitude.*

Π.

παιδεια, ας, f. Disciplina, doctrina. *education, learning.*
παλαι, adv. olim. *formerly.*
παλιν, adv. rursus, iterum. *again.*
πανταχου, adv. ubique. *every where.*
παντοδαπος, η, ον. omnigenus, varius. *manifold, various.*
πανυ, adv. omnino. *altogether.*
παρα, præp. ab, apud, juxta. *from, at, near.*
† παραγινομαι. advenio, adsum. *I come, I am present.*
παραγινομενος, η, ον, part. adveniens. *coming.*
παραδιδωμι, f. σω, p. κα. trado. *I deliver.*

πα-

παραδοξος, η, ον. absurdus, improbabilis. *absurd, improbable.*

παρακαλεω, f. σω, p. κα. rogo, consolor. *I ask, I comfort.*

παρακουω, f. σω, p. κα. negligenter audio. *I hear negligently.*

† παραλαμβανω. accipio. *I receive.*

παραλειπω, f. ψω, p. φα. relinquo, omitto. *I leave, omit.*

παραλλαττω, f. ξω, p. χα. muto, prætereo. *I change, I pass by.*

παραπλησιος, ον. similis, finitimus. *like, near.*

παρατηρεω, f. σω, p. κα. observo. *I observe.*

παραχρημα, adv. illico, statim. *immediately.*

παρεργως, adv. obiter, perfunctoriè. *by the by.*

† παρερχομαι. prætereo. *I pass by.*

παρεστηκως, υια, ος, part. astans. *standing by.*

παρεστως, υια, ος, part. assistens, astans. *standing by.*

παρμενιδειος, α, ον. Parmenidicus. *belonging to Parmenides.*

πας, ασα, αν. omnis. *all.*

† πασχω. patior. *I suffer.*

πειθω, οος, f. suadela. *persuasion.*

πειθω, f. σω, p. κα. persuadeo. *I persuade.*

πειραω, f. σω, p. κα. tento, nitor. *I try, I endeavour.*

πενια, ας, f. paupertas. *poverty.*

πεπλασμενος, η, ον, part. fucatus. *painted.*

περας, adv. denique. *finally.*

περας, τος, n. finis. *the end, or bound.*

περι, præp. de, circa. *of, about.*

περιαγω, f. ξω, p. χα. circumago. *I lead about.*

περιβολος, ου, m. septum. *an inclosure.*

περιγιγνομαι. resto, potior, vinco. *I remain, or enjoy, or conquer.*

περιπατεω, f. σω, p. κα. deambulo. *I walk about.*

περιπατητικος, ου, m. peripateticus. *a peripatetic.*

περιποιεομαι, f. σομαι. servo, acquiro. *I keep, I acquire.*

περιπορευομαι, f. σομαι. circumeo. *I go about.*

περισπαομαι, f. σομαι. traho. *I draw.*

περιστασις, εως, f. circumstantia, status. *circumstance, situation.*

περιτρεχω, f. ξω, p. χα. circumcurso. *I run about.*

πετρα, ας, f. saxum, petra. *a rock.*

πετρωδης, ες. saxosus. *rocky.*

πιθανος, η, ον. probabilis, pellax. *likely, enticing.*

πικρος, α, ον. amarus. *bitter.*

πιναξ, κος, m. tabula. *a table, a picture.*

† πινω. bibo. *I drink.*

πινων, ουσα, ον, part. bibens. *drinking.*

πιστευω, f. credo. *I believe.*

πλαναω, f. σω, p. κα. seduco. *I lead astray.*

πλανων, ουσα, ον, part. seducens. *deceiving.*

πλανη, ης, f. error. *error.*

πλανος, ου, m. seductor, error. *a deceiver, error.*

Πλατων, νος, m. Plato. *Plato.*
πλειων, ον. major, n. plus. *greater, n. more.*
πλεκω, f. ξω, p. χα. plico. *I fold.*
πληθος, εος, n. turba. *a multitude.*
πλουτεω, f. σω, p. κα. dives sum. *I am rich.*
πλουτος, m. ου, divitiæ. *riches.*
ποι, adv. quò. *whither.*
ποιεω, f. σω, p. κα. facio. *I make or do.*
ποιητης, ου, m. poeta. *a poet.*
ποιος, α, ον. qualis. *of what sort.*
πολεμιος, ου, m. hostis, inimicus. *an enemy.*
πολις, εως, f. urbs, civitas. *a city.*
πολιτικος, η, ον. politicus. *politic.*
πολλακις, adv. sæpe. *oftentimes.*
πολλαπλασιος, α, ον. multiplex. *manifold.*
πολυς, πολλη, υ. multus. *many.*
πομα, τος, n. potus. *drink.*
πονηρος, α, ον. pravus, malus. *bad, wicked.*
πορευομαι, f. σομαι venio, vado. *I come, I go.*
ποτε, adv. quando, aliquando. *when, sometimes.*
ποτερον, adv. utrùm. *whether.*
ποτηριον, ου, n. poculum. *a cup.*
ποτιζω, f. σω, p. κα. do potum. *I give to drink.*
ποτον, ου, n. potio, potus. *a potion, drink.*
που, adv. ubi. *where.*
πραγμα, τος, n. res, negotium. *a thing, business.*
πραοτης, τος, f. mansuetudo. *mildness.*
πρασσω, f. ξω, p. χα. facio, ago. *I do.*
πρεσβυτης, ου, m. senex. *an old man.*
† προβαλλω. projicio, propono. *I throw, I propose.*
προδιδωμι, f. σω, p. κα. prodo. *I betray.*
προδοτης, ου, m. traditor. *a traitor.*
† προεχω. præsto. *I excel.*
προθυμως, adv. alacriter. *chearfully.*
προπυλαιον, ου, n. vestibulum. *a porch.*
προς, præp. ab, ad, apud. *from, to, with.*
προσδεχομαι, f. ξομαι. expecto, accipio. *I expect, receive.*
προσιδεω, f. σω, p. κα. aspicio. *I look at.*
προσεχων, ουσα, ον, part. attendens. *attending to, attentive.*
† προσεχω. attendo, caveo. *I attend, I take care.*
† προσκαταβαινω. descendo. *I descend.*
† προσπυνθανομαι. insuper interrogo. *I ask over and above.*
προσταγμα, τος, n. mandatum. *a command.*
προστασσων, ουσα, ον. jubens. *commanding.*
προσωπον, ου, n. facies, persona. *a face, person.*
προτερον, adv. priùs. *before.*
προϋπαρχω, f. ξω, p. χα. prævenio, ante sum. *prevent, I am before.*

προϋπαρχων, ουσα, ον, par. antè exiſtens. *pre-exiſting.*
πρωτος, η, ον. primus. *firſt.*
Πυθαγορειος, α, ον. Pythagoricus. *Pythagoric.*
πυλη, ης. f. porta. *a gate.*
πυλων, νος, m. atrium, janua. *a court, a gate.*
πως, adv. quomodo. *how.*

Ρ.

ῥαβδος, ου, f. virga. *a rod.*
ῥακος, εος, n. lacera veſtis, panni. *rags.*
ῥητωρ, ρος, m. rhetor. *a rhetorician.*
ῥιπτω, f. ψω, p. φα. projicio. *I throw.*
ῥυπαρος, α, ον. ſordidus. *dirty.*

Σ.

σεσωσμενος, η, ον, part. ſervatus. *ſaved.*
σημαινω, f. νω, p. κα. ſignifico, impero. *I ſignify, I command.*
σημειον, ου, n. ſignum. *a ſign.*
σκεπτομαι, f. ψομαι. video, conſidero. *I ſee, I conſider.*
σκληρος, α, ον. durus. *hard.*
σκοτεινος, η, ον. obſcurus, tenebroſus. *dark.*
σοφια, ας, f. ſapientia. *wiſdom.*
σπανιως, adv. rarò. *ſeldom.*
σπουδαιος, α, ον. diligens, probus. *diligent, honeſt.*
στενος, η, ον. anguſtus. *narrow.*
στεφανοω, f. σω, p. κα. corono. *I crown.*
στεφανωθεις, εισα, εν, par. coronatus. *crowned.*
στολη, ης, f. veſtis. *a gown.*
στρατοπεδον, ου, n. caſtra. *a camp.*
στρογγυλος, η, ον. rotundus. *round.*
συ, σου, pron. tu. *thou.*
συκοφαντεω, f. σω, p. κα. calumnior. *I ſlander.*
† συμβαλλω, conjicio, conſidero. *I gueſs, I conſider.*
συμβιοω, f. σω, p. κα. convivo. *I live together.*
συμπλεκω, f. ξω, p. χα. connecto. *I tie together.*
† συμφερω. confero. *I am of ſervice.*
συμφερων, ουσα, ον, part. utilis, conducibilis. *ſerviceable.*
συναντεω, f. σω, p. κα. occurro. *I meet.*
† συνειμι. verſor, unà ſum. *I am together.*
συνιστημι, f. σω, p. κα. conſtituo, commendo. *I appoint or recommend.*
συνομιλεω, f. σω, p. κα. converſor. *I converſe.*
συντομως, adv. ſummatim. *in ſhort.*
σφιγξ, γος, f. ſphinx. *ſphinx.*
σωζομενος, η, ον, part. ſervatus. *ſaved.*
σωζω, f. σω, p. κα. ſervo. *I preſerve.*
σωμα, τος, n. corpus. *the body.*

Τ.

ταλαιπωρος, ον. miſer. *miſerable.*

τα-

ταραττω, f. ξω, p. χα. turbo. *I diſturb or trouble.*
ταραττων, ουσα, ον, part. turbans. *diſturbing.*
ταχεως, adv. ocyus. *quickly.*
τε, conjunct. et, que. *and.*
τεκνον, ου, n. filius. *a ſon.*
τεμνω, f. νω, p. κα. ſeco. *I cut.*
τετραγωνος, ον. quadratus. *quadrangular.*
τετυχηκως, υια, ος, part. conſecutus. *having obtained.*
τιλλων, ουσα, ον, part. vellens. *plucking.*
τιμαω, f. σω, p. κα. honoro. *I honour.*
τιμωρια, ας, f. pæna, ſupplicium. *puniſhment.*
τιμωρουμενος, η, ον, part. punctus. *puniſhed.*
τις, τι. quis, aliquis. *who, ſomebody.*
τοιγαρουν, adv. igitur. *therefore.*
τοινυν, adv. itaque, igitur. *therefore.*
τοιουτος, η, ο. talis. *ſuch.*
τοπος, ου, m. locus. *a place.*
τοτε, adv. tunc. *then.*
τραπεζιτης, ου, m. nummularius. *a banker.*
τραχυς, εια, υ. aſper. *rough.*
τριβω, f. ψω, p. φα. tero. *I wear out.*
τροπος, ου, m. modus, mores. *manner, manners.*
† τυγχανω. ſum, fio, conſequor. *I am, I am made, I obtain.*
τυραννις, ιδος, f. tyrannis. *tyranny.*
τυφλος, η, ον. cæcus. *blind.*
τυχη, ης, f. caſus, fortuna. *chance, fortune.*

Υ.

ὑβριζω, f. σω, p. κα. contumeliâ, afficio. *I inſult.*
ὑγιαινω, f. νω, p. κα. valeo. *I am well.*
ὑγεια, ας, f. ſanitas. *health.*
ὑγιεινος, η, ον. ſanus. *healthy.*
ὑπαρχω, f. ξω, p. χα. ſum. *I am.*
ὑπαρχων, ουσα, ον, part. exiſtens. *being.*
ὑπο, præp. ſub, ab. *under, by.*
ὑποδεχομαι, f. ξομαι. ſuſcipio. *I receive.*
ὑπολαβων, ουσα, ον, part. accipiens. *receiving.*
ὑπομενω, f. νω, p. κα. tolero, ſuſtineo. *I bear.*
ὑψηλος, η, ον. altus. *high.*

Φ.

Φαινομαι, f. νουμαι. appareo, videor. *I appear, I ſeem.*
Φαινομενος, η, ον. apparens, viſus. *ſeeming.*
Φαυλος, η, ον. pravus. *wicked.*
Φερων, ουσα, ον, part. ferens. *carrying.*
Φευγω, f. ξω, p. χα. fugio. *I ſhun.*
Φευκτος, η, ον. fugiendus. *to be ſhunned.*
† Φημι. dico. *I ſay.*
† Φθανω. prævenio. *I prevent.*

INDEX.

φθονος, ου, m. invidia. *envy.*
φιλαργυρια, ας, f. avaritia, amor pecuniæ, *covetouſneſs.*
φιλοτιμως, adv. valdè, impensè. *very much.*
φωνεω, f. σω, p. κα. loquor, dico. *I ſpeak.*
φρονεω, f. σω, p. κα. ſapio, prudens ſum. *I am prudent.*
φρονων, ουσα, ον, part. prudens. *prudent.*
φυσις, εως, f. natura. *nature.*
φωνη, ης, f. vox, lingua. *voice, language.*
φως, τος, n. lux. *light.*

X.

χαιρω, f. ρω, p. κα. lætor, gaudeo. *I rejoice.*
χαλεπος, η, ον. ſævus, durus. *cruel, hard.*
χαλινος, ου, m. frænum. *a bridle.*
χαρτης, ου, m. charta. *paper.*
χειρ, ρος, f. manus. *a hand.*
χορος, ου, m. chorus, cætus. *an aſſembly.*
χραομαι, f. σομαι. utor. *I uſe.*
χρησιμος, η, ον. utilis. *uſeful.*
χρονος, ου, m. tempus. *time.*

Ψ.

ψεγω, f. ξω, p. χα. vitupero, reprehendo. *I blame, I rebuke.*
ψευδοδοξια, ας, f. falſa gloria. *falſe glory.*
ψευδοπαιδεια, ας, f. falſa diſciplina. *falſe learning.*

Ω.

ω. ὦ. *oh, an interrogation.*
ὧδε, adv. hic, huc. *here, hither.*
ων, ουσα, ον, part. exiſtens. *being.*
ὡς, adv. ſicut. *as.*
ὡσανει, adv. quaſi. *as.*
ὡσαυτως, adv. ſic. *ſo.*
ὡσπερ, adv. velut. *as.*
ὡστε, adv. adeo ut. *ſo that.*
ωφελεω, f. σω, p. κα. juvo. *I help or aſſiſt.*
ωφελιμος, ον. utilis. *ſerviceable.*

FINIS.

MVSEVM BRITANNICVM